

Deuteronomio 1

1 Οὗτοι οἱ λόγοι, οὓς ἐλάλησεν Μωυσῆς παντὶ Ἰσραὴλ πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἐν τῇ ἐρ'μῷ πρὸς δυσμαῖς πλησίον τῆς ἐρυθρᾶς ἀνά μέσον Φαραν, Τοφολ καὶ Λοβον καὶ Αὐλων καὶ Καταχρύσεια·
2 ἑνδεκά ἡμερῶν ἐν Ἐωρηβ ὁδὸς ἐπ' ὄρος Σηρ ἕως Καδης Βαρνη.
3 καὶ ἐγεν'θη ἐν τῷ τεσσαρακοστῷ ἔτει ἐν τῷ ἑνδεκάτῳ μηνὶ μιᾷ τοῦ μηνὸς ἐλάλησεν Μωυσῆς πρὸς πάντας υἱοὺς Ἰσραὴλ κατὰ πάντα, ὅσα ἐνετείλατο κύριος αὐτῷ πρὸς αὐτούς.
4 μετὰ τὸ πατάξει Σηων βασιλέα Ἀμορραίων τὸν κατοικῶσαντα ἐν Ἐσεβων καὶ Ὠγ βασιλέα τῆς Βασαν τὸν κατοικῶσαντα ἐν Ἀσταρωθ καὶ ἐν Ἐδραῖν
5 ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἐν γῆ Μωαβ ἤρξατο Μωυσῆς διασαφῆσαι τὸν νόμον τοῦτον λέγων
6 Κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν Ἐωρηβ λέγων Ἰκανούσθω ὑμῖν κατοικεῖν ἐν τῷ ὄρει τούτῳ·
7 ἐπιστράφητε καὶ ἀπάρατε ὑμεῖς καὶ εἰσπορευέσθε εἰς ὄρος Ἀμορραίων καὶ πρὸς πάντας τοὺς περιοίκους Ἀραβα εἰς ὄρος καὶ πεδῖον καὶ πρὸς λίβα καὶ παραλίαν, γῆν Ξαναναίων καὶ Ἀντιλίβανον ἕως τοῦ ποταμοῦ τοῦ μεγάλου Εὐφράτου.
8 ἴδετε παραδέδωκα ἐνώπιον ὑμῶν τὴν γῆν· εἰσπορευθέντες κληρονομήσατε τὴν γῆν, ἣν ὤμοσα τοῖς πατράσιν ὑμῶν τῷ Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακωβ δοῦναι αὐτοῖς καὶ τῷ σπέρματι αὐτῶν μετ' αὐτούς.
9 καὶ εἶπα πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ λέγων Οὐ δύ'σομαι μόνος φέρειν ὑμᾶς·
10 κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ἐπλ'θυσεν ὑμᾶς, καὶ ἰδοὺ ἔστε σ'μερον ὡσεὶ τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλ'θει·
11 κύριος ὁ θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν προσθεῖη ὑμῖν ὡς ἔστε χιλιοπλασίως καὶ εὐλογῶσαι ὑμᾶς, καθότι ἐλάλησεν ὑμῖν.
12 πῶς δύ'σομαι μόνος φέρειν τὸν κόπον ὑμῶν καὶ τὴν ὑπόστασιν ὑμῶν καὶ τὰς ἀντιλογίας ὑμῶν;
13 δότε ἑαυτοῖς ἄνδρας σοφοὺς καὶ ἐπιστ'μονας καὶ συνετοὺς εἰς τὰς φυλάς ὑμῶν, καὶ καταστ'σω ἐφ' ὑμῶν ἡγουμένους ὑμῶν.
14 καὶ ἀπεκρίθητέ μοι καὶ εἶπατε Καλὸν τὸ ῥῆμα, ὃ ἐλάλησας ποιῆσαι.
15 καὶ ἔλαβον ἐξ ὑμῶν ἄνδρας σοφοὺς καὶ ἐπιστ'μονας καὶ συνετοὺς καὶ κατέστησα αὐτούς ἡγεῖσθαι ἐφ' ὑμῶν χιλιάρχους καὶ ἑκατοντάρχους καὶ πεντηκοντάρχους καὶ δεκαδάρχους καὶ γραμματοεισαγωγεῖς τοῖς κριταῖς ὑμῶν.
16 καὶ ἐνετείλαμην τοῖς κριταῖς ὑμῶν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ λέγων Διακούετε ἀνά μέσον τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν καὶ κρίνατε δικαίως ἀνά μέσον ἀνδρῶν καὶ ἀνά μέσον ἀδελφοῦ καὶ ἀνά μέσον προσηλύτου αὐτοῦ.
17 οὐκ ἐπιγνώση πρόσωπον ἐν κρίσει, κατὰ τὸν μικρὸν καὶ κατὰ τὸν μέγαν κρινεῖς, οὐ μὴ ὑποστείλῃ πρόσωπον ἀνθρώπου, ὅτι ἡ κρίσις τοῦ θεοῦ ἐστίν· καὶ τὸ ῥῆμα, ὃ ἔάν σκληρὸν ἦ ἀφ' ὑμῶν, ἀνοίσετε αὐτὸ ἐπ' ἐμέ, καὶ ἀκούσομαι αὐτό.
18 καὶ ἐνετείλαμην ὑμῖν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ πάντας τοὺς λόγους, οὓς ποιῆσατε.
19 Καὶ ἀπάραντες ἐκ Ἐωρηβ ἐπορεύθημεν πᾶσαν τὴν ἔρημον τὴν μεγάλην καὶ τὴν φοβεράν ἐκείνην, ἣν εἶδετε, ὁδὸν ὄρους τοῦ Ἀμορραίου, καθότι ἐνετείλατο κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν ἡμῖν, καὶ ἤλθομεν ἕως Καδης Βαρνη.
20 καὶ εἶπα πρὸς ὑμᾶς Ἦλθατε ἕως τοῦ ὄρους τοῦ Ἀμορραίου, ὃ ὁ κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν δίδωσιν ὑμῖν.
21 ἴδετε παραδέδωκεν ὑμῖν κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν πρὸ προσώπου ὑμῶν τὴν γῆν· ἀναβάντες κληρονομήσατε, ὃν τρόπον εἶπεν κύριος ὁ θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν ὑμῖν· μὴ φοβεῖσθε μὴδὲ δειλιάσητε.
22 καὶ προσ'λατέ μοι πάντες καὶ εἶπατε Ἀποστείλωμεν ἄνδρας προτέρους ἡμῶν, καὶ ἐφοδευσάτωσαν ἡμῖν τὴν γῆν καὶ ἀναγγειλάτωσαν ἡμῖν ἀπόκρισιν τὴν ὁδόν, δι' ἣς ἀναβησόμεθα ἐν αὐτῇ, καὶ τὰς πόλεις, εἰς ἃς εἰσπορευσόμεθα εἰς αὐτάς.

23 καὶ ἤρρεσεν ἐναντίον μου τὸ ῥῆμα, καὶ ἔλαβον ἐξ ὑμῶν δώδεκα ἄνδρας, ἄνδρα ἕνα κατὰ φυλ'ν.
24 καὶ ἐπιστραφέντες ἀνέβησαν εἰς τὸ ὄρος καὶ ἤλθοσαν ἕως Φάραγγος βότρυος καὶ κατεσκόπευσαν αὐτ'ν.
25 καὶ ἐλάβοσαν ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν ἀπὸ τοῦ καρποῦ τῆς γῆς καὶ κατ'νεγκαν πρὸς ἡμᾶς καὶ ἔλεγον Ἀγαθὴ ἡ γῆ, ἣν κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν δίδωσιν ἡμῖν.
26 καὶ οὐκ ἤθελ'σατε ἀναβῆναι καὶ ἠπειθ'σατε τῷ ῥ'ματι κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν
27 καὶ διεγογγύζετε ἐν ταῖς σκηναῖς ὑμῶν καὶ εἶπατε Διὰ τὸ μισεῖν κύριον ἡμᾶς ἐξ'γαγεν ἡμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου παραδοῦναι ἡμᾶς εἰς χεῖρας Ἀμορραίων ἐξολεθρευσαί ἡμᾶς.
28 ποῦ ἡμεῖς ἀναβαίνομεν; οἱ ἀδελφοὶ ὑμῶν ἀπέστησαν ὑμῶν τὴν καρδίαν λέγοντες Ἔθνος μέγα καὶ πολὺ καὶ δυνατώτερον ἡμῶν καὶ πόλεις μεγάλαι καὶ τετειχισμένοι ἕως τοῦ οὐρανοῦ, ἀλλὰ καὶ υἱοὺς γιγάντων ἐωράκαμεν ἐκεῖ.
29 καὶ εἶπα πρὸς ὑμᾶς Μὴ πτ'ζητε μὴδὲ φοβηθῆτε ἀπ' αὐτῶν·
30 κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ὁ προπορευόμενος πρὸ προσώπου ὑμῶν αὐτὸς συνεκπολεμῶσει αὐτοὺς μεθ' ὑμῶν κατὰ πάντα, ὅσα ἐποίησεν ὑμῖν ἐν γῆ Αἰγύπτῳ
31 καὶ ἐν τῇ ἐρ'μῳ ταύτῃ, ἣν εἶδετε, ὡς ἐτροφοφόρησέν σε κύριος ὁ θεὸς σου, ὡς εἴ τις τροφοφορῶσει ἄνθρωπος τὸν υἱὸν αὐτοῦ, κατὰ πᾶσαν τὴν ὁδόν, ἣν ἐπορεύθητε, ἕως ἤλθετε εἰς τὸν τόπον τοῦτον.
32 καὶ ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ οὐκ ἐνεπιστεύσατε κυρίῳ τῷ θεῷ ὑμῶν,
33 ὃς προπορεύεται πρότερος ὑμῶν ἐν τῇ ὁδῷ ἐκλέγεσθαι ὑμῖν τόπον ὁδηγῶν ὑμᾶς ἐν πυρὶ νυκτὸς δεικνύων ὑμῖν τὴν ὁδόν, καθ' ἣν πορεύεσθε ἐπ' αὐτῆς, καὶ ἐν νεφέλῃ ἡμέρας.
34 καὶ ἤκουσεν κύριος τὴν φωνὴν τῶν λόγων ὑμῶν καὶ παροξυνθεὶς ὤμοσεν λέγων
35 Εἰ ὄψεται τις τῶν ἀνδρῶν τούτων τὴν ἀγαθὴν ταύτην γῆν, ἣν ὤμοσα τοῖς πατράσιν αὐτῶν,
36 πλὴν Ἐαλεβ υἱὸς Ἰεφοννη, οὗτος ὄψεται αὐτ'ν, καὶ τούτῳ δώσω τὴν γῆν, ἐφ' ἣν ἐπέβη, καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ διὰ τὸ προσκεῖσθαι αὐτὸν τὰ πρὸς κύριον.
37 καὶ ἐμοὶ ἐθυμώθη κύριος δι' ὑμᾶς λέγων Οὐδὲ σὺ οὐ μὴ εἰσέλθῃς ἐκεῖ·
38 Ἰησοῦς υἱὸς Ναυη ὁ παρεστηκὸς σοι, οὗτος εἰσελεύσεται ἐκεῖ· αὐτὸν κατίσχυσον, ὅτι αὐτὸς κατακληρονομήσει αὐτὴν τῷ Ἰσραὴλ.
39 καὶ πᾶν παιδίον νέον, ὅστις οὐκ οἶδεν σ'μερον ἀγαθὸν ἢ κακόν, οὗτοι εἰσελεύσονται ἐκεῖ, καὶ τούτοις δώσω αὐτ'ν, καὶ αὐτοὶ κληρονομήσουσιν αὐτ'ν.
40 καὶ ἡμεῖς ἐπιστραφέντες ἐστρατοπεδεύσαμεν εἰς τὴν ἔρημον ὁδὸν τὴν ἐπὶ τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης.
41 καὶ ἀπεκρίθητέ μοι καὶ εἶπατε Ἠμάρτομεν ἔναντι κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν· ἡμεῖς ἀναβάντες πολεμῶμεν κατὰ πάντα, ὅσα ἐνετείλατο κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν ἡμῖν. καὶ ἀναλαβόντες ἕκαστος τὰ σκευῆ τὰ πολεμικὰ αὐτοῦ καὶ συναθροισθέντες ἀνεβαίνομεν εἰς τὸ ὄρος.
42 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με εἶπὸν αὐτοῖς Οὐκ ἀναβ'σεσθε οὐδὲ μὴ πολεμῆσατε, οὐ γάρ εἰμι μεθ' ὑμῶν καὶ οὐ μὴ συντριβῆτε ἐνώπιον τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν.
43 καὶ ἐλάλησα ὑμῖν, καὶ οὐκ εἰσηκούσατέ μου καὶ παρέβητε τὸ ῥῆμα κυρίου καὶ παραβιασάμενοι ἀνέβητε εἰς τὸ ὄρος.
44 καὶ ἐξῆλθεν ὁ Ἀμορραῖος ὁ κατοικῶν ἐν τῷ ὄρει ἐκείνῳ εἰς συνάντησιν ὑμῖν καὶ κατεδίωξαν ὑμᾶς, ὡς εἰ ποι'σαισαν αἱ μέλισσαι, καὶ ἐτίτρωσκον ὑμᾶς ἀπὸ Σηρ ἕως Ἐρμα.
45 καὶ καθίσαντες ἐκλαίετε ἔναντι κυρίου, καὶ οὐκ εἰσ'κουσεν κύριος τῆς φωνῆς ὑμῶν οὐδὲ προσέσχεν ὑμῖν.
46 καὶ ἐνεκάθησθε ἐν Καδης ἡμέρας πολλὰς, ὅσας ποτὲ ἡμέρας ἐνεκάθησθε.

Deuteronomio 2

1 Καὶ ἐπιστραφέντες ἀπ' ῥαμεν εἰς τὴν ἔρημον ὁδὸν θάλασσαν ἐρυθράν, ὃν τρόπον ἐλάλησεν κύριος πρὸς με, καὶ ἐκυκλώσαμεν τὸ ὄρος τὸ Σηρ ἡμέρας πολλάς.
2 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με
3 Ἰκανούσθω ὑμῖν κυκλοῦν τὸ ὄρος τοῦτο, ἐπιστράφητε οὖν ἐπὶ βορρᾶν·
4 καὶ τῷ λαῷ ἔντειλαι λέγων· Ὑμεῖς παραπορεύεσθε διὰ τῶν ὁρίων τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν υἱῶν Ησαυ, οἱ κατοικοῦσιν ἐν Σηρ, καὶ φοβηθῶσονται ὑμᾶς καὶ εὐλαβηθῶσονται ὑμᾶς σφόδρα.
5 μὴ συνάψητε πρὸς αὐτοὺς πόλεμον· οὐ γὰρ μὴ δῶ ὑμῖν ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν οὐδὲ βῆμα ποδός, ὅτι ἐν κλῶρῳ δέδωκα τοῖς υἱοῖς Ησαυ τὸ ὄρος τὸ Σηρ.
6 βρώματα ἀργυρίου ἀγοράσατε παρ' αὐτῶν καὶ φάγεσθε καὶ ὕδωρ μέτρῳ λῆμψεσθε παρ' αὐτῶν ἀργυρίου καὶ πίεσθε.
7 ὁ γὰρ κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν εὐλόγησέν σε ἐν παντὶ ἔργῳ τῶν χειρῶν σου· διάγνωθι πῶς διήλθες τὴν ἔρημον τὴν μεγάλην καὶ τὴν φοβερὰν ἐκείνην· ἰδοὺ τεσσαράκοντα ἔτη κύριος ὁ θεὸς σου μετὰ σοῦ, οὐκ ἐπέδεῖθης ῥῆματος.
8 καὶ παρ' ἴθωμεν τοὺς ἀδελφούς ἡμῶν υἱοὺς Ησαυ τοὺς κατοικοῦντας ἐν Σηρ παρὰ τὴν ὁδὸν τὴν Αραβα ἀπὸ Αἰλῶν καὶ ἀπὸ Γασιωνγαβερ καὶ ἐπιστρέψαντες παρ' ἴθωμεν ὁδὸν ἔρημον Μωαβ.
9 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με Μὴ ἐχθραίνετε τοῖς Μωαβίταις καὶ μὴ συνάψητε πρὸς αὐτοὺς πόλεμον· οὐ γὰρ μὴ δῶ ὑμῖν ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν ἐν κλῶρῳ, τοῖς γὰρ υἱοῖς Λωτ δέδωκα τὴν Σηρ κληρονομεῖν.
10 (οἱ Ομμιν πρότεροι ἐνεκάθητον ἐπ' αὐτῆς, ἔθνος μέγα καὶ πολὺ καὶ ἰσχύοντες ὥσπερ οἱ Ενακιμ·
11 Ραφαῖν λογισθῶσονται καὶ οὗτοι ὥσπερ οἱ Ενακιμ, καὶ οἱ Μωαβίται ἐπονομάζουσιν αὐτοὺς Ομμιν.
12 καὶ ἐν Σηρ ἐνεκάθητο ὁ Σορραῖος πρότερον, καὶ υἱοὶ Ησαυ ἀπώλεσαν αὐτοὺς καὶ ἐξέτριψαν αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν καὶ κατωκίσθησαν ἀντ' αὐτῶν, ὃν τρόπον ἐποίησεν Ἰσραὴλ τὴν γῆν τῆς κληρονομίας αὐτοῦ, ἣν δέδωκεν κύριος αὐτοῖς.)
13 νῦν οὖν ἀνάστητε καὶ ἀπάρατε ὑμεῖς καὶ παραπορεύεσθε τὴν φάραγμα Ζαρετ. καὶ παρ' ἴθωμεν τὴν φάραγμα Ζαρετ.
14 καὶ αἱ ἡμέραι, ἃς παρεπορεύθημεν ἀπὸ Καδης Βαρνη ἕως οὗ παρ' ἴθωμεν τὴν φάραγμα Ζαρετ, τριάκοντα καὶ ὀκτὼ ἔτη, ἕως οὗ διέπεσαν πᾶσα γενεὰ ἀνδρῶν πολεμιστῶν ἀποθνήσκοντες ἐκ τῆς παρεμβολῆς, καθότι ὤμοσεν αὐτοῖς ὁ θεός·
15 καὶ ἡ χεὶρ τοῦ θεοῦ ἦν ἐπ' αὐτοῖς ἐξαναλώσαι αὐτοὺς ἐκ τῆς παρεμβολῆς, ἕως οὗ διέπεσαν.
16 καὶ ἐγενήθη ἐπεὶ διέπεσαν πάντες οἱ ἄνδρες οἱ πολεμιστῶν ἀποθνήσκοντες ἐκ μέσου τοῦ λαοῦ,
17 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς με λέγων
18 Σὺ παραπορεύεσθε σήμερον τὰ ὅρια Μωαβ τὴν Σηρ
19 καὶ προσάξετε ἐγγὺς υἱῶν Αμμαν· μὴ ἐχθραίνετε αὐτοῖς καὶ μὴ συνάψητε αὐτοῖς εἰς πόλεμον· οὐ γὰρ μὴ δῶ ἀπὸ τῆς γῆς υἱῶν Αμμαν σοὶ ἐν κλῶρῳ, ὅτι τοῖς υἱοῖς Λωτ δέδωκα αὐτὴν ἐν κλῶρῳ.
20 (γῆ Ραφαῖν λογισθῶσεται· καὶ γὰρ ἐπ' αὐτῆς κατῴκουν οἱ Ραφαῖν τὸ πρότερον, καὶ οἱ Αμμανίται ὀνομάζουσιν αὐτοὺς Ζομζομμιν,
21 ἔθνος μέγα καὶ πολὺ καὶ δυνατώτερον ὑμῶν ὥσπερ οἱ Ενακιμ, καὶ ἀπώλεσεν αὐτοὺς κύριος πρὸ προσώπου αὐτῶν, καὶ κατεκληρονόμησαν καὶ κατωκίσθησαν ἀντ' αὐτῶν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης·
22 ὥσπερ ἐποίησαν τοῖς υἱοῖς Ησαυ τοῖς κατοικοῦσιν ἐν Σηρ, ὃν τρόπον ἐξέτριψαν τὸν Σορραῖον ἀπὸ προσώπου αὐτῶν καὶ κατεκληρονόμησαν καὶ κατωκίσθησαν ἀντ' αὐτῶν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης·
23 καὶ οἱ Εναῖτοι οἱ κατοικοῦντες ἐν ασηρωθ ἕως Γάζης, καὶ οἱ Καππάδοκες οἱ ἐξεληθόντες ἐκ Καππαδοκίας ἐξέτριψαν αὐτοὺς καὶ κατωκίσθησαν ἀντ' αὐτῶν.)

24 νῦν οὖν ἀνάστητε καὶ ἀπάρατε καὶ παρέλθατε ὑμεῖς τὴν φάραγμα Αρνων· ἰδοὺ παραδέδωκα εἰς τὰς χεῖράς σου τὸν Σηων βασιλέα Εσεβων τὸν Αμορραῖον καὶ τὴν γῆν αὐτοῦ· ἐνάρχου κληρονομεῖν, σὺναπτε πρὸς αὐτὸν πόλεμον.

25 ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἐνάρχου δοῦναι τὸν τρόπον σου καὶ τὸν φόβον σου ἐπὶ πρόσωπον πάντων τῶν ἐθνῶν τῶν ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ, οἵτινες ἀκούσαντες τὸ ὄνομα σου ταραχθῶσονται καὶ ὠδῖνας ἔξουσιν ἀπὸ προσώπου σου.

26 Καὶ ἀπέστειλα πρέσβεις ἐκ τῆς ἐρῆμου Κεδαμωθ πρὸς Σηων βασιλέα Εσεβων λόγοις εἰρηνικοῖς λέγων

27 Παρελεύσομαι διὰ τῆς γῆς σου· ἐν τῇ ὁδῷ παρελεύσομαι, οὐχὶ ἐκκλινῶ δεξιὰ οὐδὲ ἀριστερά·

28 βρώματα ἀργυρίου ἀποδώσω μοι, καὶ φάγομαι, καὶ ὕδωρ ἀργυρίου ἀποδώσω μοι, καὶ πίομαι· πλὴν ὅτι παρελεύσομαι τοῖς ποσίν,

29 καθὼς ἐποίησάν μοι οἱ υἱοὶ Ησαυ οἱ κατοικοῦντες ἐν Σηρ καὶ οἱ Μωαβίται οἱ κατοικοῦντες ἐν Αρορη, ἕως παρέλθω τὸν Ἰορδάνην εἰς τὴν γῆν, ἣν κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν δίδωσιν ἡμῖν.

30 καὶ οὐκ ἠθέλησεν Σηων βασιλεὺς Εσεβων παρελθεῖν ἡμᾶς δι' αὐτοῦ, ὅτι ἐσκλῆρυνεν κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν τὸ πνεῦμα αὐτοῦ καὶ κατίσχυσεν τὴν καρδίαν αὐτοῦ, ἵνα παραδοθῆ εἰς τὰς χεῖράς σου ὡς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ.

31 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με Ἰδοὺ ἤγγισται παραδοῦναι πρὸ προσώπου σου τὸν Σηων βασιλέα Εσεβων τὸν Αμορραῖον καὶ τὴν γῆν αὐτοῦ· ἐνάρξαι κληρονομήσαι τὴν γῆν αὐτοῦ.

32 καὶ ἐξῆλθεν Σηων βασιλεὺς Εσεβων εἰς συνάντησιν ἡμῖν, αὐτὸς καὶ πᾶς ὁ λαὸς αὐτοῦ, εἰς πόλεμον Ἰασσα.

33 καὶ παρέδωκεν αὐτὸν κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν πρὸ προσώπου ἡμῶν, καὶ ἐπατάξαμεν αὐτὸν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ

34 καὶ ἐκρατῶσαμεν πασῶν τῶν πόλεων αὐτοῦ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ καὶ ἐξωλεθρεύσαμεν πᾶσαν πόλιν ἐξῆς καὶ τὰς γυναῖκας αὐτῶν καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν, οὐ κατελίπομεν ζωογενίαν·

35 πλὴν τὰ κτῆνη ἐπρονομεύσαμεν καὶ τὰ σκύλα τῶν πόλεων ἐλάβομεν.

36 ἐξ Αρορη, ἣ ἐστὶν παρὰ τὸ χεῖλος χειμάρρου Αρνων, καὶ τὴν πόλιν τὴν οὖσαν ἐν τῇ φάραγγι καὶ ἕως ὄρους τοῦ Γαλααδ οὐκ ἐγενήθη πόλις, ἥτις διέφυγεν ἡμᾶς, τὰς πάσας παρέδωκεν κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν εἰς τὰς χεῖρας ἡμῶν·

37 πλὴν εἰς γῆν υἱῶν Αμμων οὐ προσῴθωμεν, πάντα τὰ συγκυροῦντα χειμάρρου Ἰαββοκ καὶ τὰς πόλεις τὰς ἐν τῇ ὄρεινῃ, καθότι ἐνετείλατο ἡμῖν κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν.

Deuteronomio 3

1 καὶ ἐπιστραφέντες ἀνέβημεν ὁδὸν τὴν εἰς Βασαν, καὶ ἐξῆλθεν Ωγ βασιλεὺς τῆς Βασαν εἰς συνάντησιν ἡμῖν, αὐτὸς καὶ πᾶς ὁ λαὸς αὐτοῦ, εἰς πόλεμον εἰς Εδραῖν.

2 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με Μὴ φοβηθῆς αὐτόν, ὅτι εἰς τὰς χεῖράς σου παραδέδωκα αὐτὸν καὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ πᾶσαν τὴν γῆν αὐτοῦ, καὶ ποιῶσιν αὐτῷ ὥσπερ ἐποίησας Σηων βασιλεὶ τῶν Αμορραίων, ὃς κατῴκει ἐν Εσεβων.

3 καὶ παρέδωκεν αὐτὸν κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν εἰς τὰς χεῖρας ἡμῶν, καὶ τὸν Ωγ βασιλέα τῆς Βασαν καὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐπατάξαμεν αὐτὸν ἕως τοῦ μὴ καταλιπεῖν αὐτοῦ σπέρμα.

4 καὶ ἐκρατῶσαμεν πασῶν τῶν πόλεων αὐτοῦ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, οὐκ ἦν πόλις, ἣν οὐκ ἐλάβομεν παρ' αὐτῶν, ἐξῆς ἕως πόλεις, πάντα τὰ περὶ χωρὰ Αργοβ βασιλείας Ωγ ἐν Βασαν,

5 πᾶσαι πόλεις ὄχυραί, τεῖχη ὑψηλά, πύλαι καὶ μοχλοί, πλὴν τῶν πόλεων τῶν Φερεζαίων τῶν πολλῶν σφόδρα.

6 ἐξωλεθρεύσαμεν αὐτούς, ὥσπερ ἐποιῶσαμεν τὸν Σηων βασιλέα Εσεβων, καὶ ἐξωλεθρεύσαμεν πᾶσαν πόλιν ἐξῆς καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὰ παιδιά·

7 καὶ πάντα τὰ κτ'νη καὶ τὰ σκῦλα τῶν πόλεων ἐπρονομήσαμεν ἑαυτοῖς.
8 Καὶ ἐλάβομεν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ τὴν γῆν ἐκ χειρῶν δύο βασιλέων τῶν Ἀμορραίων, οἳ ἦσαν πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἀπὸ τοῦ χειμάρρου Ἀρνων καὶ ἕως Ἀερμων
9 (οἱ Φοίνικες ἐπονόμαζουσιν τὸ Ἀερμων Σανιῶρ, καὶ ὁ Ἀμορραῖος ἐπωνόμασεν αὐτὸ Σανιρ),
10 πᾶσαι πόλεις Μισωρ καὶ πᾶσα Γαλααδ καὶ πᾶσα Βασαν ἕως Σελχα καὶ Ἐδραῖν, πόλεις βασιλείας τοῦ Ὠγ ἐν τῇ Βασαν.
11 ὅτι πλὴν Ὠγ βασιλεὺς Βασαν κατελείφθη ἀπὸ τῶν Ραφαῖν· ἰδοὺ ἡ κλίνη αὐτοῦ κλίνη σιδηρᾶ, ἰδοὺ αὕτη ἐν τῇ ἄκρᾳ τῶν υἰῶν Ἀμμων, ἐννέα πηχῶν τὸ μήκος αὐτῆς καὶ τεσσάρων πηχῶν τὸ εὖρος αὐτῆς ἐν π'χει ἀνδρός.
12 καὶ τὴν γῆν ἐκείνην ἐκληρονομήσαμεν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀπὸ Ἀροηρ, ἡ ἔστιν ἐπὶ τοῦ χεῖλους χειμάρρου Ἀρνων, καὶ τὸ ἡμισυ ὄρους Γαλααδ καὶ τὰς πόλεις αὐτοῦ ἔδωκα τῷ Ρουβην καὶ τῷ Γαδ.
13 καὶ τὸ κατάλοιπον τοῦ Γαλααδ καὶ πᾶσαν τὴν Βασαν, βασιλείαν Ὠγ, ἔδωκα τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασση καὶ πᾶσαν περίχωρον Ἀργοβ, πᾶσαν τὴν Βασαν ἐκείνην· γῆ Ραφαῖν λογισθ'σεται.
14 καὶ Ἰαῖρ υἱὸς Μανασση ἔλαβεν πᾶσαν τὴν περίχωρον Ἀργοβ ἕως τῶν ὄριον Γαργασι καὶ Ομαχαθι· ἐπωνόμασεν αὐτὰς ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ τὴν Βασαν Αὐωθ Ἰαῖρ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.
15 καὶ τῷ Μαχίρ ἔδωκα τὴν Γαλααδ.
16 καὶ τῷ Ρουβην καὶ τῷ Γαδ δέδωκα ἀπὸ τῆς Γαλααδ ἕως χειμάρρου Ἀρνων (μέσον τοῦ χειμάρρου ὄριον) καὶ ἕως τοῦ Ἰαβοκ· ὁ χειμάρρος ὄριον τοῖς υἱοῖς Ἀμμων·
17 καὶ ἡ Ἀραβα καὶ ὁ Ἰορδάνης ὄριον Μαχαναρεθ καὶ ἕως θαλάσσης Ἀραβα, θαλάσσης ἀλυκῆς, ὑπὸ Ἀσηδωθ τὴν Φασγα ἀνατολῶν.
18 καὶ ἐνετειλάμην ὑμῖν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ λέγων Κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ἔδωκεν ὑμῖν τὴν γῆν ταύτην ἐν κλ'ρω· ἐνοπλισάμενοι προπορεύεσθε πρὸ προσώπου τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν υἰῶν Ἰσραηλ, πᾶς δυνατός·
19 πλὴν αἱ γυναῖκες ὑμῶν καὶ τὰ τέκνα ὑμῶν καὶ τὰ κτ'νη ὑμῶν, οἶδα ὅτι πολλὰ κτ'νη ὑμῖν, κατοικεῖτωσαν ἐν ταῖς πόλεσιν ὑμῶν, αἷς ἔδωκα ὑμῖν,
20 ἕως ἂν καταπαύσῃ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν τοὺς ἀδελφοὺς ὑμῶν ὥσπερ καὶ ὑμᾶς, καὶ κατακληρονομήσουσιν καὶ οὗτοι τὴν γῆν, ἣν κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν δίδωσιν αὐτοῖς ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἐπαναστραφ'σεσθε ἕκαστος εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ, ἣν ἔδωκα ὑμῖν.
21 Καὶ τῷ Ἰησοὶ ἐνετειλάμην ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ λέγων Οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν ἐωράκασιν πάντα, ὅσα ἐποίησεν κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν τοῖς δυσὶ βασιλεῦσι τούτοις· οὕτως ποι'σει κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν πᾶσας τὰς βασιλείας, ἐφ' ἃς σὺ διαβαίνεις ἐκεῖ·
22 οὐ φοβηθ'σεσθε, ὅτι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν αὐτὸς πολεμ'σει περὶ ὑμῶν.
23 καὶ ἐδε'θην κυρίου ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ λέγων
24 Κύριε κύριε, σὺ ἤρξω δεῖξαι τῷ σῷ θεράποντι τὴν ἰσχύ σου καὶ τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν χεῖρα τὴν κραταιὰν καὶ τὸν βραχίονα τὸν ὑψηλόν· τίς γάρ ἐστιν θεὸς ἐν τῷ οὐρανῷ ἢ ἐπὶ τῆς γῆς, ὅστις ποι'σει καθὰ σὺ ἐποίησας καὶ κατὰ τὴν ἰσχύ σου;
25 διαβάς οὖν ὄψομαι τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν ταύτην τὴν οὖσαν πέραν τοῦ Ἰορδάνου, τὸ ὄρος τοῦτο τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸν Ἀντιλίβανον.
26 καὶ ὑπερεῖδεν κύριος ἐμὲ ἔνεκεν ὑμῶν καὶ οὐκ εἰσ'κουσέν μου, καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με' Ἰκανούσθω σοι, μὴ προσθῆς ἔτι λαλήσαι τὸν λόγον τοῦτον·
27 ἀνάβηθι ἐπὶ κορυφὴν Λελαξευμένου καὶ ἀναβλέψας τοῖς ὀφθαλμοῖς κατὰ θάλασσαν καὶ βορρᾶν καὶ λίβα καὶ ἀνατολὰς καὶ ἰδὲ τοὺς ὀφθαλμοῖς σου· ὅτι οὐ διαβ'σῃ τὸν Ἰορδάνην τοῦτον.
28 καὶ ἐντειλαὶ Ἰησοὶ καὶ κατίσχυσον αὐτὸν καὶ παρακάλεσον αὐτόν, ὅτι οὗτος διαβ'σεται πρὸ προσώπου

τοῦ λαοῦ τοῦτου, καὶ αὐτὸς κατακληρονομήσει αὐτοῖς τὴν γῆν, ἣν ἐώρακας.

29 καὶ ἐνεκαθ'μεθα ἐν νάπη σύνεγγυς οἴκου Φογορ.

Deuteronomio 4

1 Καὶ νῦν, Ἰσραηλ, ἄκουε τῶν δικαιωμάτων καὶ τῶν κριμάτων, ὅσα ἐγὼ διδάσκω ὑμᾶς σ'μερον ποιεῖν, ἵνα ζῆτε καὶ πολυπλασιασθῆτε καὶ εἰσελθόντες κληρονομήσητε τὴν γῆν, ἣν κύριος ὁ θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν δίδωσιν ὑμῖν.
2 οὐ προσθ'σετε πρὸς τὸ ῥῆμα, ὃ ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν, καὶ οὐκ ἀφελείτε ἀπ' αὐτοῦ· φυλάσσεσθε τὰς ἐντολὰς κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν σ'μερον.
3 οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν ἐωράκασιν πάντα, ὅσα ἐποίησεν κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν τῷ Βεελφεγορ, ὅτι πᾶς ἄνθρωπος, ὅστις ἐπορεύθη ὀπίσω Βεελφεγορ, ἐξέτριπεν αὐτὸν κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ἐξ ὑμῶν·
4 ὑμεῖς δὲ οἱ προσκείμενοι κυρίῳ τῷ θεῷ ὑμῶν ζῆτε πάντες ἐν τῇ σ'μερον.
5 ἴδετε δέδειχα ὑμῖν δικαιώματα καὶ κρίσεις, καθὰ ἐνετείλατό μοι κύριος, ποιήσασι οὕτως ἐν τῇ γῇ, εἰς ἣν ὑμεῖς εἰσπορεύεσθε ἐκεῖ κληρονομεῖν αὐτ'ν·
6 καὶ φυλάξεσθε καὶ ποι'σετε, ὅτι αὕτη ἡ σοφία ὑμῶν καὶ ἡ σύνεσις ἐναντίον πάντων τῶν ἐθνῶν, ὅσοι ἐὰν ἀκουσῶσιν πάντα τὰ δικαιώματα ταῦτα καὶ ἐροῦσιν· Ἰδοὺ λαὸς σοφὸς καὶ ἐπιστ'μων τὸ ἔθνος τὸ μέγα τοῦτο.
7 ὅτι ποῖον ἔθνος μέγα, ᾧ ἐστιν αὐτῷ θεὸς ἐγγίζων αὐτοῖς ὡς κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ἐν πᾶσιν, οἷς ἐὰν αὐτὸν ἐπικαλεσώμεθα;
8 καὶ ποῖον ἔθνος μέγα, ᾧ ἐστιν αὐτῷ δικαιώματα καὶ κρίματα δίκαια κατὰ πάντα τὸν νόμον τοῦτον, ὃν ἐγὼ δίδωμι ἐνώπιον ὑμῶν σ'μερον;
9 πρόσεχε σεαυτῷ καὶ φύλαξον τὴν ψυχ'ν σου σφόδρα, μὴ ἐπιλάβῃ πάντας τοὺς λόγους, οὓς ἐωράκασιν οἱ ὀφθαλμοὶ σου· καὶ μὴ ἀποστ'ωσαν ἀπὸ τῆς καρδίας σου πᾶσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου, καὶ συμβιβάσεις τοὺς υἱούς σου καὶ τοὺς υἱοὺς τῶν υἰῶν σου
10 ἡμέραν, ἣν ἔστητε ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν ἐν Ἐωρηβ τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἐκκλησίας, ὅτε εἶπεν κύριος πρὸς με' Ἐκκλησίασον πρὸς με τὸν λαόν, καὶ ἀκουσάτωσαν τὰ ῥ'ματά μου, ὅπως μάθωσιν φοβεῖσθαι με πᾶσας τὰς ἡμέρας, ἃς αὐτοὶ ζῶσιν ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτῶν διδάξωσιν.
11 καὶ προσ'λθετε καὶ ἔστητε ὑπὸ τὸ ὄρος, καὶ τὸ ὄρος ἐκάειτο πυρὶ ἕως τοῦ οὐρανοῦ, σκότος, γνόφος, θύελλα, φωνὴ μεγάλη.
12 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς ὑμᾶς ἐκ μέσου τοῦ πυρός· φωνὴν ῥημάτων ὑμεῖς ἤκουσατε καὶ ὁμοίωμα οὐκ εἶδετε, ἀλλ' ἦ φων'ν·
13 καὶ ἀν'γγειλεν ὑμῖν τὴν διαθ'κην αὐτοῦ, ἣν ἐνετείλατο ὑμῖν ποιεῖν, τὰ δέκα ῥ'ματα, καὶ ἔγραψεν αὐτὰ ἐπὶ δύο πλάκας λιθίνας.
14 καὶ ἐμοὶ ἐνετείλατο κύριος ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ διδάξαι ὑμᾶς δικαιώματα καὶ κρίσεις ποιεῖν αὐτὰ ὑμᾶς ἐπὶ τῆς γῆς, εἰς ἣν ὑμεῖς εἰσπορεύεσθε ἐκεῖ κληρονομεῖν αὐτ'ν.
15 καὶ φυλάξεσθε σφόδρα τὰς ψυχὰς ὑμῶν, ὅτι οὐκ εἶδετε ὁμοίωμα ἐν τῇ ἡμέρᾳ, ἣ ἐλάλησεν κύριος πρὸς ὑμᾶς ἐν Ἐωρηβ ἐν τῷ ὄρει ἐκ μέσου τοῦ πυρός.
16 μὴ ἀνομήσητε καὶ ποι'σητε ὑμῖν ἑαυτοῖς γλυπτὸν ὁμοίωμα, πᾶσαν εἰκόνα, ὁμοίωμα ἀρσενικοῦ ἢ θηλυκοῦ,
17 ὁμοίωμα παντὸς κτ'νους τῶν ὄντων ἐπὶ τῆς γῆς, ὁμοίωμα παντὸς ὄρνέου πτερωτοῦ, ὃ πέταται ὑπὸ τὸν οὐρανόν,
18 ὁμοίωμα παντὸς ἔρπετοῦ, ὃ ἔρπει ἐπὶ τῆς γῆς, ὁμοίωμα παντὸς ἰχθύος, ὅσα ἐστὶν ἐν τοῖς ὕδασι ὑποκάτω τῆς γῆς.

19 καὶ μὴ ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἰδὼν τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελῶνην καὶ τοὺς ἀστέρας καὶ πάντα τὸν κόσμον τοῦ οὐρανοῦ πλανηθεὶς προσκυνῆσθαι αὐτοῖς καὶ λατρεύσθαι αὐτοῖς, ἃ ἀπένειμεν κύριος ὁ θεὸς σου αὐτὰ πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν τοῖς ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ.
20 ὑμᾶς δὲ ἔλαβεν ὁ θεὸς καὶ ἐξῆγγαγεν ὑμᾶς ἐκ τῆς καμίνου τῆς σιδηρᾶς ἐξ Αἰγύπτου εἶναι αὐτῷ λαὸν ἔγκληρον ὡς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ.
21 καὶ κύριος ἐθυμώθη μοι περὶ τῶν λεγομένων ὑφ' ὑμῶν καὶ ᾤμοσεν ἵνα μὴ διαβῶ τὸν Ἰορδάνην τοῦτον καὶ ἵνα μὴ εἰσέλθω εἰς τὴν γῆν, ἣν κύριος ὁ θεὸς δίδωσίν σοι ἐν κλῆρῳ.
22 ἐγὼ γὰρ ἀποθνήσκω ἐν τῇ γῇ ταύτῃ καὶ οὐ διαβαίνο τὸν Ἰορδάνην τοῦτον, ὑμεῖς δὲ διαβαίνετε καὶ κληρονομήσετε τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν ταύτην.
23 προσέχετε ὑμεῖς, μὴ ἐπιλάβησθε τὴν διαθήκην κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν, ἣν διέθετο πρὸς ὑμᾶς, καὶ ποιήσητε ὑμῖν ἑαυτοῖς γλυπτὸν ὁμοίωμα πάντων, ὧν συνέταξεν κύριος ὁ θεὸς σου.
24 ὅτι κύριος ὁ θεὸς σου πῦρ καταναλίσκων ἐστίν, θεὸς ζηλωτῆς.
25 Ἐὰν δὲ γεννήσῃς υἱοὺς καὶ υἱοὺς τῶν υἱῶν σου καὶ χρονίσῃς ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἀνομήσῃς καὶ ποιήσῃς τὰ ἄδικα ὁμοίωμα παντὸς καὶ ποιήσῃς τὰ πονηρὰ ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν παροργίσει αὐτόν,
26 διαμαρτύρομαι ὑμῖν σήμερον τὸν τε οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν ὅτι ἀπωλεία ἀπολείσθε ἀπὸ τῆς γῆς, εἰς ἣν ὑμεῖς διαβαίνετε τὸν Ἰορδάνην ἐκεῖ κληρονομήσαι αὐτῶν· οὐχὶ πολυχρονεῖτε ἡμέρας ἐπ' αὐτῆς, ἀλλ' ἡ ἐκτριβὴ ἐκτριβήσεσθε.
27 καὶ διασπερὲς κύριος ὑμᾶς ἐν πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν καὶ καταλειφθήσεσθε ὀλίγοι ἀριθμῶ ἐν τοῖς ἔθνεσιν, εἰς οὓς εἰσάξει κύριος ὑμᾶς ἐκεῖ.
28 καὶ λατρεύετε ἐκεῖ θεοὺς ἑτέροις, ἔργοις χειρῶν ἀνθρώπων, ξύλοις καὶ λίθοις, οἳ οὐκ ὄψονται οὐδὲ μὴ ἀκούσωσιν οὔτε μὴ φάγωσιν οὔτε μὴ ὀσφρανθῶσιν.
29 καὶ ζητήσετε ἐκεῖ κύριον τὸν θεὸν ὑμῶν καὶ εὐρήσετε, ὅταν ἐκζητήσῃτε αὐτὸν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου ἐν τῇ θλίψει σου.
30 καὶ εὐρήσουσίν σε πάντες οἱ λόγοι οὗτοι ἐπ' ἐσχάτῳ τῶν ἡμερῶν, καὶ ἐπιστραφήσῃ πρὸς κύριον τὸν θεόν σου καὶ εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς αὐτοῦ.
31 ὅτι θεὸς οἰκτίρων κύριος ὁ θεὸς σου, οὐκ ἐγκαταλείψει σε οὐδὲ μὴ ἐκτρίψει σε, οὐκ ἐπιλήσεται τὴν διαθήκην τῶν πατέρων σου, ἣν ᾤμοσεν αὐτοῖς.
32 ἐπερωτήσατε ἡμέρας προτέρας τὰς γενομένας προτέρας σου ἀπὸ τῆς ἡμέρας, ἣς ἔκτισεν ὁ θεὸς ἄνθρωπον ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ οὐρανοῦ ἕως ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ, εἰ γέγονεν κατὰ τὸ ῥῆμα τὸ μέγα τοῦτο, εἰ ἤκουσται τοιοῦτο.
33 εἰ ἀκῶκεν ἔθνος φωνὴν θεοῦ ζῶντος λαλοῦντος ἐκ μέσου τοῦ πυρός, ὃν τρόπον ἀκῶκος σὺ καὶ ἐξήσασ·
34 εἰ ἐπείρασεν ὁ θεὸς εἰσελθὼν λαβεῖν ἑαυτῷ ἔθνος ἐκ μέσου ἔθνους ἐν πειρασμῷ καὶ ἐν σημείοις καὶ ἐν τέρασιν καὶ ἐν πολέμῳ καὶ ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ καὶ ἐν ὁράμασιν μεγάλοις κατὰ πάντα, ὅσα ἐποίησεν κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν ἐν Αἰγύπτῳ ἐνώπιόν σου βλέποντος·
35 ὥστε εἰδήσαί σε ὅτι κύριος ὁ θεὸς σου, οὗτος θεὸς ἐστίν, καὶ οὐκ ἔστιν ἕτι πλὴν αὐτοῦ.
36 ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀκουστὴ ἔγένετο ἡ φωνὴ αὐτοῦ παιδεύσαί σε, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς ἔδειξέν σοι τὸ πῦρ αὐτοῦ τὸ μέγα, καὶ τὰ ῥήματα αὐτοῦ ἤκουσας ἐκ μέσου τοῦ πυρός.
37 διὰ τὸ ἀγαπήσαι αὐτὸν τοὺς πατέρας σου καὶ ἐξελέξατο τὸ σπέρμα αὐτῶν μετ' αὐτοὺς ὑμᾶς καὶ ἐξῆγγαγεν σε αὐτὸς ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ τῇ μεγάλῃ ἐξ Αἰγύπτου
38 ἐξολεθρευσαὶ ἔθνη μεγάλα καὶ ἰσχυρότερα σου πρὸ προσώπου σου εἰσαγαγεῖν σε δοῦναί σοι τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομεῖν, καθὼς ἔχεις σήμερον.

39 καὶ γνώσῃς σήμερον καὶ ἐπιστραφήσῃ τῇ διανοίᾳ ὅτι κύριος ὁ θεὸς σου, οὗτος θεὸς ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω καὶ ἐπὶ τῆς γῆς κάτω, καὶ οὐκ ἔστιν ἕτι πλὴν αὐτοῦ.
40 καὶ φυλάξῃ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον, ἵνα εὖ σοι γένηται καὶ τοῖς υἱοῖς σου μετὰ σέ, ὅπως μακροῦμεροι γένησθε ἐπὶ τῆς γῆς, ἣς κύριος ὁ θεὸς σου δίδωσίν σοι πάσας τὰς ἡμέρας.
41 Τότε ἀφώρισεν Μωυσῆς τρεῖς πόλεις πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου
42 φυγεῖν ἐκεῖ τὸν φονευτῶν, ὃς ἂν φονεύσῃ τὸν πλησίον οὐκ εἰδὼς καὶ οὗτος οὐ μισῶν αὐτὸν πρὸ τῆς ἐχθῆς καὶ τρίτης, καὶ καταφεύζεται εἰς μίαν τῶν πόλεων τούτων καὶ ζῆσεται·
43 τὴν Βοσορ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν τῇ γῇ τῇ πεδινῇ τῷ Ρουβην καὶ τὴν Ραμωθ ἐν Γαλααδ τῷ Γαδδί καὶ τὴν Γαυλων ἐν Βασαν τῷ Μανασση.
44 Οὗτος ὁ νόμος, ὃν παρέθετο Μωυσῆς ἐνώπιον υἱῶν Ἰσραὴλ·
45 ταῦτα τὰ μαρτύρια καὶ τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα, ὅσα ἐλάλησεν Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐξεληθόντων αὐτῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου
46 ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἐν φάραγγι ἐγγύς οἴκου Φογωρ ἐν γῇ Σηων βασιλέως τῶν Ἀμορραίων, ὃς κατ᾿αίρει ἐν Εσεβων, οὓς ἐπάταξεν Μωυσῆς καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐξεληθόντων αὐτῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου
47 καὶ ἐκληρονόμησαν τὴν γῆν αὐτοῦ καὶ τὴν γῆν Ὠγ βασιλέως τῆς Βασαν, δύο βασιλέων τῶν Ἀμορραίων, οἳ ἦσαν πέραν τοῦ Ἰορδάνου κατ' ἀνατολὰς ἡλίου,
48 ἀπὸ Ἀρορη, ἣ ἐστὶν ἐπὶ τοῦ χείλους χειμάρρου Ἀρων, καὶ ἐπὶ τοῦ ὄρους τοῦ Σηων, ὃ ἐστὶν Ἀερμων,
49 πᾶσαν τὴν Ἀραβα πέραν τοῦ Ἰορδάνου κατ' ἀνατολὰς ἡλίου ὑπὸ Ἀσηδωθ τὴν λαξευτῶν.

Deuteronomio 5

1 Καὶ ἐκάλεσεν Μωυσῆς πάντα Ἰσραὴλ καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς· Ἄκουε, Ἰσραὴλ, τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα, ὅσα ἐγὼ λαλῶ ἐν τοῖς ὤσιν ὑμῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, καὶ μαθήσεσθε αὐτὰ καὶ φυλάξεσθε ποιεῖν αὐτὰ.
2 κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν διέθετο πρὸς ὑμᾶς διαθήκην ἐν Σιναῖ·
3 οὐχὶ τοῖς πατέρασιν ὑμῶν διέθετο κύριος τὴν διαθήκην ταύτην, ἀλλ' ἡ πρὸς ὑμᾶς, ὑμεῖς ὡδε πάντες ζῶντες σήμερον·
4 πρόσωπον κατὰ πρόσωπον ἐλάλησεν κύριος πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ ὄρει ἐκ μέσου τοῦ πυρός,
5 κἀγὼ εἰστῆκα ἀνὰ μέσον κυρίου καὶ ὑμῶν ἐν τῷ καιρῷ ἐκεῖνον ἀναγγεῖλαι ὑμῖν τὰ ῥήματα κυρίου, ὅτι ἐφοβήθητε ἀπὸ προσώπου τοῦ πυρός καὶ οὐκ ἀνέβητε εἰς τὸ ὄρος, λέγων
6 Ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς σου ὁ ἐξαγαγὼν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐξ οἴκου δουλείας.
7 οὐκ ἔσονταί σοι θεοὶ ἕτεροι πρὸ προσώπου μου.
8 οὐ ποιήσεις σεαυτῷ εἰδῶλον οὐδὲ παντὸς ὁμοίωμα, ὅσα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω καὶ ὅσα ἐν τῇ γῇ κάτω καὶ ὅσα ἐν τοῖς ὕδασιν ὑποκάτω τῆς γῆς.
9 οὐ προσκυνήσεις αὐτοῖς οὐδὲ μὴ λατρεύσῃς αὐτοῖς, ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ θεὸς σου, θεὸς ζηλωτῆς ἀποδιδοῦς ἀμαρτίαν πατέρων ἐπὶ τέκνα ἐπὶ τρίτην καὶ τετάρτην γενεάν τοῖς μισοῦσίν με
10 καὶ ποιῶν ἔλεος εἰς χιλιάδας τοῖς ἀγαπῶσίν με καὶ τοῖς φυλάσσουσιν τὰ προστάγματά μου.
11 οὐ λήψῃς τὸ ὄνομα κυρίου τοῦ θεοῦ σου ἐπὶ ματαίῳ· οὐ γὰρ μὴ καθάρῃς κύριος τὸν λαμβάνοντα τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ ματαίῳ.
12 φύλαξαι τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων ἀγιάζειν αὐτῶν, ὃν τρόπον ἐνετείλατό σοι κύριος ὁ θεὸς σου.
13 ἐξ ἡμέρας ἐργᾶ καὶ ποιήσεις πάντα τὰ ἔργα σου·
14 τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ σάββατα κυρίῳ τῷ θεῷ σου, οὐ ποιήσεις ἐν αὐτῇ πᾶν ἔργον, σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου καὶ ἡ

θυγάτηρ σου, ὁ παῖς σου καὶ ἡ παιδίσκη σου, ὁ βοῦς σου καὶ τὸ ὑποζύγιόν σου καὶ πᾶν κτήνός σου καὶ ὁ προσϋλτος ὁ παροικῶν ἐν σοί, ἵνα ἀναπαύσῃται ὁ παῖς σου καὶ ἡ παιδίσκη σου ὡσπερ καὶ σύ·

15 καὶ μνησθῶσιν ὅτι οἰκέτης ἦσθα ἐν γῆ Αἰγύπτῳ καὶ ἐξῆγαγέν σε κύριος ὁ θεὸς σου ἐκείθεν ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ, διὰ τοῦτο συνέταξέν σοι κύριος ὁ θεὸς σου ὥστε φυλάσσεσθαι τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων καὶ ἀγιάζειν αὐτὴν·

16 τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου, ὃν τρόπον ἐνετείλατό σοι κύριος ὁ θεὸς σου, ἵνα εὖ σοι γένηται, καὶ ἵνα μακροχρόνιος γένῃ ἐπὶ τῆς γῆς, ἧς κύριος ὁ θεὸς σου δίδωσίν σοι.

17 οὐ μοιχεύσεις.

18 οὐ φονεύσεις.

19 οὐ κλέψεις.

20 οὐ ψευδομαρτυρῶσεις κατὰ τοῦ πλησίον σου μαρτυρίαν ψευδῆ.

21 οὐκ ἐπιθυμῶσεις τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον σου. οὐκ ἐπιθυμῶσεις τὴν οἰκίαν τοῦ πλησίον σου οὔτε τὸν ἀγρόν αὐτοῦ οὔτε τὸν παιδᾶ αὐτοῦ οὔτε τὴν παιδίσκην αὐτοῦ οὔτε τοῦ βοῦς αὐτοῦ οὔτε τοῦ ὑποζυγίου αὐτοῦ οὔτε παντῶς κτίνους αὐτοῦ οὔτε ὅσα τῷ πλησίον σου ἐστίν.

22 Τὰ ῥήματα ταῦτα ἐλάλησεν κύριος πρὸς πᾶσαν συναγωγὴν ὑμῶν ἐν τῷ ὄρει ἐκ μέσου τοῦ πυρός, σκότος, γνόφος, θύελλα, φωνὴ μεγάλη, καὶ οὐ προσέθηκεν· καὶ ἔγραψεν αὐτὰ ἐπὶ δύο πλάκας λιθίνας καὶ ἔδωκέν μοι.

23 καὶ ἐγένετο ὡς ἠκούσατε τὴν φωνὴν ἐκ μέσου τοῦ πυρός καὶ τὸ ὄρος ἐκαίετο πυρὶ, καὶ προσῆλθετε πρὸς με, πάντες οἱ ἠγούμενοι τῶν φυλῶν ὑμῶν καὶ ἡ γερουσία ὑμῶν,

24 καὶ ἐλέγετε Ἰδοὺ ἔδειξεν ἡμῖν κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν τὴν δόξαν αὐτοῦ, καὶ τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἠκούσαμεν ἐκ μέσου τοῦ πυρός· ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ εἶδομεν ὅτι λαλῶσει ὁ θεὸς πρὸς ἄνθρωπον, καὶ ζῶσεται.

25 καὶ νῦν μὴ ἀποθάνωμεν, ὅτι ἐξαναλώσει ἡμᾶς τὸ πῦρ τὸ μέγα τοῦτο, ἐὰν προσθώμεθα ἡμεῖς ἀκούσαι τὴν φωνὴν κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἔτι, καὶ ἀποθανούμεθα.

26 τίς γὰρ σάρξ, ἣτις ἠκούσεν φωνὴν θεοῦ ζῶντος λαλοῦντος ἐκ μέσου τοῦ πυρός ὡς ἡμεῖς καὶ ζῶσεται;

27 πρόσελθε σύ καὶ ἄκουσον ὅσα ἐὰν εἴπῃ κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν, καὶ σύ λαλῶσεις πρὸς ἡμᾶς πάντα, ὅσα ἂν λαλῶσιν κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν πρὸς σέ, καὶ ἀκουσόμεθα καὶ ποιῶσομεν.

28 καὶ ἠκούσεν κύριος τὴν φωνὴν τῶν λόγων ὑμῶν λαλοῦντων πρὸς με, καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με Ἔκουσα τὴν φωνὴν τῶν λόγων τοῦ λαοῦ τούτου, ὅσα ἐλάλησαν πρὸς σέ· ὀρθῶς πάντα, ὅσα ἐλάλησαν.

29 τίς δώσει οὕτως εἶναι τὴν καρδίαν αὐτῶν ἐν αὐτοῖς ὥστε φοβέσθαι με καὶ φυλάσσεσθαι τὰς ἐντολάς μου πάσας τὰς ἡμέρας, ἵνα εὖ ἦ αὐτοῖς καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν δι' αἰῶνος;

30 βάδισον εἰπὸν αὐτοῖς Ἀποστράφητε ὑμεῖς εἰς τοὺς οἴκους ὑμῶν·

31 σύ δὲ αὐτοῦ στήθι μετ' ἐμοῦ, καὶ λαλῶσω πρὸς σέ τὰς ἐντολάς καὶ τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα, ὅσα διδάξεις αὐτούς, καὶ ποιείτωσαν ἐν τῇ γῆ, ἣν ἐγὼ δίδωμι αὐτοῖς ἐν κλῆρῳ.

32 καὶ φυλάξεσθε ποιεῖν ὃν τρόπον ἐνετείλατό σοι κύριος ὁ θεὸς σου· οὐκ ἐκκλινεῖτε εἰς δεξιὰ οὐδὲ εἰς ἀριστερά·

33 κατὰ πᾶσαν τὴν ὁδόν, ἣν ἐνετείλατό σοι κύριος ὁ θεὸς σου πορεύεσθαι ἐν αὐτῇ, ὡς καταπαύσῃ σε καὶ εὖ σοι ἦ καὶ μακροημερεύσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἧς κληρονομήσετε.

Deuteronomio 6

1 Καὶ αὐταὶ αἱ ἐντολαὶ καὶ τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα, ὅσα ἐνετείλατο κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν διδάξαι

ὑμᾶς ποιεῖν οὕτως ἐν τῇ γῆ, εἰς ἣν ὑμεῖς εἰσπορεύεσθε ἐκεῖ κληρονομήσαι αὐτὴν,

2 ἵνα φοβῆσθε κύριον τὸν θεὸν ὑμῶν φυλάσσεσθαι πάντα τὰ δικαιώματα αὐτοῦ καὶ τὰς ἐντολάς αὐτοῦ, ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι σῆμερον, σύ καὶ οἱ υἱοὶ σου καὶ οἱ υἱοὶ τῶν υἱῶν σου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου, ἵνα μακροημερεύσητε.

3 καὶ ἄκουσον, Ἰσραὴλ, καὶ φύλαξαι ποιεῖν, ὅπως εὖ σοι ἦ καὶ ἵνα πληθυνθῆτε σφόδρα, καθάπερ ἐλάλησεν κύριος ὁ θεὸς τῶν πατέρων σου δοῦναι σοὶ γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι.

4 Καὶ ταῦτα τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα, ὅσα ἐνετείλατο κύριος τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐρῆμῳ ἐξεληθόντων αὐτῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἄκουε, Ἰσραὴλ· κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν κύριος εἷς ἐστίν·

5 καὶ ἀγαπῶσεις κύριον τὸν θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς δυνάμεώς σου.

6 καὶ ἔσται τὰ ῥήματα ταῦτα, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι σῆμερον, ἐν τῇ καρδίᾳ σου καὶ ἐν τῇ ψυχῇ σου·

7 καὶ προβιβάσεις αὐτὰ τοὺς υἱούς σου καὶ λαλῶσεις ἐν αὐτοῖς καθ' ἑαυτὸν ἐν οἴκῳ καὶ πορευόμενος ἐν ὁδῷ καὶ κοιταζόμενος καὶ διανιστάμενος·

8 καὶ ἀφάψεις αὐτὰ εἰς σημεῖον ἐπὶ τῆς χειρὸς σου, καὶ ἔσται ἀσάλευτον πρὸ ὀφθαλμῶν σου·

9 καὶ γράψετε αὐτὰ ἐπὶ τὰς φιλίας τῶν οἰκιῶν ὑμῶν καὶ τῶν πυλῶν ὑμῶν.

10 Καὶ ἔσται ὅταν εἰσαγάγῃ σε κύριος ὁ θεὸς σου εἰς τὴν γῆν, ἣν ὤμοσεν τοῖς πατράσιν σου τῷ Ἀβραάμ καὶ Ἰσαακ καὶ Ἰακώβ δοῦναι σοί, πόλεις μεγάλας καὶ καλάς, ἃς οὐκ ἀποδομήσας,

11 οἰκίας πλῆρεις πάντων ἀγαθῶν, ἃς οὐκ ἐνέπλησας, λάκκους λελατομημένους, οὓς οὐκ ἐξελατόμησας, ἀμπελώνας καὶ ἐλαιῶνας, οὓς οὐ κατεφύτευσας, καὶ φαγῶν καὶ ἐμπλησθεῖς

12 πρόσεχε σεαυτῷ, μὴ ἐπιλάβῃ κυρίου τοῦ θεοῦ σου τοῦ ἐξαγαγόντος σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐξ οἴκου δουλείας.

13 κύριον τὸν θεόν σου φοβῆσθαι καὶ αὐτῷ λατρεύσεις καὶ πρὸς αὐτὸν κολληθῶσιν καὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὀμῆ.

14 οὐ πορεύσεσθε ὀπίσω θεῶν ἐτέρων ἀπὸ τῶν θεῶν τῶν ἐθνῶν τῶν περικύκλω ὑμῶν,

15 ὅτι θεὸς ζηλωτῆς κύριος ὁ θεὸς σου ἐν σοί, μὴ ὀργισθεῖς θυμωθῆ κύριος ὁ θεὸς σου ἐν σοί καὶ ἐξολοθρεύσῃ σε ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς.

16 Οὐκ ἐκπειράσεις κύριον τὸν θεόν σου, ὃν τρόπον ἐξεπειράσασθε ἐν τῷ Πειρασμῷ.

17 φυλάσσω φυλάξῃ τὰς ἐντολάς κυρίου τοῦ θεοῦ σου, τὰ μαρτύρια καὶ τὰ δικαιώματα, ὅσα ἐνετείλατό σοι·

18 καὶ ποιῶσεις τὸ ἀρεστὸν καὶ τὸ καλὸν ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν, ἵνα εὖ σοι γένηται καὶ εἰσέλθῃς καὶ κληρονομήσῃς τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν, ἣν ὤμοσεν κύριος τοῖς πατράσιν ὑμῶν

19 ἐκδιῶξαι πάντας τοὺς ἐχθρούς σου πρὸ προσώπου σου, καθὰ ἐλάλησεν.

20 Καὶ ἔσται ὅταν ἐρωτῶσιν σε ὁ υἱός σου αὔριον λέγων Τί ἐστίν τα μαρτύρια καὶ τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα, ὅσα ἐνετείλατο κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν ἡμῖν;

21 καὶ ἐρεῖς τῷ υἱῷ σου Οἰκέται ἦμεν τῷ Φαραῶ ἐν γῆ Αἰγύπτῳ, καὶ ἐξῆγαγεν ἡμᾶς κύριος ἐκείθεν ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ.

22 καὶ ἔδωκεν κύριος σημεῖα καὶ τέρατα μεγάλα καὶ πονηρὰ ἐν Αἰγύπτῳ ἐν Φαραῶ καὶ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ ἐνώπιον ἡμῶν·

23 καὶ ἡμᾶς ἐξῆγαγεν ἐκείθεν, ἵνα εἰσαγάγῃ ἡμᾶς δοῦναι ἡμῖν τὴν γῆν ταύτην, ἣν ὤμοσεν δοῦναι τοῖς πατράσιν ἡμῶν.

24 καὶ ἐνετείλατο ἡμῖν κύριος ποιεῖν πάντα τὰ δικαιώματα ταῦτα φοβέσθαι κύριον τὸν θεόν ἡμῶν, ἵνα εὖ ἦ ἡμῖν πάσας τὰς ἡμέρας, ἵνα ζῶμεν ὡσπερ καὶ σῆμερον.

25 και ἐλεημοσύνη ἔσται ἡμῖν, ἐὰν φυλασσώμεθα ποιεῖν πάσας τὰς ἐντολάς ταύτας ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν, καθὰ ἐνετείλατο ἡμῖν κύριος.

Deuteronomio 7

1 Ἐὰν δὲ εἰσαγάγῃ σε κύριος ὁ θεός σου εἰς τὴν γῆν, εἰς ἣν εἰσπορεύῃ ἐκεῖ κληρονομήσαι, καὶ ἐξαρεῖ ἔθνη μεγάλα ἀπὸ προσώπου σου, τὸν Ζετταῖον καὶ Γεργεσαῖον καὶ Αμορραῖον καὶ Ξαναναῖον καὶ Φερεζαῖον καὶ Ευαῖον καὶ Ιεβουσαῖον, ἑπτὰ ἔθνη πολλὰ καὶ ἰσχυρότερα ὑμῶν,

2 καὶ παραδώσει αὐτούς κύριος ὁ θεός σου εἰς τὰς χεῖράς σου καὶ πατάξεις αὐτούς, ἀφανισμῶ ἀφανιεῖς αὐτούς, οὐ διαθῆσθαι πρὸς αὐτούς διαθῆσθαι οὐδὲ μὴ ἔλεῖσθαι αὐτούς.

3 οὐδὲ μὴ γαμβρεύσῃτε πρὸς αὐτούς· τὴν θυγατέρα σου οὐ δώσεις τῷ υἱῷ αὐτοῦ καὶ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ οὐ λῆμψῃ τῷ υἱῷ σου·

4 ἀποστῆσθαι γὰρ τὸν υἱὸν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ λατρεύσει θεοῖς ἑτέροις, καὶ ὀργισθῆσεται θυμῶ κύριος εἰς ὑμᾶς καὶ ἐξολεθρεύσει σε τὸ τάχος.

5 ἀλλ' οὕτως ποιῆτε αὐτοῖς· τοὺς βωμοὺς αὐτῶν καθελεῖτε καὶ τὰς στήλας αὐτῶν συντριψετε καὶ τὰ ἄλση αὐτῶν ἐκκόψετε καὶ τὰ γλυπτὰ τῶν θεῶν αὐτῶν κατακαύσετε πυρὶ·

6 ὅτι λαὸς ἅγιος εἶ κυρίῳ τῷ θεῷ σου, καὶ σὲ προείλατο κύριος ὁ θεός σου εἶναι σε αὐτῷ λαὸν περιούσιον παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, ὅσα ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς.

7 οὐχ ὅτι πολυπληθεῖτε παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, προείλατο κύριος ὑμᾶς καὶ ἐξελέξατο ὑμᾶς, ὑμεῖς γὰρ ἐστε ὀλιγοστοὶ παρὰ πάντα τὰ ἔθνη,

8 ἀλλὰ παρὰ τὸ ἀγαπᾶν κύριον ὑμᾶς καὶ διατηρῶν τὸν ὄρκον, ὃν ὤμοσεν τοῖς πατράσιν ὑμῶν, ἐξῆγαγεν κύριος ὑμᾶς ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ καὶ ἐλυτρώσατο ἐξ οἴκου δουλείας ἐκ χειρὸς Φαραῶ βασιλέως Αἰγύπτου.

9 καὶ γνώσῃς ὅτι κύριος ὁ θεός σου, οὗτος θεός, θεός πιστός, ὁ φυλάσσων διαθῆσθαι καὶ ἔλεος τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτὸν καὶ τοῖς φυλάσσουσιν τὰς ἐντολάς αὐτοῦ εἰς χιλίας γενεᾶς

10 καὶ ἀποδίδους τοῖς μισοῦσιν κατὰ πρόσωπον ἐξολεθρεύσαι αὐτούς· καὶ οὐχὶ βραδυνεῖ τοῖς μισοῦσιν, κατὰ πρόσωπον ἀποδώσει αὐτοῖς.

11 καὶ φυλάξῃ τὰς ἐντολάς καὶ τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα ταῦτα, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον ποιεῖν.

12 Καὶ ἔσται ἡνίκα ἂν ἀκούσῃτε πάντα τὰ δικαιώματα ταῦτα καὶ φυλάξῃτε καὶ ποιῆσθε αὐτά, καὶ διαφυλάξῃ κύριος ὁ θεός σου τὴν διαθῆσθαι καὶ τὸ ἔλεος, ὃ ὤμοσεν τοῖς πατράσιν ὑμῶν,

13 καὶ ἀγαπῆσθαι σε καὶ εὐλογῆσθαι σε καὶ πληθυνεῖ σε καὶ εὐλογῆσθαι τὰ ἔκγονα τῆς κοιλίας σου καὶ τὸν καρπὸν τῆς γῆς σου, τὸν σῖτόν σου καὶ τὸν οἶνόν σου καὶ τὸ ἔλαιόν σου, τὰ βουκόλια τῶν βοῶν σου καὶ τὰ ποιμνία τῶν προβάτων σου ἐπὶ τῆς γῆς, ἧς ὤμοσεν κύριος τοῖς πατράσιν σου δοῦναί σοι.

14 εὐλογητὸς ἔσθαι παρὰ πάντα τὰ ἔθνη οὐκ ἔσται ἐν ὑμῖν ἄγονος οὐδὲ στείρα καὶ ἐν τοῖς κτῆνεσίν σου.

15 καὶ περιελεῖ κύριος ἀπὸ σοῦ πάσαν μαλακίαν· καὶ πάσας νόσους Αἰγύπτου τὰς πονηράς, ἃς ἑώρακας καὶ ὅσα ἔγνωσ, οὐκ ἐπιθῆσθαι ἐπὶ σὲ καὶ ἐπιθῆσθαι αὐτά ἐπὶ πάντας τοὺς μισοῦντάς σε.

16 καὶ φάγῃ πάντα τὰ σκῦλα τῶν ἐθνῶν, ἃ κύριος ὁ θεός σου δίδωσίν σοι· οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμός σου ἐπ' αὐτοῖς, καὶ οὐ λατρεύσεις τοῖς θεοῖς αὐτῶν, ὅτι σκῶλον τοῦτό ἐστίν σοι.

17 Ἐὰν δὲ λέγῃς ἐν τῇ διανοίᾳ σου ὅτι Πολὺ τὸ ἔθνος τοῦτο ἢ ἐγὼ, πῶς δυνῶσμαι ἐξολεθρεύσαι αὐτούς;

18 οὐ φοβηθῆσθαι αὐτούς· μνεῖα μνησθῆσθαι ὅσα ἐποίησεν κύριος ὁ θεός σου τῷ Φαραῶ καὶ πᾶσι τοῖς Αἰγυπτίοις,

19 τοὺς πειρασμοὺς τοὺς μεγάλους, οὓς εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου, τὰ σημεῖα καὶ τὰ τέρατα τὰ μεγάλα ἐκεῖνα, τὴν χεῖρα τὴν κραταιὰν καὶ τὸν βραχίονα τὸν ὑψηλόν, ὡς ἐξῆγαγέν σε κύριος ὁ θεός σου· οὕτως ποιῆσει κύριος ὁ θεός ἡμῶν πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν, οὓς σὺ φοβῆσθαι ἀπὸ προσώπου αὐτῶν.

20 καὶ τὰς σφηκίας ἀποστελεῖ κύριος ὁ θεός σου εἰς αὐτούς, ἕως ἂν ἐκτριβῶσιν οἱ καταλελειμμένοι καὶ οἱ κεκρυμμένοι ἀπὸ σοῦ.

21 οὐ τρωθῆσθαι ἀπὸ προσώπου αὐτῶν, ὅτι κύριος ὁ θεός σου ἐν σοί, θεός μέγας καὶ κραταῖος,

22 καὶ καταναλώσει κύριος ὁ θεός σου τὰ ἔθνη ταῦτα ἀπὸ προσώπου σου κατὰ μικρὸν μικρὸν· οὐ δυνῆσθαι ἐξαναλώσαι αὐτούς τὸ τάχος, ἵνα μὴ γένηται ἡ γῆ ἔρημος καὶ πληθυνθῇ ἐπὶ σὲ τὰ θηρία τὰ ἄγρια.

23 καὶ παραδώσει αὐτούς κύριος ὁ θεός σου εἰς τὰς χεῖράς σου καὶ ἀπολέσει αὐτούς ἀπωλείᾳ μεγάλῃ, ἕως ἂν ἐξολεθρεύσῃ αὐτούς,

24 καὶ παραδώσει τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν εἰς τὰς χεῖρας ὑμῶν, καὶ ἀπολείται τὸ ὄνομα αὐτῶν ἐκ τοῦ τόπου ἐκεῖνου· οὐκ ἀντιστῆσεται οὐδεὶς κατὰ πρόσωπόν σου, ἕως ἂν ἐξολεθρεύσῃς αὐτούς.

25 τὰ γλυπτὰ τῶν θεῶν αὐτῶν κατακαύσετε πυρὶ· οὐκ ἐπιθυμῆσθαι ἀργύριον οὐδὲ χρυσίον ἀπ' αὐτῶν καὶ οὐ λῆμψῃ σεαυτῷ, μὴ πταίσης δι' αὐτό, ὅτι βδέλυγμα κυρίῳ τῷ θεῷ σου ἐστίν·

26 καὶ οὐκ εἰσοίσεις βδέλυγμα εἰς τὸν οἶκόν σου καὶ ἔσθαι ἀνάθημα ὡσπερ τοῦτο· προσοχθίσματι προσοχθιεῖς καὶ βδελύγματι βδελύξῃ, ὅτι ἀνάθημά ἐστιν.

Deuteronomio 8

1 Πάσας τὰς ἐντολάς, ἃς ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν σήμερον, φυλάξεσθε ποιεῖν, ἵνα ζῆτε καὶ πολυπλασιασθῆτε καὶ εἰσέλθῃτε καὶ κληρονομήσῃτε τὴν γῆν, ἣν κύριος ὁ θεός ὑμῶν ὤμοσεν τοῖς πατράσιν ὑμῶν.

2 καὶ μνησθῆσθαι πᾶσαν τὴν ὁδόν, ἣν ἤγαγεν σε κύριος ὁ θεός σου ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅπως ἂν κακώσῃ σε καὶ ἐκπειράσῃ σε καὶ διαγνώσῃ τὰ ἐν τῇ καρδίᾳ σου, εἰ φυλάξῃ τὰς ἐντολάς αὐτοῦ ἢ οὐ.

3 καὶ ἐκάκωσέν σε καὶ ἐλιμαγχόνησέν σε καὶ ἐνώμισέν σε τὸ μαννα, ὃ οὐκ εἶδον οἱ πατέρες σου, ἵνα ἀναγγεῖλῃ σοι ὅτι οὐκ ἐπ' ἄρτῳ μόνῳ ζῆσθαι ὁ ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐπὶ παντὶ ῥῆματι τῷ ἐκπορευομένῳ διὰ στόματος θεοῦ ζῆσθαι ὁ ἄνθρωπος.

4 τὰ ἱμάτιά σου οὐ κατετριβῆ ἀπὸ σοῦ, οἱ πόδες σου οὐκ ἐτυλώθησαν, ἰδοὺ τεσσαράκοντα ἔτη.

5 καὶ γνώσῃ τῇ καρδίᾳ σου ὅτι ὡς εἶ τις παιδεύσαι ἄνθρωπος τὸν υἱὸν αὐτοῦ, οὕτως κύριος ὁ θεός σου παιδεύσει σε,

6 καὶ φυλάξῃ τὰς ἐντολάς κυρίου τοῦ θεοῦ σου πορεύεσθαι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ καὶ φοβεῖσθαι αὐτόν.

7 ὁ γὰρ κύριος ὁ θεός σου εἰσάγει σε εἰς γῆν ἀγαθὴν καὶ πολλήν, οὐ χειμαρροὶ ὑδάτων καὶ πηγὰς ἀβύσσων ἐκπορευόμεναι διὰ τῶν πεδίων καὶ διὰ τῶν ὀρέων·

8 γῆ πυροῦ καὶ κριθῆς, ἄμπελοι, συκαὶ, ῥόαι, γῆ ἐλαίας ἐλαίου καὶ μέλιτος·

9 γῆ, ἐφ' ἧς οὐ μετὰ πτωχείας φάγῃ τὸν ἄρτον σου καὶ οὐκ ἐνδεθῆσθαι οὐδὲν ἐπ' αὐτῆς· γῆ, ἧς οἱ λίθοι σίδηρος, καὶ ἐκ τῶν ὀρέων αὐτῆς μεταλλεύσεις χαλκόν·

10 καὶ φάγῃ καὶ ἐμπλησθῆσθαι καὶ εὐλόγησῃς κύριον τὸν θεόν σου ἐπὶ τῆς γῆς τῆς ἀγαθῆς, ἧς ἔδωκέν σοι.

11 πρόσεχε σεαυτῷ, μὴ ἐπιλάθῃ κυρίου τοῦ θεοῦ σου τοῦ μὴ φυλάξαι τὰς ἐντολάς αὐτοῦ καὶ τὰ κρίματα καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον,

12 μὴ φαγῶν καὶ ἐμπλησθεῖς καὶ οἰκίας καλὰς οἰκοδομήσας καὶ κατοικῆσας ἐν αὐταῖς

13 καὶ τῶν βοῶν σου καὶ τῶν προβάτων σου πληθυνθέντων σοι, ἀργυρίου καὶ χρυσίου πληθυνθέντος σοι καὶ πάντων, ὅσων σοι ἔσται, πληθυνθέντων σοι

14 ὑψωθῆς τῇ καρδίᾳ καὶ ἐπιλάθῃ κυρίου τοῦ θεοῦ σου τοῦ ἐξαγαγόντος σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐξ οἴκου δουλείας,
15 τοῦ ἀγαγόντος σε διὰ τῆς ἐρῆμου τῆς μεγάλης καὶ τῆς φοβερᾶς ἐκείνης, οὗ ὄφιος δάκνων καὶ σκορπίος καὶ δίψα, οὗ οὐκ ἦν ὕδωρ, τοῦ ἐξαγαγόντος σοι ἐκ πέτρας ἀκροτόμου πηγὴν ὕδατος,
16 τοῦ ψωμίσαντός σε τὸ μαννα ἐν τῇ ἐρῆμῳ, ὃ οὐκ εἶδισαν οἱ πατέρες σου, ἵνα κακώσῃ σε καὶ ἐκπειράσῃ σε καὶ εὖ σε ποιῶσιν ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν σου.
17 μὴ εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου Ἡ ἰσχὺς μου καὶ τὸ κράτος τῆς χειρὸς μου ἐποίησέν μοι τὴν δύναμιν τὴν μεγάλην ταύτην·
18 καὶ μνησθῶσιν κυρίου τοῦ θεοῦ σου, ὅτι αὐτός σοι δίδωσιν ἰσχὺν τοῦ ποιῆσαι δύναμιν καὶ ἵνα στῶσιν τὴν διαθῆκην αὐτοῦ, ἣν ὤμοσεν κύριος τοῖς πατράσιν σου, ὡς σῶμερον.
19 καὶ ἔσται ἐὰν λῴθῃ ἐπιλάθῃ κυρίου τοῦ θεοῦ σου καὶ πορευθῆς ὀπίσω θεῶν ἐτέρων καὶ λατρεύσῃς αὐτοῖς καὶ προσκυνῶσιν αὐτοῖς, διαμαρτύρομαι ὑμῖν σῶμερον τὸν τε οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν ὅτι ἀπαλείψω ἀπολείψῃ·
20 καθὰ καὶ τὰ λοιπὰ ἔθνη, ὅσα κύριος ἀπολλύει πρὸ προσώπου ὑμῶν, οὕτως ἀπολείψῃ, ἀνθ' ὧν οὐκ ἠκούσατε τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν.

Deuteronomio 9

1 Ἄκουε, Ἰσραηλ· σὺ διαβαίνεις σῶμερον τὸν Ἰορδάνην εἰσελθεῖν κληρονομήσαι ἔθνη μεγάλα καὶ ἰσχυρότερα μᾶλλον ἢ ὑμεῖς, πόλεις μεγάλας καὶ τειχῆρεις ἕως τοῦ οὐρανοῦ,
2 λαὸν μέγαν καὶ πολὺν καὶ εὐμῆκη, υἱοὺς Ενακ, οὓς σὺ οἶσθα καὶ σὺ ἀκῶκος Τίς ἀντιστῆται κατὰ πρόσωπον υἱῶν Ενακ;
3 καὶ γνώσῃ σῶμερον ὅτι κύριος ὁ θεός σου, οὗτος προπορεύεται πρὸ προσώπου σου· πῦρ καταναλίσκον ἐστίν· οὗτος ἐξολοθρεύσει αὐτούς, καὶ οὗτος ἀποστρέψει αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου σου, καὶ ἀπολείψῃ αὐτούς, καθάπερ εἶπέν σοι κύριος.
4 μὴ εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου ἐν τῷ ἐξαναλώσαι κύριον τὸν θεόν σου τὰ ἔθνη ταῦτα ἀπὸ προσώπου σου λέγων Διὰ τὰς δικαιοσύνας μου εἰσῆγγαγέν με κύριος κληρονομήσαι τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν ταύτην· ἀλλὰ διὰ τὴν ἀσέβειαν τῶν ἐθνῶν τούτων κύριος ἐξολοθρεύσει αὐτούς πρὸ προσώπου σου.
5 οὐχὶ διὰ τὴν δικαιοσύνην σου οὐδὲ διὰ τὴν ὀσιότητα τῆς καρδίας σου σὺ εἰσπορεύῃ κληρονομήσαι τὴν γῆν αὐτῶν, ἀλλὰ διὰ τὴν ἀσέβειαν τῶν ἐθνῶν τούτων κύριος ἐξολοθρεύσει αὐτούς ἀπὸ προσώπου σου καὶ ἵνα στῶσιν τὴν διαθῆκην αὐτοῦ, ἣν ὤμοσεν τοῖς πατράσιν ὑμῶν, τῷ Αβρααμ καὶ τῷ Ἰσαακ καὶ τῷ Ἰακωβ.
6 καὶ γνώσῃ σῶμερον ὅτι οὐχὶ διὰ τὰς δικαιοσύνας σου κύριος ὁ θεός σου δίδωσίν σοι τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν ταύτην κληρονομήσαι, ὅτι λαὸς σκληροτράχηλος εἶ.
7 μνῆσθητι μὴ ἐπιλάθῃ ὅσα παρώξυνας κύριον τὸν θεόν σου ἐν τῇ ἐρῆμῳ ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐξῆλθετε ἐξ Αἰγύπτου ἕως ἠλθετε εἰς τὸν τόπον τοῦτον, ἀπειθοῦντες διετελεῖτε τὰ πρὸς κύριον.
8 καὶ ἐν Ἐωρηβ παρωξύνατε κύριον, καὶ ἐθυμώθη κύριος ἐφ' ὑμῖν ἐξολοθρεύσαι ὑμᾶς
9 ἀναβαίνοντός μου εἰς τὸ ὄρος λαβεῖν τὰς πλάκας τὰς λιθίνας, πλάκας διαθῆκης, ὅσας διέθετο κύριος πρὸς ὑμᾶς, καὶ κατεγινόμεν ἐν τῷ ὄρει τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας· ἄρτον οὐκ ἔφαγον καὶ ὕδωρ οὐκ ἔπιον.
10 καὶ ἔδωκεν κύριος ἐμοὶ τὰς δύο πλάκας τὰς λιθίνας γεγραμμένας ἐν τῷ δακτύλῳ τοῦ θεοῦ, καὶ ἐπ' αὐταῖς ἐγγράπτο πάντες οἱ λόγοι, οὓς ἐλάλησεν κύριος πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ ὄρει ἡμέρα ἐκκλησίας·
11 καὶ ἐγένετο διὰ τεσσαράκοντα ἡμερῶν καὶ τεσσαράκοντα νυκτῶν ἔδωκεν κύριος ἐμοὶ τὰς δύο πλάκας τὰς λιθίνας, πλάκας διαθῆκης.

12 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με Ἀνάστηθι κατάβηθι τὸ τάχος ἐντεῦθεν, ὅτι ἠνόμησεν ὁ λαός σου, οὓς ἐξῆγγαγες ἐκ γῆς Αἰγύπτου· παρέβησαν ταχὺ ἐκ τῆς ὁδοῦ, ἧς ἐνετείλω αὐτοῖς· ἐποίησαν ἑαυτοῖς χώνευμα.
13 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με Λελάληκα πρὸς σὲ ἀπαξ καὶ δις λέγων Ἐώρακα τὸν λαόν τοῦτον, καὶ ἰδοὺ λαὸς σκληροτράχηλος ἐστίν·
14 ἔασόν με ἐξολοθρευθῆσαι αὐτούς, καὶ ἐξαλείψω τὸ ὄνομα αὐτῶν ὑποκάτωθεν τοῦ οὐρανοῦ καὶ ποιῶσιν σὲ εἰς ἔθνος μέγα καὶ ἰσχυρὸν καὶ πολὺ μᾶλλον ἢ τοῦτο.
15 καὶ ἐπιστρέψας κατέβην ἐκ τοῦ ὄρους, καὶ τὸ ὄρος ἐκαίετο πυρὶ, καὶ αἱ δύο πλάκες ἐπὶ ταῖς δυσὶ χερσίν μου.
16 καὶ ἰδὼν ὅτι ἡμάρτετε ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν καὶ ἐποιῶσατε ὑμῖν ἑαυτοῖς χώνευτον καὶ παρέβητε ἀπὸ τῆς ὁδοῦ, ἧς ἐνετείλατο ὑμῖν κύριος,
17 καὶ ἐπιλαβόμενος τῶν δύο πλακῶν ἔρριψα αὐτάς ἀπὸ τῶν δύο χειρῶν μου καὶ συνέτριψα ἐναντίον ὑμῶν.
18 καὶ ἔδεῖθην ἐναντίον κυρίου δεῦτερον καθάπερ καὶ τὸ πρότερον τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας, ἄρτον οὐκ ἔφαγον καὶ ὕδωρ οὐκ ἔπιον, περὶ πασῶν τῶν ἁμαρτιῶν ὑμῶν, ὧν ἡμάρτετε ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν παροξύναι αὐτόν.
19 καὶ ἐκφοβός εἰμι διὰ τὴν ὀργὴν καὶ τὸν θυμόν, ὅτι παρωξύνθη κύριος ἐφ' ὑμῖν ἐξολοθρευθῆσαι ὑμᾶς· καὶ εἰσῆκουσεν κύριος ἐμοῦ καὶ ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ.
20 καὶ ἐπὶ Ααρων ἐθυμώθη κύριος σφόδρα ἐξολοθρευθῆσαι αὐτόν, καὶ ἠξιάμην καὶ περὶ Ααρων ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ.
21 καὶ τὴν ἁμαρτίαν ὑμῶν, ἣν ἐποιῶσατε, τὸν μόσχον, ἔλαβον αὐτόν καὶ κατέκαυσα αὐτόν ἐν πυρὶ καὶ συνέκομα αὐτόν καταλέσας σφόδρα, ἕως οὗ ἐγένετο λεπτόν· καὶ ἐγενῆθη ὡσεὶ κονιορτός, καὶ ἔρριψα τὸν κονιορτὸν εἰς τὸν χειμάρρουν τὸν καταβαίνοντα ἐκ τοῦ ὄρους.
22 καὶ ἐν τῷ Ἐμπυρισμῷ καὶ ἐν τῷ Πειρασμῷ καὶ ἐν τοῖς Μνῆμασιν τῆς ἐπιθυμίας παροξύνοντες ἦτε κύριον τὸν θεόν ὑμῶν.
23 καὶ ὅτε ἐξαπέστειλεν κύριος ὑμᾶς ἐκ Καδης Βαρνη λέγων Ἀνάβητε καὶ κληρονομήσατε τὴν γῆν, ἣν δίδωμι ὑμῖν, καὶ ἠπειθῶσατε τῷ ῥῆματι κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν καὶ οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ καὶ οὐκ εἰσηκούσατε τῆς φωνῆς αὐτοῦ.
24 ἀπειθοῦντες ἦτε τὰ πρὸς κύριον ἀπὸ τῆς ἡμέρας, ἧς ἐγνώσθη ὑμῖν.
25 καὶ ἔδεῖθην ἐναντίον κυρίου τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας, ὅσας ἔδεῖθην, εἶπεν γὰρ κύριος ἐξολοθρευθῆσαι ὑμᾶς,
26 καὶ εὐξιάμην πρὸς τὸν θεόν καὶ εἶπα Κύριε κύριε βασιλεῦ τῶν θεῶν, μὴ ἐξολοθρεύσῃς τὸν λαόν σου καὶ τὴν μερίδα σου, ἣν ἐλυτρώσω ἐν τῇ ἰσχύϊ σου τῇ μεγάλῃ, οὓς ἐξῆγγαγες ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐν τῇ ἰσχύϊ σου τῇ μεγάλῃ καὶ ἐν τῇ χειρὶ σου τῇ κραταιᾷ καὶ ἐν τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ·
27 μνῆσθητι Αβρααμ καὶ Ἰσαακ καὶ Ἰακωβ τῶν θεραπόντων σου, οἷς ὤμοσας κατὰ σεαυτοῦ· μὴ ἐπιβλέψῃς ἐπὶ τὴν σκληρότητα τοῦ λαοῦ τούτου καὶ τὰ ἀσεβῆματα καὶ τὰ ἁμαρτήματα αὐτῶν,
28 μὴ εἴπωσιν οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν, ὅθεν ἐξῆγγαγες ἡμᾶς ἐκεῖθεν, λέγοντες Παρὰ τὸ μὴ δύνασθαι κύριον εἰσαγαγεῖν αὐτούς εἰς τὴν γῆν, ἣν εἶπεν αὐτοῖς, καὶ παρὰ τὸ μισῆσαι αὐτούς ἐξῆγγαγεν αὐτούς ἀποκτεῖναι ἐν τῇ ἐρῆμῳ.
29 καὶ οὗτοι λαός σου καὶ κληρὸς σου, οὓς ἐξῆγγαγες ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐν τῇ ἰσχύϊ σου τῇ μεγάλῃ καὶ ἐν τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ.

Deuteronomio 10

1 Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ εἶπεν κύριος πρὸς με Λάξευσον σεαυτῷ δύο πλάκας λιθίνας ὡσπερ τὰς πρώτας καὶ

ἀνάβηθι πρὸς με εἰς τὸ ὄρος· καὶ ποιῶσεις σεαυτῷ
κιβωτὸν ξυλίνην·

2 καὶ γράψω ἐπὶ τὰς πλάκας τὰ ῥήματα, ἃ ἦν ἐν ταῖς
πλαξίν ταῖς πρώταις, ὡς συνέτριψας, καὶ ἐμβαλεῖς
αὐτὰς εἰς τὴν κιβωτὸν.

3 καὶ ἐποίησα κιβωτὸν ἐκ ξύλων ἀσῳπτων καὶ ἐλάξευσα
τὰς δύο πλάκας τὰς λιθίνας ὡς αἱ πρῶται· καὶ ἀνέβην
εἰς τὸ ὄρος, καὶ αἱ δύο πλάκες ἐπὶ ταῖς χερσίν μου.

4 καὶ ἔγραψεν ἐπὶ τὰς πλάκας κατὰ τὴν γραφὴν τὴν
πρῶτην τοὺς δέκα λόγους, οὓς ἐλάλησεν κύριος πρὸς
ὑμᾶς ἐν τῷ ὄρει ἐκ μέσου τοῦ πυρός, καὶ ἔδωκεν αὐτὰς
κύριος ἐμοί.

5 καὶ ἐπιστρέψας κατέβην ἐκ τοῦ ὄρους καὶ ἐνέβαλον
τὰς πλάκας εἰς τὴν κιβωτὸν, ἣν ἐποίησα, καὶ ἦσαν ἐκεῖ,
καθὰ ἐνετείλατό μοι κύριος.

6 καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀπήραν ἐκ Βηρωθ υἱῶν Ἰακιμ
Μισαδαί· ἐκεῖ ἀπέθανεν Ἀαρὼν καὶ ἐτάφη ἐκεῖ, καὶ
ἱεράτευσεν Ἐλεαζάρ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

7 ἐκεῖθεν ἀπήραν εἰς Γαδγαδ καὶ ἀπὸ Γαδγαδ εἰς
Ετεβαθα, γῆ χεῖμαρροι ὑδάτων.

8 ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ διέστειλεν κύριος τὴν φυλὴν τὴν
Λευι αἰρεῖν τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης κυρίου
παρεστάναί ἔναντι κυρίου λειτουργεῖν καὶ ἐπεύχεσθαι
ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

9 διὰ τοῦτο οὐκ ἔστιν τοῖς Λευίταις μερὶς καὶ κλήρος
ἐν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν· κύριος αὐτὸς κλήρος αὐτοῦ,
καθὰ εἶπεν αὐτῷ.

10 ἀγῶ εἰστ' κειν ἐν τῷ ὄρει τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ
τεσσαράκοντα νύκτας, καὶ εἰστ' κούσεν κύριος ἐμοῦ καὶ
ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ, καὶ οὐκ ἠθέλησεν κύριος
ἐξολεθρεῦσαι ὑμᾶς.

11 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με Βάδιζε ἄπαρον ἐναντίον
τοῦ λαοῦ τούτου, καὶ εἰσπορευέσθωσαν καὶ
κληρονομήτωσαν τὴν γῆν, ἣν ὤμοσα τοῖς πατράσιν
αὐτῶν δοῦναι αὐτοῖς.

12 Καὶ νῦν, Ἰσραὴλ, τί κύριος ὁ θεὸς σου αἰτεῖται παρὰ
σοῦ ἀλλ' ἢ φοβεῖσθαι κύριον τὸν θεόν σου πορευέσθαι
ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ καὶ ἀγαπᾶν αὐτὸν καὶ
λατρεύειν κυρίῳ τῷ θεῷ σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου
καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου.

13 φυλάσσεσθαι τὰς ἐντολὰς κυρίου τοῦ θεοῦ σου καὶ
τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σ' ἔμερον,
ἵνα εὖ σοι ἦ·

14 ἰδοὺ κυρίου τοῦ θεοῦ σου ὁ οὐρανὸς καὶ ὁ οὐρανὸς
τοῦ οὐρανοῦ, ἡ γῆ καὶ πάντα, ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτῇ·

15 πλὴν τοὺς πατέρας ὑμῶν προεἶλατο κύριος ἀγαπᾶν
αὐτοὺς καὶ ἐξελέξατο τὸ σπέρμα αὐτῶν μετ' αὐτοὺς
ὑμᾶς παρὰ πάντα τὰ ἔθνη κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην.

16 καὶ περιτεμεῖσθε τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν καὶ τὸν
τράχηλον ὑμῶν οὐ σκληρυνεῖτε ἔτι.

17 ὁ γὰρ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν, οὗτος θεὸς τῶν θεῶν καὶ
κύριος τῶν κυρίων, ὁ θεὸς ὁ μέγας καὶ ἰσχυρὸς καὶ ὁ
φοβερός, ὅστις οὐ θαυμάζει πρόσωπον οὐδ' οὐ μὴ λάβη
δῶρον,

18 ποιῶν κρίσιν προσηλύτῳ καὶ ὀρφανῷ καὶ χ' ῥα καὶ
ἀγαπᾶ τὸν προσ' λυτον δοῦναι αὐτῷ ἄρτον καὶ ἱμάτιον.

19 καὶ ἀγαπ' σετε τὸν προσ' λυτον· προσ' λυτοὶ γὰρ ἦτε
ἐν γῆ Αἰγύπτῳ.

20 κύριον τὸν θεόν σου φοβηθ' ση καὶ αὐτῷ λατρεύσεις
καὶ πρὸς αὐτὸν κολληθ' ση καὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὀμη·

21 οὗτος καύχημά σου καὶ οὗτος θεὸς σου, ὅστις
ἐποίησεν ἐν σοὶ τὰ μεγάλα καὶ τὰ ἐνδοξα ταῦτα, ἃ
εἶδοσαν οἱ ὀφθαλμοὶ σου.

22 ἐν ἑβδομ' κοντα ψυχαῖς κατέβησαν οἱ πατέρες σου
εἰς Αἰγύπτου, νυνὶ δὲ ἐποίησέν σε κύριος ὁ θεὸς σου
ὡσεὶ τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλ' θει.

1 Καὶ ἀγαπ' σεὶς κύριον τὸν θεόν σου καὶ φυλάξῃ τὰ
φυλάγματα αὐτοῦ καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ καὶ τὰς
κρίσεις αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας.

2 καὶ γνώσεσθε σ' ἔμερον ὅτι οὐχὶ τὰ παιδιά ὑμῶν, ὅσοι
οὐκ οἶδασιν οὐδὲ εἶδοσαν τὴν παιδείαν κυρίου τοῦ θεοῦ
σου καὶ τὰ μεγαλεῖα αὐτοῦ καὶ τὴν χεῖρα τὴν κραταιὰν
καὶ τὸν βραχίονα τὸν ὑψηλὸν

3 καὶ τὰ σημεῖα αὐτοῦ καὶ τὰ τέρατα αὐτοῦ, ὅσα
ἐποίησεν ἐν μέσῳ Αἰγύπτου Φαραὼ βασιλεὶ Αἰγύπτου
καὶ πάσῃ τῇ γῆ αὐτοῦ,

4 καὶ ὅσα ἐποίησεν τὴν δύναμιν τῶν Αἰγυπτίων, τὰ
ἄρματα αὐτῶν καὶ τὴν ἵππον αὐτῶν, ὡς ἐπέκλυσεν τὸ
ὑδωρ τῆς θαλάσσης τῆς ἐρυθρᾶς ἐπὶ προσώπου αὐτῶν
καταδιωκόντων αὐτῶν ἐκ τῶν ὀπίσω ὑμῶν καὶ
ἀπόλεσεν αὐτοὺς κύριος ἕως τῆς σ' ἔμερον ἡμέρας,

5 καὶ ὅσα ἐποίησεν ὑμῖν ἐν τῇ ἐρ' μῳ, ἕως ἡλθετε εἰς
τὸν τόπον τοῦτον,

6 καὶ ὅσα ἐποίησεν τῷ Δαθαν καὶ Αβιρων υἱοῖς Ἐλιαβ
υἱοῦ Ρουβην, οὓς ἀνοίξασα ἡ γῆ τὸ στόμα αὐτῆς
κατέπιεν αὐτοὺς καὶ τοὺς οἴκους αὐτῶν καὶ τὰς σκηνὰς
αὐτῶν καὶ πάσαν αὐτῶν τὴν ὑπόστασιν τὴν μετ' αὐτῶν
ἐν μέσῳ παντὸς Ἰσραὴλ,

7 ὅτι οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν ἐώρακαν πάντα τὰ ἔργα κυρίου
τὰ μεγάλα, ὅσα ἐποίησεν ὑμῖν σ' ἔμερον.

8 καὶ φυλάξεσθε πάσας τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, ὅσας ἐγὼ
ἐντέλλομαί σοι σ' ἔμερον, ἵνα ζητε καὶ πολυπλασιασθῆτε
καὶ εἰσελθόντες κληρονομήσητε τὴν γῆν, εἰς ἣν ὑμεῖς
διαβαίνετε τὸν Ἰορδάνην ἐκεῖ κληρονομήσαι αὐτ' ν.

9 ἵνα μακροημερεύσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἥς ὤμοσεν κύριος
τοῖς πατράσιν ὑμῶν δοῦναι αὐτοῖς καὶ τῷ σπέρματι
αὐτῶν μετ' αὐτοὺς, γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι·

10 ἔστιν γὰρ ἡ γῆ, εἰς ἣν εἰσπορεύῃ ἐκεῖ κληρονομήσαι
αὐτ' ν, οὐχ ὡσπερ ἡ γῆ Αἰγύπτου ἐστίν, ὅθεν
ἐκτεπόρευσε ἐκεῖθεν, ὅταν σπείρωσιν τὸν σπόρον καὶ
ποτίζωσιν τοῖς ποσίν ὡσεὶ κήπον λαχανείας·

11 ἡ δὲ γῆ, εἰς ἣν εἰσπορεύῃ ἐκεῖ κληρονομήσαι αὐτ' ν,
γῆ ὄρεινῃ καὶ πεδιν', ἐκ τοῦ ὑετοῦ τοῦ οὐρανοῦ πίεται
ὑδωρ,

12 γῆ, ἣν κύριος ὁ θεὸς σου ἐπισκοπεῖται αὐτ' ν, διὰ
παντὸς οἱ ὀφθαλμοὶ κυρίου τοῦ θεοῦ σου ἐπ' αὐτῆς ἀπ'
ἀρχῆς τοῦ ἐνιαυτοῦ καὶ ἕως συντελείας τοῦ ἐνιαυτοῦ.

13 Ἐὰν δὲ ἀκοῆ εἰσακούσητε πάσας τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ,
ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σ' ἔμερον, ἀγαπᾶν κύριον τὸν
θεόν σου καὶ λατρεύειν αὐτῷ ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου
καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου,

14 καὶ δώσει τὸν ὑετὸν τῇ γῆ σου καθ' ὥραν πρόμιον
καὶ ὕψιμον, καὶ εἰσοίσεις τὸν σῖτόν σου καὶ τὸν οἶνόν
σου καὶ τὸ ἔλαιόν σου·

15 καὶ δώσει χορτάσματα ἐν τοῖς ἀγροῖς σου τοῖς
κτ' νεσίν σου· καὶ φαγῶν καὶ ἐμπλησθεῖς

16 πρόσεχε σεαυτῷ, μὴ πλατυνηθῇ ἡ καρδία σου καὶ
παραβῆτε καὶ λατρεύσητε θεοῖς ἑτέροις καὶ
προσκυν' σητε αὐτοῖς,

17 καὶ θυμωθεῖς ὀργῇ κύριος ἐφ' ὑμῖν καὶ συσχῇ τὸν
οὐρανόν, καὶ οὐκ ἔσται ὑετός, καὶ ἡ γῆ οὐ δώσει τὸν
καρπὸν αὐτῆς, καὶ ἀπολεῖσθε ἐν τάχει ἀπὸ τῆς γῆς τῆς
ἀγαθῆς, ἥς ἔδωκεν ὁ κύριος ὑμῖν.

18 καὶ ἐμβαλεῖτε τὰ ῥήματα ταῦτα εἰς τὴν καρδίαν
ὑμῶν καὶ εἰς τὴν ψυχὴν ὑμῶν· καὶ ἀφάψετε αὐτὰ εἰς
σημεῖον ἐπὶ τῆς χειρὸς ὑμῶν, καὶ ἔσται ἀσάλευτον πρὸ
ὀφθαλμῶν ὑμῶν·

19 καὶ διδάξετε αὐτὰ τὰ τέκνα ὑμῶν λαλεῖν αὐτὰ
καθημένους ἐν οἴκῳ καὶ πορευομένους ἐν ὁδῷ καὶ
κοιταζομένους καὶ διανισταμένους·

20 καὶ γράψετε αὐτὰ ἐπὶ τὰς φλιάς τῶν οἰκιῶν ὑμῶν
καὶ τῶν πυλῶν ὑμῶν,

21 ἵνα πολυημερεύσητε καὶ αἱ ἡμέραι τῶν υἱῶν ὑμῶν
ἐπὶ τῆς γῆς, ἥς ὤμοσεν κύριος τοῖς πατράσιν ὑμῶν
δοῦναι αὐτοῖς, καθὼς αἱ ἡμέραι τοῦ οὐρανοῦ ἐπὶ τῆς
γῆς.

22 καὶ ἔσται ἐὰν ἀκοῆ ἀκούσητε πάσας τὰς ἐντολὰς
ταύτας, ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σ' ἔμερον ποιεῖν,

ἀγαπᾶν κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν καὶ πορεύεσθαι ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ καὶ προσκολληᾶσθαι αὐτῷ,

23 καὶ ἐκβαλεῖ κύριος πάντα τὰ ἔθνη ταῦτα ἀπὸ προσώπου ὑμῶν, καὶ κληρονομήσετε ἔθνη μεγάλα καὶ ἰσχυρότερα μᾶλλον ἢ ὑμεῖς.

24 πάντα τὸν τόπον, οὗ ἐὰν πατ᾽ ἴχνη τοῦ ποδὸς ὑμῶν, ὑμῖν ἔσται· ἀπὸ τῆς ἐρ᾽ μου καὶ Ἀντιλιβάνου καὶ ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ τοῦ μεγάλου, ποταμοῦ Εὐφράτου, καὶ ἕως τῆς θαλάσσης τῆς ἐπὶ δυσμῶν ἔσται τὰ ὄριά σου.

25 οὐκ ἀντιστῆσεται οὐδεὶς κατὰ πρόσωπον ὑμῶν· τὸν τρόπον ὑμῶν καὶ τὸν φόβον ὑμῶν ἐπιθήσει κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς, ἐφ' ἧς ἐὰν ἐπιβῆτε ἐπ' αὐτῆς, ὃν τρόπον ἐλάλησεν κύριος πρὸς ὑμᾶς.

26 Ἴδου ἐγὼ δίδωμι ἐνώπιον ὑμῶν σῆμερον εὐλογίαν καὶ κατάραν,

27 τὴν εὐλογίαν, ἐὰν ἀκούσητε τὰς ἐντολὰς κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν, ἃς ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν σῆμερον,

28 καὶ τὰς κατάρας, ἐὰν μὴ ἀκούσητε τὰς ἐντολὰς κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν, ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν σῆμερον, καὶ πλανηθῆτε ἀπὸ τῆς ὁδοῦ, ἧς ἐνετειλάμην ὑμῖν, πορευθέντες λατρεύειν θεοῖς ἑτέροις, οὓς οὐκ οἶδατε.

29 καὶ ἔσται ὅταν εἰσαγάγῃ σε κύριος ὁ θεὸς σου εἰς τὴν γῆν, εἰς ἣν διαβαίνει ἐκεῖ κληρονομήσαι αὐτ' ἡν, καὶ δώσεις τὴν εὐλογίαν ἐπ' ὅρος Γαριζὶν καὶ τὴν κατάραν ἐπ' ὅρος Γαιβαλ.

30 (οὐκ ἴδου ταῦτα πέραν τοῦ Ἰορδάνου ὀπίσω ὁδὸν δυσμῶν ἡλίου ἐν γῇ Ξανααν τὸ κατοικοῦν ἐπὶ δυσμῶν ἐχόμενον τοῦ Γολγολ πλησίον τῆς δρυὸς τῆς ὑψηλῆς·)

31 ὑμεῖς γὰρ διαβαίνετε τὸν Ἰορδάνην εἰσελθόντες κληρονομήσαι τὴν γῆν, ἣν κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν δίδωσιν ὑμῖν ἐν κλ' ρω πάσας τὰς ἡμέρας, καὶ κληρονομήσετε αὐτὴν καὶ κατοικήσετε ἐν αὐτῇ·

32 καὶ φυλάξεσθε τοῦ ποιεῖν πάντα τὰ προστάγματα αὐτοῦ καὶ τὰς κρίσεις ταύτας, ὅσας ἐγὼ δίδωμι ἐνώπιον ὑμῶν σῆμερον.

Deuteronomio 12

1 Καὶ ταῦτα τὰ προστάγματα καὶ αἱ κρίσεις, ἃς φυλάξετε τοῦ ποιεῖν ἐπὶ τῆς γῆς, ἧς κύριος ὁ θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν δίδωσιν ὑμῖν ἐν κλ' ρω, πάσας τὰς ἡμέρας, ἃς ὑμεῖς ζητεῖτε ἐπὶ τῆς γῆς.

2 ἀπολεία ἀπολείτε πάντας τοὺς τόπους, ἐν οἷς ἐλάτρευσαν ἐκεῖ τοῖς θεοῖς αὐτῶν οὓς ὑμεῖς κληρονομεῖτε αὐτούς, ἐπὶ τῶν ὄρων τῶν ὑψηλῶν καὶ ἐπὶ τῶν θινῶν καὶ ὑποκάτω δένδρου δασέος

3 καὶ κατασκάψετε τοὺς βωμοὺς αὐτῶν καὶ συντρίψετε τὰς στ' λας αὐτῶν καὶ τὰ ἄλση αὐτῶν ἐκκόψετε καὶ τὰ γλυπτὰ τῶν θεῶν αὐτῶν κατακαύσετε πυρί, καὶ ἀπολείται τὸ ὄνομα αὐτῶν ἐκ τοῦ τόπου ἐκείνου.

4 οὐ ποιῆσετε οὕτως κυρίῳ τῷ θεῷ ὑμῶν, ἃς ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν ἐν κλ' ρω, ὅτι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ἐν κλ' ρω τῶν φυλῶν ὑμῶν ἐπονομάσαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ ἐπικληθῆναι, καὶ ἐκζητήσετε καὶ εἰσελεύσεσθε ἐκεῖ

6 καὶ οἴσετε ἐκεῖ τὰ ὀλοκαυτώματα ὑμῶν καὶ τὰ θυσιάσματα ὑμῶν καὶ τὰς ἀπαρχὰς ὑμῶν καὶ τὰς εὐχὰς ὑμῶν καὶ τὰ ἐκούσια ὑμῶν καὶ τὰ πρωτότοκα τῶν βοῶν ὑμῶν καὶ τῶν προβάτων ὑμῶν

7 καὶ φάγεσθε ἐκεῖ ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν καὶ εὐφρανθήσεσθε ἐπὶ πᾶσιν, οὗ ἂν τὴν χεῖρα ἐπιβάλητε, ὑμεῖς καὶ οἱ οἴκοι ὑμῶν, καθότι εὐλόγησέν σε κύριος ὁ θεὸς σου.

8 οὐ ποιῆσετε πάντα, ἃ ἡμεῖς ποιοῦμεν ὧδε σῆμερον, ἕκαστος τὸ ἀρεστὸν ἐνώπιον αὐτοῦ·

9 οὐ γὰρ ἤκατε ἕως τοῦ νῦν εἰς τὴν κατάπαυσιν καὶ εἰς τὴν κληρονομίαν, ἣν κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν δίδωσιν ὑμῖν.

10 καὶ διαβήσεσθε τὸν Ἰορδάνην καὶ κατοικήσετε ἐπὶ τῆς γῆς, ἧς κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν κατακληρονομεῖ ὑμῖν, καὶ

καταπαύσει ὑμᾶς ἀπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν τῶν κύκλω, καὶ κατοικήσετε μετὰ ἀσφαλείας.

11 καὶ ἔσται ὁ τόπος, ὃν ἂν ἐκλέξῃται κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ, ἐκεῖ οἴσετε πάντα, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν σῆμερον, τὰ ὀλοκαυτώματα ὑμῶν καὶ τὰ θυσιάσματα ὑμῶν καὶ τὰ ἐπιδέκατα ὑμῶν καὶ τὰς ἀπαρχὰς τῶν χειρῶν ὑμῶν καὶ τὰ δόματα ὑμῶν καὶ πᾶν ἐκλεκτὸν τῶν δώρων ὑμῶν, ὅσα ἐὰν εὐξήσθε τῷ θεῷ ὑμῶν,

12 καὶ εὐφρανθήσεσθε ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν, ὑμεῖς καὶ οἱ υἱοὶ ὑμῶν καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν, οἱ παῖδες ὑμῶν καὶ αἱ παιδίσκαι ὑμῶν καὶ ὁ Λευίτης ὁ ἐπὶ τῶν πυλῶν ὑμῶν, ὅτι οὐκ ἔστιν αὐτῷ μερίς οὐδὲ κλῆρος μεθ' ὑμῶν.

13 πρόσεχε σεαυτῷ μὴ ἀνευρέκῃς τὰ ὀλοκαυτώματά σου ἐν παντὶ τόπῳ, οὗ ἂν ἴδῃς.

14 ἀλλ' ἡ εἰς τὸν τόπον, ὃν ἂν ἐκλέξῃται κύριος ὁ θεὸς σου αὐτὸν ἐν μιᾷ τῶν φυλῶν σου, ἐκεῖ ἀνοίσεις τὰ ὀλοκαυτώματά σου καὶ ἐκεῖ ποιῆσεις πάντα, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι σῆμερον.

15 ἀλλ' ἡ ἐν πάσῃ ἐπιθυμίᾳ σου θύσεις καὶ φάγη κρέα κατὰ τὴν εὐλογίαν κυρίου τοῦ θεοῦ σου, ἣν ἔδωκέν σοι ἐν πάσῃ πόλει· ὁ ἀκάθαρτος ἐν σοὶ καὶ ὁ καθαρὸς ἐπὶ τὸ αὐτὸ φάγεται αὐτὸ ὡς δορκάδα ἢ ἔλαφον·

16 πλὴν τὸ αἷμα οὐ φάγεσθε, ἐπὶ τὴν γῆν ἐκχεεῖτε αὐτὸ ὡς ὕδωρ.

17 οὐ δυνῆσθε φαγεῖν ἐν ταῖς πόλεσιν σου τὸ ἐπιδέκατον τοῦ σίτου σου καὶ τοῦ οἴνου σου καὶ τοῦ ἐλαίου σου, τὰ πρωτότοκα τῶν βοῶν σου καὶ τῶν προβάτων σου καὶ πάσας εὐχὰς, ὅσας ἂν εὐξήσθε, καὶ τὰς ὁμολογίας ὑμῶν καὶ τὰς ἀπαρχὰς τῶν χειρῶν ὑμῶν,

18 ἀλλ' ἡ ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ σου φάγη αὐτὰ ἐν τῷ τόπῳ, ᾧ ἂν ἐκλέξῃται κύριος ὁ θεὸς σου αὐτῷ, σὺ καὶ ὁ υἱὸς σου καὶ ἡ θυγάτηρ σου, ὁ παῖς σου καὶ ἡ παιδίσκη σου καὶ ὁ προσῆλυτος ὁ ἐν ταῖς πόλεσιν ὑμῶν, καὶ εὐφρανθήσῃ ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ σου ἐπὶ πάντα, οὗ ἂν ἐπιβάλης τὴν χεῖρά σου.

19 πρόσεχε σεαυτῷ μὴ ἐγκαταλίπῃς τὸν Λευίτην πάντα τὸν χρόνον, ὅσον ἐὰν ζῆς ἐπὶ τῆς γῆς.

20 Ἐὰν δὲ ἐμπλατύνῃ κύριος ὁ θεὸς σου τὰ ὄριά σου, καθάπερ ἐλάλησέν σοι, καὶ ἔρεις Φάγομαι κρέα, ἐὰν ἐπιθυμήσῃ ἡ ψυχὴ σου ὥστε φαγεῖν κρέα, ἐν πάσῃ ἐπιθυμίᾳ τῆς ψυχῆς σου φάγη κρέα.

21 ἐὰν δὲ μακρότερον ἀπέχη σου ὁ τόπος, ὃν ἂν ἐκλέξῃται κύριος ὁ θεὸς σου ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ, καὶ θύσεις ἀπὸ τῶν βοῶν σου καὶ ἀπὸ τῶν προβάτων σου, ὧν ἂν δῶ ὁ θεὸς σοι, ὃν τρόπον ἐνετειλάμην σοι, καὶ φάγη ἐν ταῖς πόλεσιν σου κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς ψυχῆς σου·

22 ὡς ἔσθεται ἡ δορκὰς καὶ ἡ ἔλαφος, οὕτως φάγη αὐτό, ὁ ἀκάθαρτος ἐν σοὶ καὶ ὁ καθαρὸς ὡσαύτως ἔδεται.

23 πρόσεχε ἰσχυρῶς τοῦ μὴ φαγεῖν αἷμα, ὅτι τὸ αἷμα αὐτοῦ ψυχῆ· οὐ βρωθήσεται ἡ ψυχὴ μετὰ τῶν κρεῶν,

24 οὐ φάγεσθε, ἐπὶ τὴν γῆν ἐκχεεῖτε αὐτὸ ὡς ὕδωρ·

25 οὐ φάγη αὐτό, ἵνα εἴ σοι γένηται καὶ τοῖς υἱοῖς σου μετὰ σέ, ἐὰν ποιῆσῃς τὸ καλὸν καὶ τὸ ἀρεστὸν ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ σου.

26 πλὴν τὰ ἅγια σου, ἐὰν γένηται σοι, καὶ τὰς εὐχὰς σου λαβῶν ἤξεις εἰς τὸν τόπον, ὃν ἂν ἐκλέξῃται κύριος ὁ θεὸς σου ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ,

27 καὶ ποιῆσεις τὰ ὀλοκαυτώματά σου· τὰ κρέα ἀνοίσεις ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κυρίου τοῦ θεοῦ σου, τὸ δὲ αἷμα τῶν θυσιῶν σου προσχεεῖς πρὸς τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου κυρίου τοῦ θεοῦ σου, τὰ δὲ κρέα φάγη.

28 φυλάσσου καὶ ἄκουε καὶ ποιῆσεις πάντας τοὺς λόγους, οὓς ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι, ἵνα εἴ σοι γένηται καὶ τοῖς υἱοῖς σου δι' αἰῶνος, ἐὰν ποιῆσῃς τὸ καλὸν καὶ τὸ ἀρεστὸν ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ σου.

29 Ἐὰν δὲ ἐξολεθρεύσῃ κύριος ὁ θεὸς σου τὰ ἔθνη, εἰς οὓς σὺ εἰσπορεύῃ ἐκεῖ κληρονομήσαι τὴν γῆν αὐτῶν, ἀπὸ προσώπου σου καὶ κατακληρονομήσῃς αὐτούς καὶ κατοικήσῃς ἐν τῇ γῇ αὐτῶν,

30 πρόσεχε σεαυτῷ μὴ ἐκζητῆσαι ἐπακολουθήσαι αὐτοῖς μετὰ τὸ ἐξολεθρευθῆναι αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου σου· οὐ μὴ ἐκζητῆσαι τοὺς θεοὺς αὐτῶν λέγων Πῶς ποιοῦσιν τὰ ἔθνη ταῦτα τοῖς θεοῖς αὐτῶν; ποιῶ κάγω.
31 οὐ ποιῆσεις οὕτως κυρίῳ τῷ θεῷ σου· τὰ γὰρ βδελύγματα, ἃ κύριος ἐμίσησεν, ἐποίησαν τοῖς θεοῖς αὐτῶν, ὅτι τοὺς υἱοὺς αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν κατακαίουσιν ἐν πυρὶ τοῖς θεοῖς αὐτῶν.

Deuteronomio 13

1 Πάν ῥήμα, ὃ ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον, τοῦτο φυλάξῃ ποιεῖν· οὐ προσθῆσεις ἐπ' αὐτὸ οὐδὲ ἀφελεῖς ἀπ' αὐτοῦ.
2 Ἐὰν δὲ ἀναστῆ ἐν σοὶ προφῆτης ἢ ἐνυπνιαζόμενος ἐνύπνιον καὶ δῶ σοι σημεῖον ἢ τέρας
3 καὶ ἔλθῃ τὸ σημεῖον ἢ τὸ τέρας, ὃ ἐλάλησεν πρὸς σὲ λέγων Πορευθῶμεν καὶ λατρεύσωμεν θεοῖς ἑτέροις, οὓς οὐκ οἴδατε,
4 οὐκ ἀκούσεσθε τῶν λόγων τοῦ προφῆτου ἐκείνου ἢ τοῦ ἐνυπνιαζομένου τὸ ἐνύπνιον ἐκεῖνο, ὅτι πειράζει κύριος ὁ θεὸς ὑμᾶς εἰδέναι εἰ ἀγαπάτε κύριον τὸν θεὸν ὑμῶν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ὑμῶν καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς ὑμῶν.
5 Ὅπισω κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν πορεύεσθε καὶ αὐτὸν φοβηθήσεσθε καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ φυλάξεσθε καὶ τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσεσθε καὶ αὐτῷ προστεθήσεσθε.
6 καὶ ὁ προφῆτης ἐκεῖνος ἢ ὁ τὸ ἐνύπνιον ἐνυπνιαζόμενος ἐκεῖνος ἀποθανεῖται· ἐλάλησεν γὰρ πλανησάσι σε ἀπὸ κυρίου τοῦ θεοῦ σου τοῦ ἐξαγαγόντος σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου τοῦ λυτρωσαμένου σε ἐκ τῆς δουλείας ἐξῴσαι σε ἐκ τῆς ὁδοῦ, ἧς ἐνετείλατό σοι κύριος ὁ θεὸς σου πορεύεσθαι ἐν αὐτῇ· καὶ ἀφανιεῖς τὸν πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν.
7 Ἐὰν δὲ παρακαλέσῃ σε ὁ ἀδελφός σου ἐκ πατρός σου ἢ ἐκ μητρός σου ἢ ὁ υἱός σου ἢ ἡ θυγάτηρ σου ἢ ἡ γυνὴ ἢ ἐν κόλπῳ σου ἢ ὁ φίλος ὁ ἴσος τῆς ψυχῆς σου λάθρα λέγων Βαδίσωμεν καὶ λατρεύσωμεν θεοῖς ἑτέροις, οὓς οὐκ ἤδεις σὺ καὶ οἱ πατέρες σου,
8 ἀπὸ τῶν θεῶν τῶν ἐθνῶν τῶν περικύκλω ὑμῶν τῶν ἐγγιζόντων σοὶ ἢ τῶν μακρὰν ἀπὸ σοῦ ἀπ' ἄκρου τῆς γῆς ἕως ἄκρου τῆς γῆς,
9 οὐ συνθελήσεις αὐτῷ καὶ οὐκ εἰσακούσῃ αὐτοῦ, καὶ οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμός σου ἐπ' αὐτῷ, οὐκ ἐπιποθήσεις ἐπ' αὐτῷ οὐδ' οὐ μὴ σκεπάσῃς αὐτόν·
10 ἀναγγέλλων ἀναγγελεῖς περὶ αὐτοῦ, αἱ χεῖρές σου ἔσονται ἐπ' αὐτὸν ἐν πρώτοις ἀποκτεῖναι αὐτόν, καὶ αἱ χεῖρες παντὸς τοῦ λαοῦ ἐπ' ἐσχάτῳ,
11 καὶ λιθοβολήσουσιν αὐτόν ἐν λίθοις, καὶ ἀποθανεῖται, ὅτι ἐζήτησεν ἀποστήσασαι σε ἀπὸ κυρίου τοῦ θεοῦ σου τοῦ ἐξαγαγόντος σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐξ οἴκου δουλείας.
12 καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἀκούσας φοβηθήσεται καὶ οὐ προσθήσουσιν ἔτι ποιῆσαι κατὰ τὸ ῥήμα τὸ πονηρὸν τοῦτο ἐν ὑμῖν.
13 Ἐὰν δὲ ἀκούσῃς ἐν μιᾷ τῶν πόλεων σου, ἧν κύριος ὁ θεὸς σου δίδωσίν σοι κατοικεῖν σε ἐκεῖ, λεγόντων
14 Ἐξῆλθον ἄνδρες παράνομοι ἐξ ὑμῶν καὶ ἀπέστησαν πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν πόλιν αὐτῶν λέγοντες Πορευθῶμεν καὶ λατρεύσωμεν θεοῖς ἑτέροις, οὓς οὐκ ἤδείτε,
15 καὶ ἐρωτήσεις καὶ ἐραυνήσεις σφόδρα, καὶ ἰδοὺ ἀληθῆς σαφῶς ὁ λόγος, γεγένηται τὸ βδέλυγμα τοῦτο ἐν ὑμῖν,
16 ἀναιρῶν ἀνελεῖς πάντας τοὺς κατοικοῦντας ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ ἐν φόνῳ μαχαίρας, ἀναθέματι ἀναθεματιεῖτε αὐτὴν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ
17 καὶ πάντα τὰ σκύλα αὐτῆς συνάξετε εἰς τὰς διόδους αὐτῆς καὶ ἐμπρῆσεις τὴν πόλιν ἐν πυρὶ καὶ πάντα τὰ σκύλα αὐτῆς πανδημεῖ ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ σου,

καὶ ἔσται ἀοίκητος εἰς τὸν αἰῶνα, οὐκ ἀνοικοδομηθήσεται ἔτι.

18 οὐ προσκολληθήσεται ἐν τῇ χειρὶ σου οὐδὲν ἀπὸ τοῦ ἀναθέματος, ἵνα ἀποστραφῇ κύριος ἀπὸ θυμοῦ τῆς ὀργῆς αὐτοῦ καὶ δώσει σοὶ ἔλεος καὶ ἐλεήσει σε καὶ πληθυνεῖ σε, ὃν τρόπον ὤμοσεν κύριος τοῖς πατράσιν σου,
19 ἐὰν ἀκούσῃς τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ σου φυλάσσειν πάσας τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον, ποιεῖν τὸ καλὸν καὶ τὸ ἀρεστὸν ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ σου.

Deuteronomio 14

1 Υἱοὶ ἐστε κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν· οὐ φοιβήσετε, οὐκ ἐπιθήσετε φαλάκρωμα ἀνὰ μέσον τῶν ὀφθαλμῶν ὑμῶν ἐπὶ νεκρῷ·
2 ὅτι λαὸς ἅγιος εἰ κυρίῳ τῷ θεῷ σου, καὶ σὲ ἐξελέξατο κύριος ὁ θεὸς σου γενέσθαι σε αὐτῷ λαὸν περιούσιον ἀπὸ πάντων τῶν ἐθνῶν τῶν ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς.
3 Οὐ φάγεσθε πᾶν βδέλυγμα.
4 ταῦτα τὰ κτῆνη, ἃ φάγεσθε· μόσχον ἐκ βοῶν καὶ ἄμνον ἐκ προβάτων καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν,
5 ἔλαφον καὶ δορκάδα καὶ βούβαλον καὶ τραγέλαφον καὶ πύραρον, ὄρυγα καὶ καμηλοπάρδαλιν·
6 πᾶν κτήνος διχηλοῦν ὄπλην καὶ ὄνουχιστήρας ὄνουχίζον δύο χηλῶν καὶ ἀνάγον μηρυκισμόν ἐν τοῖς κτῆνεσιν, ταῦτα φάγεσθε.
7 καὶ ταῦτα οὐ φάγεσθε ἀπὸ τῶν ἀναγόντων μηρυκισμόν καὶ ἀπὸ τῶν διχηλούντων τὰς ὀπλὰς καὶ ὄνουχίζοντων ὄνουχιστήρας· τὸν κάμηλον καὶ δασύποδα καὶ χοιρογρῦλλον, ὅτι ἀνάγουσιν μηρυκισμόν καὶ ὄπλην οὐ διχηλοῦσιν, ἀκάθαρτα ταῦτα ὑμῖν ἐστίν·
8 καὶ τὸν ὄν, ὅτι διχηλεῖ ὄπλην τοῦτο καὶ ὄνουχίζει ὄνουχας ὄπλης καὶ τοῦτο μηρυκισμόν οὐ μαρυκάται, ἀκάθαρτον τοῦτο ὑμῖν· ἀπὸ τῶν κρεῶν αὐτῶν οὐ φάγεσθε καὶ τῶν θησιμαίων αὐτῶν οὐχ ἄψεσθε.
9 καὶ ταῦτα φάγεσθε ἀπὸ πάντων τῶν ἐν τοῖς ὕδασι· πάντα, ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτοῖς πετερίγια καὶ λεπίδες, φάγεσθε.
10 καὶ πάντα, ὅσα οὐκ ἐστὶν αὐτοῖς πετερίγια καὶ λεπίδες, οὐ φάγεσθε, ἀκάθαρτα ὑμῖν ἐστίν.
11 πᾶν ὄρυγον καθαρὸν φάγεσθε.
12 καὶ ταῦτα οὐ φάγεσθε ἀπ' αὐτῶν· τὸν ἀετὸν καὶ τὸν γρύπα καὶ τὸν ἀλιαίετον
13 καὶ τὸν γύπα καὶ τὸν ἰκτίνα καὶ τὰ ὅμοια αὐτῷ
14 καὶ πάντα κόρακα καὶ τὰ ὅμοια αὐτῷ
15 καὶ στρουθὸν καὶ γλαῦκα καὶ λάρον
16 καὶ ἐρωδιὸν καὶ κύκνον καὶ ἴβιν
17 καὶ καταράκτην καὶ ἰέρακα καὶ τὰ ὅμοια αὐτῷ καὶ ἔποπα καὶ νυκτικόρακα
18 καὶ πελεκάνα καὶ χαραδριὸν καὶ τὰ ὅμοια αὐτῷ καὶ πορφυρίωνα καὶ νυκτερίδα.
19 πάντα τὰ ἐρπετὰ τῶν πετεινῶν ἀκάθαρτα ταῦτα ἐστὶν ὑμῖν, οὐ φάγεσθε ἀπ' αὐτῶν.
20 πᾶν πετεινὸν καθαρὸν φάγεσθε.
21 πᾶν θησιμαῖον οὐ φάγεσθε· τῷ παροίκῳ τῷ ἐν ταῖς πόλεσίν σου δοθήσεται, καὶ φάγεται, ἢ ἀποδώσῃ τῷ ἄλλοτρίῳ· ὅτι λαὸς ἅγιος εἰ κυρίῳ τῷ θεῷ σου. οὐχ ἐψῆσεις ἄρνα ἐν γάλακτι μητρὸς αὐτοῦ.
22 Δεκάτην ἀποδεκατώσεις παντὸς γενήματος τοῦ σπέρματός σου, τὸ γένημα τοῦ ἀγροῦ σου ἐνιαυτὸν κατ' ἐνιαυτόν,
23 καὶ φάγῃ αὐτὸ ἐναντι κυρίου τοῦ θεοῦ σου ἐν τῷ τόπῳ, ᾧ ἂν ἐκλέξηται κύριος ὁ θεὸς σου ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ· οἴσετε τὰ ἐπιδέκατα τοῦ σίτου σου καὶ τοῦ οἴνου σου καὶ τοῦ ἐλαίου σου, τὰ πρωτότοκα τῶν βοῶν σου καὶ τῶν προβάτων σου, ἵνα μάθῃς φοβεῖσθαι κύριον τὸν θεόν σου πάσας τὰς ἡμέρας.
24 ἐὰν δὲ μακρὰν γένηται ἀπὸ σοῦ ἡ ὁδὸς καὶ μὴ δύνη ἀναφέρειν αὐτά, ὅτι μακρὰν ἀπὸ σοῦ ὁ τόπος, ὃν ἂν

ἐκλέξεται κύριος ὁ θεός σου ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ, ὅτι εὐλογᾷ σε κύριος ὁ θεός σου,
25 καὶ ἀποδώσει αὐτὰ ἀργυρίου καὶ λ᾿μψη τὸ ἀργύριον ἐν ταῖς χερσίν σου καὶ πορεύσει εἰς τὸν τόπον, ὃν ἂν ἐκλέξεται κύριος ὁ θεός σου αὐτόν,
26 καὶ δώσεις τὸ ἀργύριον ἐπὶ παντός, οὐ ἐὰν ἐπιθυμῇ ἡ ψυχὴ σου, ἐπὶ βουσί ἢ ἐπὶ προβάτοις, ἐπὶ οἴνω ἢ ἐπὶ σικερα ἢ ἐπὶ παντός, οὐ ἐὰν ἐπιθυμῇ ἡ ψυχὴ σου, καὶ φάγη ἐκεῖ ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ σου καὶ εὐφρανθῆσθαι σὺ καὶ ὁ οἶκός σου
27 καὶ ὁ Λευίτης ὁ ἐν ταῖς πόλεσίν σου, ὅτι οὐκ ἔστιν αὐτῷ μερίς οὐδὲ κλῆρος μετὰ σοῦ.
28 μετὰ τρία ἔτη ἐξοίσεις πᾶν τὸ ἐπιδέκατον τῶν γεννημάτων σου ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ἐκείνῳ ἥσεις αὐτὸ ἐν ταῖς πόλεσίν σου,
29 καὶ ἐλεύσεται ὁ Λευίτης, ὅτι οὐκ ἔστιν αὐτῷ μερίς οὐδὲ κλῆρος μετὰ σοῦ, καὶ ὁ προσ᾿λυτος καὶ ὁ ὄρφανός καὶ ἡ χ᾿ρα ἢ ἐν ταῖς πόλεσίν σου καὶ φάγονται καὶ ἐμπλησθῶσονται, ἵνα εὐλογῆσθαι σε κύριος ὁ θεός σου ἐν πᾶσιν τοῖς ἔργοις, οἷς ἐὰν ποιῆς.

Deuteronomio 15

1 Δι᾿ ἑπτὰ ἐτῶν ποιᾷσεις ἄφεσιν.
2 καὶ οὕτως τὸ πρόσταγμα τῆς ἀφέσεως ἀφ᾿ ἑσέων πᾶν χρέος ἴδιον, ὃ ὀφείλει σοὶ ὁ πλησίον, καὶ τὸν ἀδελφόν σου οὐκ ἀπαιτῶσιν, ὅτι ἐπικέκληται ἄφεσις κυρίῳ τῷ θεῷ σου.
3 τὸν ἀλλότριον ἀπαιτῶσιν ὅσα ἐὰν ἦ σοὶ παρ᾿ αὐτῷ, τοῦ ἀδελφοῦ σου ἄφεσιν ποιᾷσεις τοῦ χρέους σου·
4 ὅτι οὐκ ἔσται ἐν σοὶ ἐνδεΐς, ὅτι εὐλογῶν εὐλογῆσαι σε κύριος ὁ θεός σου ἐν τῇ γῆ, ἢ κύριος ὁ θεός σου δίδωσίν σοι ἐν κλ᾿ρω κατακληρονομήσαι αὐτ᾿ν,
5 ἐὰν δὲ ἀκοῆ εἰσακούσητε τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν φυλάσσειν καὶ ποιεῖν πάσας τὰς ἐντολάς ταύτας, ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαι σοὶ σ᾿ ἄρῃον.
6 ὅτι κύριος ὁ θεός σου εὐλόγησέν σε, ὃν τρόπον ἐλάλησέν σοι, καὶ δανιεῖς ἔθνεσιν πολλοῖς, σὺ δὲ οὐ δανιῆ, καὶ ἄρξεις σὺ ἐθνῶν πολλῶν, σοῦ δὲ οὐκ ἄρξουσιν.
7 Ἐὰν δὲ γένηται ἐν σοὶ ἐνδεΐς τῶν ἀδελφῶν σου ἐν μιᾷ τῶν πόλεων σου ἐν τῇ γῆ, ἢ κύριος ὁ θεός σου δίδωσίν σοι, οὐκ ἀποστέρξεις τὴν καρδίαν σου οὐδὲ οὐ μὴ συσφίγξης τὴν χειρὰ σου ἀπὸ τοῦ ἀδελφοῦ σου τοῦ ἐπιδομένου·
8 ἀνοίγων ἀνοίξεις τὰς χειράς σου αὐτῷ, δάνειον δανιεῖς αὐτῷ ὅσον ἐπιδέεται, καθ᾿ ὅσον ἐνδεεῖται.
9 πρόσεχε σεαυτῷ μὴ γένηται ῥῆμα κρυπτόν ἐν τῇ καρδίᾳ σου, ἀνόμημα, λέγων Ἐγγίζει τὸ ἔτος τὸ ἔβδομον, ἔτος τῆς ἀφέσεως, καὶ πονηρεύσεται ὁ ὀφθαλμός σου τῷ ἀδελφῷ σου τῷ ἐπιδομένῳ, καὶ οὐ δώσεις αὐτῷ, καὶ βοᾷσεται κατὰ σοῦ πρὸς κύριον, καὶ ἔσται ἐν σοὶ ἁμαρτία μεγάλη.
10 διδοὺς δώσεις αὐτῷ καὶ δάνειον δανιεῖς αὐτῷ ὅσον ἐπιδέεται, καὶ οὐ λυπηθῶσιν τῇ καρδίᾳ σου διδόντος σου αὐτῷ ὅτι διὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο εὐλογῆσαι σε κύριος ὁ θεός σου ἐν πᾶσιν τοῖς ἔργοις καὶ ἐν πᾶσιν, οὐ ἂν ἐπιβάλῃς τὴν χειρὰ σου.
11 οὐ γὰρ μὴ ἐκλίπῃ ἐνδεΐς ἀπὸ τῆς γῆς διὰ τοῦτο ἐγὼ σοὶ ἐντέλλομαι ποιεῖν τὸ ῥῆμα τοῦτο λέγων Ἀνοίγων ἀνοίξεις τὰς χειράς σου τῷ ἀδελφῷ σου τῷ πένητι καὶ τῷ ἐπιδομένῳ τῷ ἐπὶ τῆς γῆς σου.
12 Ἐὰν δὲ πρᾶθῃ σοὶ ὁ ἀδελφός σου ὁ Εβραῖος ἢ ἡ Εβραία, δουλεύσει σοὶ ἐξ ἑτῆ, καὶ τῷ ἑβδόμῳ ἐξαποστελεῖς αὐτὸν ἐλεύθερον ἀπὸ σοῦ.
13 ὅταν δὲ ἐξαποστελλῇς αὐτὸν ἐλεύθερον ἀπὸ σοῦ, οὐκ ἐξαποστελεῖς αὐτὸν κενόν·
14 ἐφόδιον ἐφοδιάσεις αὐτὸν ἀπὸ τῶν προβάτων σου καὶ ἀπὸ τοῦ σίτου σου καὶ ἀπὸ τῆς ληνοῦ σου· καθὰ εὐλόγησέν σε κύριος ὁ θεός σου, δώσεις αὐτῷ.

15 καὶ μνησθῶσιν ὅτι οἰκέτης ἦσθα ἐν γῆ Αἰγύπτου καὶ ἐλυτρώσατό σε κύριος ὁ θεός σου ἐκεῖθεν· διὰ τοῦτο ἐγὼ σοὶ ἐντέλλομαι ποιεῖν τὸ ῥῆμα τοῦτο.
16 ἐὰν δὲ λέγῃ πρὸς σέ Οὐκ ἐξελεύσομαι ἀπὸ σοῦ, ὅτι ἠγάπηκέν σε καὶ τὴν οἰκίαν σου, ὅτι εὐ αὐτῷ ἔστιν παρὰ σοί,
17 καὶ λ᾿μψη τὸ ὀπτίον καὶ τρυπᾷσεις τὸ ὠτίον αὐτοῦ πρὸς τὴν θύραν, καὶ ἔσται σοὶ οἰκέτης εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ τὴν παιδίσκην σου ποιᾷσεις ὡσαύτως.
18 οὐ σκληρὸν ἔσται ἐναντίον σου ἐξαποστελλομένων αὐτῶν ἐλευθέρων ἀπὸ σοῦ, ὅτι ἐρέτιον μισθὸν τοῦ μισθωτοῦ ἐδοῦλευσέν σοι ἐξ ἑτῆ καὶ εὐλογῆσαι σε κύριος ὁ θεός σου ἐν πᾶσιν, οἷς ἐὰν ποιῆς.
19 Πᾶν πρωτότοκον, ὃ ἐὰν τεχθῇ ἐν τοῖς βουσίν σου καὶ ἐν τοῖς προβάτοις σου, τὰ ἀρσενικά, ἀγιάσεις κυρίῳ τῷ θεῷ σου· οὐκ ἐργᾶ ἐν τῷ πρωτοτόκῳ μόσχῳ σου καὶ οὐ μὴ κείρης τὸ πρωτότοκον τῶν προβάτων σου·
20 ἐναντι κυρίου φάγη αὐτὸ ἐνιαυτὸν ἐξ ἐνιαυτοῦ ἐν τῷ τόπῳ, ᾧ ἐὰν ἐκλέξεται κύριος ὁ θεός σου, σὺ καὶ ὁ οἶκός σου.
21 ἐὰν δὲ ἦ ἐν αὐτῷ μῶμος, χωλὸν ἢ τυφλὸν ἢ καὶ πᾶς μῶμος πονηρός, οὐ θύσεις αὐτὸ κυρίῳ τῷ θεῷ σου·
22 ἐν ταῖς πόλεσίν σου φάγη αὐτό, ὁ ἀκάθαρτος ἐν σοὶ καὶ ὁ καθαρὸς ὡσαύτως ἔδεται ὡς δορκάδα ἢ ἔλαφον·
23 πλὴν τὸ αἷμα οὐ φάγεσθε, ἐπὶ τὴν γῆν ἐκχεεῖς αὐτὸ ὡς ὕδωρ.

Deuteronomio 16

1 Φύλαξαι τὸν μῆνα τῶν νέων καὶ ποιᾷσεις τὸ πασχα κυρίῳ τῷ θεῷ σου, ὅτι ἐν τῷ μηνὶ τῶν νέων ἐξῆλθες ἐξ Αἰγύπτου νυκτός.
2 καὶ θύσεις τὸ πασχα κυρίῳ τῷ θεῷ σου πρόβατα καὶ βόας ἐν τῷ τόπῳ, ᾧ ἐὰν ἐκλέξεται κύριος ὁ θεός σου αὐτὸν ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ.
3 οὐ φάγη ἐπ᾿ αὐτοῦ ζύμη· ἑπτὰ ἡμέρας φάγη ἐπ᾿ αὐτοῦ ἄζυμα, ἄρτον κακώσεως, ὅτι ἐν σπουδῇ ἐξῆλθετε ἐξ Αἰγύπτου ἵνα μνησθῆτε τὴν ἡμέραν τῆς ἐξοδίας ὑμῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ὑμῶν.
4 οὐκ ὀφθῆσεται σοὶ ζύμη ἐν πᾶσι τοῖς ὀρίοις σου ἑπτὰ ἡμέρας, καὶ οὐ κοιμηθῆσεται ἀπὸ τῶν κρεῶν, ὧν ἐὰν θύσης τὸ ἑσπέρας τῆ ἡμέρα τῆ πρώτῃ, εἰς τὸ πρωί.
5 οὐ δυνᾷσθαι θύσαι τὸ πασχα ἐν οὐδεμιᾷ τῶν πόλεων σου, ὧν κύριος ὁ θεός σου δίδωσίν σοι,
6 ἀλλ᾿ ἢ εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐὰν ἐκλέξεται κύριος ὁ θεός σου ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ, θύσεις τὸ πασχα ἑσπέρας πρὸς δυσμὰς ἡλίου ἐν τῷ καιρῷ, ᾧ ἐξῆλθες ἐξ Αἰγύπτου,
7 καὶ ἐψᾷσεις καὶ ὀπτᾷσεις καὶ φάγη ἐν τῷ τόπῳ, ᾧ ἐὰν ἐκλέξεται κύριος ὁ θεός σου αὐτόν, καὶ ἀποστραφῶσιν τὸ πρωί καὶ ἀπελεύσει εἰς τοὺς οἴκους σου.
8 ἐξ ἡμέρας φάγη ἄζυμα, καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ἐξοδίων, ἑορτὴ κυρίῳ τῷ θεῷ σου· οὐ ποιᾷσεις ἐν αὐτῇ πᾶν ἔργον πλὴν ὅσα ποιηθῆσεται ψυχῇ.
9 ἑπτὰ ἑβδομάδας ὀλοκλ᾿ρους ἐξαριθμῶσιν σεαυτῶν ἀρξαμένου σου δρέπανον ἐπ᾿ ἀμητὸν ἄρξῃ ἐξαριθμησάσαι ἑπτὰ ἑβδομάδας.
10 καὶ ποιᾷσεις ἑορτὴν ἑβδομάδων κυρίῳ τῷ θεῷ σου καθότι ἡ χεὶρ σου ἰσχύει, ὅσα ἂν δῶ σοι, καθότι ἠυλόγησέν σε κύριος ὁ θεός σου·
11 καὶ εὐφρανθῶσιν ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ σου, σὺ καὶ ὁ υἱός σου καὶ ἡ θυγάτηρ σου, ὁ παῖς σου καὶ ἡ παιδίσκην σου καὶ ὁ Λευίτης ὁ ἐν ταῖς πόλεσίν σου καὶ ὁ προσ᾿λυτος καὶ ὁ ὄρφανός καὶ ἡ χ᾿ρα ἢ ἐν ὑμῖν, ἐν τῷ τόπῳ, ᾧ ἐὰν ἐκλέξεται κύριος ὁ θεός σου ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ,
12 καὶ μνησθῶσιν ὅτι οἰκέτης ἦσθα ἐν γῆ Αἰγύπτῳ, καὶ φυλάξαι καὶ ποιᾷσεις τὰς ἐντολάς ταύτας.
13 ἑορτὴν σκηνῶν ποιᾷσεις σεαυτῷ ἑπτὰ ἡμέρας ἐν τῷ συναγαγεῖν σε ἐκ τοῦ ἁλωνός σου καὶ ἀπὸ τῆς ληνοῦ σου·

14 καὶ εὐφρανθήσῃ ἐν τῇ ἑορτῇ σου, σὺ καὶ ὁ υἱός σου καὶ ἡ θυγάτηρ σου, ὁ παῖς σου καὶ ἡ παιδίσκη σου καὶ ὁ Λευίτης καὶ ὁ προσϋλτος καὶ ὁ ὄρφανός καὶ ἡ χῆρα ἡ οὖσα ἐν ταῖς πόλεσιν σου.

15 ἑπτὰ ἡμέρας ἑορτάσεις κυρίῳ τῷ θεῷ σου ἐν τῷ τόπῳ, ᾧ ἐὰν ἐκλέξῃται κύριος ὁ θεός σου αὐτόν· ἐὰν δὲ εὐλόγησῃ σε κύριος ὁ θεός σου ἐν πάσιν τοῖς γενήμασιν σου καὶ ἐν παντὶ ἔργῳ τῶν χειρῶν σου, καὶ ἔσῃ εὐφραίνόμενος.

16 τρεῖς καιροὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ ὀφθῆσεται πᾶν ἀρσενικόν σου ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ σου ἐν τῷ τόπῳ, ᾧ ἐὰν ἐκλέξῃται αὐτὸν κύριος, ἐν τῇ ἑορτῇ τῶν ἀζύμων καὶ ἐν τῇ ἑορτῇ τῶν ἑβδομάδων καὶ ἐν τῇ ἑορτῇ τῆς σκηνοπηγίας, οὐκ ὀφθῆσεται ἐνώπιον κυρίου τοῦ θεοῦ σου κενός·

17 ἕκαστος κατὰ δύναμιν τῶν χειρῶν ὑμῶν κατὰ τὴν εὐλογίαν κυρίου τοῦ θεοῦ σου, ἣν ἔδωκέν σοι.

18 Κριτὰς καὶ γραμματοεισαγωγεῖς καταστήσεις σεαυτῷ ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν σου, αἵς κύριος ὁ θεός σου δίδωσίν σοι, κατὰ φυλάς, καὶ κρινοῦσιν τὸν λαὸν κρίσιν δικαίαν.

19 οὐκ ἐκκλινοῦσιν κρίσιν, οὐκ ἐπιγνώσονται πρόσωπον οὐδὲ λῆμνονται δῶρον· τὰ γὰρ δῶρα ἐκτυφλοῦ ὀφθαλμούς σοφῶν καὶ ἐξαίρει λόγους δικαίων.

20 δικαίως τὸ δίκαιον διώξῃ, ἵνα ζητεῖ καὶ εἰσελθόντες κληρονομήσῃτε τὴν γῆν, ἣν κύριος ὁ θεός σου δίδωσίν σοι.

21 Οὐ φυτεύσεις σεαυτῷ ἄλσος, πᾶν ξύλον, παρὰ τὸ θυσιαστήριον κυρίου τοῦ θεοῦ σου, ὃ ποιεῖς σεαυτῷ.

22 οὐ στήσεις σεαυτῷ στήλην, ἃ ἐμίσησεν κύριος ὁ θεός σου.

Deuteronomio 17

1 Οὐ θύσεις κυρίῳ τῷ θεῷ σου μόσχον ἢ πρόβατον, ἐν ᾧ ἔστιν ἐν αὐτῷ μῶμος, πᾶν ῥῆμα πονηρὸν, ὅτι βδέλυγμα κυρίῳ τῷ θεῷ σου ἔστιν.

2 Ἐὰν δὲ εὐρεθῇ ἐν σοὶ ἐν μιᾷ τῶν πόλεων σου, ᾧ κύριος ὁ θεός σου δίδωσίν σοι, ἀνὴρ ἢ γυνή, ὅστις ποιεῖ τὸ πονηρὸν ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ σου παρελθεῖν τὴν διαθήκην αὐτοῦ,

3 καὶ ἐλθόντες λατρεύσωσιν θεοῖς ἑτέροις καὶ προσκυνήσωσιν αὐτοῖς, τῷ ἡλίῳ ἢ τῇ σελήνῃ ἢ παντὶ τῶν ἐκ τοῦ κόσμου τοῦ οὐρανοῦ, ἃ οὐ προσέταξεν,

4 καὶ ἀναγγελεῖ σοι, καὶ ἐκζητήσεις σφόδρα, καὶ ἰδοὺ ἀληθῶς γέγονεν τὸ ῥῆμα, γεγένηται τὸ βδέλυγμα τοῦτο ἐν Ἰσραὴλ,

5 καὶ ἐξάξεις τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον ἢ τὴν γυναῖκα ἐκείνην καὶ λιθοβολήσετε αὐτούς ἐν λίθοις, καὶ τελευτήσουσιν.

6 ἐπὶ δυσὶν μάρτυσιν ἢ ἐπὶ τρισὶν μάρτυσιν ἀποθάνεται ὁ ἀποθηνήσκων· οὐκ ἀποθάνεται ἐφ' ἐνὶ μάρτυρι.

7 καὶ ἡ χεὶρ τῶν μαρτύρων ἔσται ἐπ' αὐτῷ ἐν πρώτοις θανατώσασιν αὐτόν, καὶ ἡ χεὶρ παντὸς τοῦ λαοῦ ἐπ' ἐσχάτων· καὶ ἐξαρεῖς τὸν πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν.

8 Ἐὰν δὲ ἀδυνατήσῃ ἀπὸ σοῦ ῥῆμα ἐν κρίσει ἀνά μέσον αἷμα αἵματος καὶ ἀνά μέσον κρίσις κρίσεως καὶ ἀνά μέσον ἀφή ἀφῆς καὶ ἀνά μέσον ἀντιλογία ἀντιλογίας, ῥῆματα κρίσεως ἐν ταῖς πόλεσιν ὑμῶν, καὶ ἀναστάς ἀναβήσῃ εἰς τὸν τόπον, ὃν ἂν ἐκλέξῃται κύριος ὁ θεός σου ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ,

9 καὶ ἐλεύσῃ πρὸς τοὺς ἱερεῖς τοὺς Λευίτας καὶ πρὸς τὸν κριτῆν, ὃς ἂν γένηται ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, καὶ ἐκζητήσαντες ἀναγγελοῦσίν σοι τὴν κρίσιν.

10 καὶ ποιεῖς κατὰ τὸ πρᾶγμα, ὃ ἐὰν ἀναγγειλώσιν σοι ἐκ τοῦ τόπου, οὗ ἂν ἐκλέξῃται κύριος ὁ θεός σου ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ, καὶ φυλάξῃ σφόδρα ποιῆσαι κατὰ πάντα, ὅσα ἐὰν νομοθετηθῇ σοι·

11 κατὰ τὸν νόμον καὶ κατὰ τὴν κρίσιν, ἣν ἂν εἴπωσίν σοι, ποιήσεις, οὐκ ἐκκλινεῖς ἀπὸ τοῦ ῥήματος, οὐ ἐὰν ἀναγγειλώσιν σοι, δεξιὰ οὐδὲ ἀριστερά.

12 καὶ ὁ ἄνθρωπος, ὃς ἂν ποιῇ ἐν ὑπερηφανίᾳ τοῦ μὴ ὑπακοῦσαι τοῦ ἱερέως τοῦ παρεστηκότος λειτουργεῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματι κυρίου τοῦ θεοῦ σου ἢ τοῦ κριτοῦ, ὃς ἂν ἦ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, καὶ ἀποθάνεται ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος, καὶ ἐξαρεῖς τὸν πονηρὸν ἐξ Ἰσραὴλ·

13 καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀκούσας φοβηθήσεται καὶ οὐκ ἀσεβήσῃ ἔτι.

14 Ἐὰν δὲ εἰσέλθῃς εἰς τὴν γῆν, ἣν κύριος ὁ θεός σου δίδωσίν σοι ἐν κληρονομίᾳ, καὶ κληρονομήσῃς αὐτήν καὶ κατοικήσῃς ἐπ' αὐτῆς καὶ εἴπῃς Καταστήσω ἐπ' ἐμαυτὸν ἄρχοντα καθὰ καὶ τὰ λοιπὰ ἔθνη τὰ κύκλω μου,

15 καθιστῶν καταστήσεις ἐπὶ σεαυτὸν ἄρχοντα, ὃν ἂν ἐκλέξῃται κύριος ὁ θεός σου αὐτόν. ἐκ τῶν ἀδελφῶν σου καταστήσεις ἐπὶ σεαυτὸν ἄρχοντα· οὐ δύνησῃ καταστήσαι ἐπὶ σεαυτὸν ἄνθρωπον ἀλλότριον, ὅτι οὐκ ἀδελφός σου ἔστιν.

16 διότι οὐ πληθυνεῖ ἑαυτῷ ἵππον οὐδὲ μὴ ἀποστρέψῃ τὸν λαὸν εἰς Αἴγυπτον, ὅπως πληθύνῃ ἑαυτῷ ἵππον, ὃ δὲ κύριος εἶπεν Οὐ προσθήσετε ἀποστρέψαι τῇ ὁδῷ ταύτῃ ἔτι.

17 καὶ οὐ πληθυνεῖ ἑαυτῷ γυναῖκα, οὐδὲ μεταστήσεται αὐτοῦ ἡ καρδία· καὶ ἀργύριον καὶ χρυσίον οὐ πληθυνεῖ ἑαυτῷ σφόδρα.

18 καὶ ἔσται ὅταν καθίσῃ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ, καὶ γράψῃ ἑαυτῷ τὸ δευτερονόμιον τοῦτο εἰς βιβλίον παρὰ τῶν ἱερέων τῶν Λευιτῶν,

19 καὶ ἔσται μετ' αὐτοῦ, καὶ ἀναγνώσεται ἐν αὐτῷ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ, ἵνα μάθῃ φοβεῖσθαι κύριον τὸν θεὸν αὐτοῦ φυλάσσεσθαι πάσας τὰς ἐντολάς ταύτας καὶ τὰ δικαιώματα ταῦτα ποιεῖν,

20 ἵνα μὴ ὑψωθῇ ἡ καρδία αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ, ἵνα μὴ παραβῇ ἀπὸ τῶν ἐντολῶν δεξιὰ ἢ ἀριστερά, ὅπως ἂν μακροχρονίῃ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ, αὐτὸς καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ.

Deuteronomio 18

1 Οὐκ ἔσται τοῖς ἱερεῦσιν τοῖς Λευίταις, ὅλη φυλὴ Λευι, μερὶς οὐδὲ κλήρος μετὰ Ἰσραὴλ· καρπώματα κυρίου ὁ κλήρος αὐτῶν, φάγονται αὐτά.

2 κλήρος δὲ οὐκ ἔσται αὐτοῖς ἐν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν· κύριος αὐτὸς κλήρος αὐτοῦ, καθότι εἶπεν αὐτόν.

3 καὶ αὕτη ἡ κρίσις τῶν ἱερέων, τὰ παρὰ τὸ λαοῦ, παρὰ τῶν θυόντων τὰ θύματα, ἐὰν τε μόσχον ἐὰν τε πρόβατον· καὶ δώσει τῷ ἱερεὶ τὸν βραχίονα καὶ τὰ σιαγόνια καὶ τὸ ἔνυστρον.

4 καὶ τὰς ἀπαρχὰς τοῦ σίτου σου καὶ τοῦ οἴνου σου καὶ τοῦ ἐλαίου σου καὶ τὴν ἀπαρχὴν τῶν κούρων τῶν προβάτων σου δώσεις αὐτῷ·

5 ὅτι αὐτὸν ἐξελέξατο κύριος ὁ θεός σου ἐκ πασῶν τῶν φυλῶν σου παρεστάναί ἐναντι κυρίου τοῦ θεοῦ σου λειτουργεῖν καὶ εὐλογεῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, αὐτὸς καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ.

6 ἐὰν δὲ παραγένηται ὁ Λευίτης ἐκ μιᾶς τῶν πόλεων ὑμῶν ἐκ πάντων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, οὗ αὐτὸς παροικεῖ, καθότι ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, εἰς τὸν τόπον, ὃν ἂν ἐκλέξῃται κύριος,

7 καὶ λειτουργήσῃ τῷ ὀνόματι κυρίου τοῦ θεοῦ αὐτοῦ ὡσπερ πάντες οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ οἱ Λευῖται οἱ παρεστηκότες ἐκεῖ ἐναντι κυρίου·

8 μερίδα μεμερισμένην φάγεται πλὴν τῆς πράσεως τῆς κατὰ πατριάν.

9 Ἐὰν δὲ εἰσέλθῃς εἰς τὴν γῆν, ἣν κύριος ὁ θεός σου δίδωσίν σοι, οὐ μαθήσῃ ποιεῖν κατὰ τὰ βδελύγματα τῶν ἐθνῶν ἐκείνων.

10 οὐχ εὐρεθήσεται ἐν σοὶ περικαθαίρων τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἢ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ ἐν πυρὶ, μαντευόμενος μαντεῖαν, κληδονιζόμενος καὶ οἰωνιζόμενος, φαρμακός,

11 ἐπαείδων ἐπαοιδῶν, ἐγγαστρίμυθος καὶ τερατοσκόπος, ἐπερωτῶν τοὺς νεκρούς.

12 ἔστιν γὰρ βδέλυγμα κυρίῳ τῷ θεῷ σου πᾶς ποιῶν ταῦτα· ἔνεκεν γὰρ τῶν βδελυγμάτων τούτων κύριος ἐξολεθρεύσει αὐτοὺς ἀπὸ σοῦ.

13 τέλειος ἔση ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ σου·

14 τὰ γὰρ ἔθνη ταῦτα, οὓς σὺ κατακληρονομεῖς αὐτούς, οὗτοι κληδόνων καὶ μαντειῶν ἀκούσονται, σοὶ δὲ οὐχ οὕτως ἔδωκεν κύριος ὁ θεός σου.

15 προφῆτην ἐκ τῶν ἀδελφῶν σου ὡς ἐμὲ ἀναστῆσει σοὶ κύριος ὁ θεός σου, αὐτοῦ ἀκούσεσθε

16 κατὰ πάντα, ὅσα ἠΐσω παρὰ κυρίου τοῦ θεοῦ σου ἐν Ἐσραῖ τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἐκκλησίας λέγοντες· Οὐ προσῆσομεν ἀκοῦσαι τὴν φωνὴν κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν καὶ τὸ πῦρ τὸ μέγα τοῦτο οὐκ ὀψόμεθα ἔτι οὐδὲ μὴ ἀποθάνωμεν,

17 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με· Ὁρθῶς πάντα, ὅσα ἐλάλησαν·

18 προφῆτην ἀναστῆσω αὐτοῖς ἐκ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν ὡς περὶ σὲ καὶ δώσω τὸ ῥῆμά μου ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ, καὶ λαλήσει αὐτοῖς καθὼς ἂν ἐντείλωμαι αὐτῷ·

19 καὶ ὁ ἄνθρωπος, ὃς ἐὰν μὴ ἀκούσῃ ὅσα ἐὰν λαλήσῃ ὁ προφῆτης ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, ἐγὼ ἐκδικήσω ἐξ αὐτοῦ.

20 πλὴν ὁ προφῆτης, ὃς ἂν ἀσεβῆσῃ λαλήσαι ἐπὶ τῷ ὀνόματι μου ῥῆμα, ὃ οὐ προσέταξα λαλήσαι, καὶ ὃς ἂν λαλήσῃ ἐπὶ ὀνόματι θεῶν ἐτέρων, ἀποθάνεται ὁ προφῆτης ἐκεῖνος.

21 ἐὰν δὲ εἶπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου Πῶς γνωσόμεθα τὸ ῥῆμα, ὃ οὐκ ἐλάλησεν κύριος;

22 ὅσα ἐὰν λαλήσῃ ὁ προφῆτης ἐπὶ τῷ ὀνόματι κυρίου, καὶ μὴ γένηται τὸ ῥῆμα καὶ μὴ συμβῆ, τοῦτο τὸ ῥῆμα, ὃ οὐκ ἐλάλησεν κύριος· ἐν ἀσεβείᾳ ἐλάλησεν ὁ προφῆτης ἐκεῖνος, οὐκ ἀφέξεσθε αὐτοῦ.

Deuteronomio 19

1 Ἐὰν δὲ ἀφανίσῃ κύριος ὁ θεός σου τὰ ἔθνη, ἃ ὁ θεός σου δίδωσιν σοὶ τὴν γῆν αὐτῶν, καὶ κατακληρονομήσῃτε αὐτοὺς καὶ κατοικήσῃτε ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν καὶ ἐν τοῖς οἴκοις αὐτῶν,

2 τρεῖς πόλεις διαστελεῖς σεαυτῷ ἐν μέσῳ τῆς γῆς σου, ἧς κύριος ὁ θεός σου δίδωσιν σοὶ.

3 στόχασαί σοι τὴν ὁδὸν καὶ τριμεριεῖς τὰ ὄρια τῆς γῆς σου, ἣν καταμερίζει σοὶ κύριος ὁ θεός σου, καὶ ἔσται καταφυγὴ ἐκεῖ παντὶ φονευτῇ.

4 τοῦτο δὲ ἔσται τὸ πρόσταγμα τοῦ φονευτοῦ, ὃς ἂν φύγῃ ἐκεῖ καὶ ζῆσεται· ὃς ἂν πατάξῃ τὸν πλησίον αὐτοῦ ἀκουσίως καὶ οὗτος οὐ μισῶν αὐτὸν πρὸ τῆς ἐχθῆς καὶ πρὸ τῆς τρίτης,

5 καὶ ὃς ἂν εἰσέλθῃ μετὰ τοῦ πλησίον εἰς τὸν δρυμὸν συναγαγεῖν ξύλα, καὶ ἐκκρουσθῇ ἢ χεῖρ αὐτοῦ τῇ ἀξίνῃ κόπτοντος τὸ ξύλον, καὶ ἐκπεσόν τὸ σιδῆριον ἀπὸ τοῦ ξύλου τύχῃ τοῦ πλησίον, καὶ ἀποθάνῃ, οὗτος καταφεύξεται εἰς μίαν τῶν πόλεων τούτων καὶ ζῆσεται,

6 ἵνα μὴ διώξῃς ὁ ἀγχιστεύων τοῦ αἵματος ὀπίσω τοῦ φονεύσαντος, ὅτι παραθεθήμηναι τῇ καρδίᾳ, καὶ καταλάβῃ αὐτόν, ἐὰν μακροτέρα ἢ ἡ ὁδός, καὶ πατάξῃ αὐτοῦ τὴν ψυχῶν, καὶ ἀποθάνῃ, καὶ τούτῳ οὐκ ἔστιν κρίσις θανάτου, ὅτι οὐ μισῶν ἦν αὐτὸν πρὸ τῆς ἐχθῆς καὶ πρὸ τῆς τρίτης.

7 διὰ τοῦτο ἐγὼ σοὶ ἐντέλλομαι τὸ ῥῆμα τοῦτο λέγων Τρεῖς πόλεις διαστελεῖς σεαυτῷ·

8 ἐὰν δὲ ἐμπλατύνῃ κύριος ὁ θεός σου τὰ ὄρια σου, ὃν τρόπον ἠμοσεν τοῖς πατράσιν σου, καὶ δῶ σοὶ κύριος πᾶσαν τὴν γῆν, ἣν εἶπεν δοῦναι τοῖς πατράσιν σου,

9 ἐὰν ἀκούσῃς ποιεῖν πάσας τὰς ἐντολάς ταύτας, ἃς ἐγὼ ἐντέλλομαι σοὶ σήμερον, ἀγαπᾶν κύριον τὸν θεόν σου, πορευέσθαι ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας, καὶ προσῆσεις σεαυτῷ ἔτι τρεῖς πόλεις πρὸς τὰς τρεῖς ταύτας,

10 καὶ οὐκ ἐκχυθῆσεται αἷμα ἀναίτιον ἐν τῇ γῇ σου, ἣ κύριος ὁ θεός σου δίδωσιν σοὶ ἐν κλήρῳ, καὶ οὐκ ἔσται ἐν σοὶ αἷματι ἔνοχος.

11 ἐὰν δὲ γένηται ἄνθρωπος μισῶν τὸν πλησίον καὶ ἐνεδρεύσῃ αὐτὸν καὶ ἐπαναστῇ ἐπ' αὐτόν καὶ πατάξῃ αὐτοῦ ψυχῶν, καὶ ἀπεθάνῃ, καὶ φύγῃ εἰς μίαν τῶν πόλεων τούτων,

12 καὶ ἀποστελοῦσιν ἢ γερούσια τῆς πόλεως αὐτοῦ καὶ λήμψονται αὐτὸν ἐκεῖθεν καὶ παραδώσουσιν αὐτὸν εἰς χεῖρας τῷ ἀγχιστεύοντι τοῦ αἵματος, καὶ ἀποθάνεται·

13 οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμός σου ἐπ' αὐτῷ, καὶ καθαρῆς τὸ αἷμα τὸ ἀναίτιον ἐξ Ἰσραὴλ, καὶ εὖ σοὶ ἔσται.

14 Οὐ μετακινῆσεις ὄρια τοῦ πλησίον σου, ἃ ἔστησαν οἱ πατέρες σου ἐν τῇ κληρονομίᾳ σου, ἣ κατακληρονομήσῃς ἐν τῇ γῇ, ἣ κύριος ὁ θεός σου δίδωσιν σοὶ ἐν κλήρῳ.

15 Οὐκ ἔμμενεῖς μάρτυς εἰς μαρτυρήσαι κατὰ ἀνθρώπου κατὰ πᾶσαν ἀδικίαν καὶ κατὰ πᾶν ἀμάρτημα καὶ κατὰ πᾶσαν ἀμαρτίαν, ἣν ἂν ἀμάρτη ἐπὶ στόματος δύο μαρτύρων καὶ ἐπὶ στόματος τριῶν μαρτύρων σταθῆσεται πᾶν ῥῆμα.

16 ἐὰν δὲ καταστῇ μάρτυς ἀδικος κατὰ ἀνθρώπου καταλέγων αὐτοῦ ἀσέβειαν,

17 καὶ στῆσονται οἱ δύο ἄνθρωποι, οἷς ἔστιν αὐτοῖς ἡ ἀντιλογία, ἐναντι κυρίου καὶ ἐναντι τῶν ἱερέων καὶ ἐναντι τῶν κριτῶν, οἱ ἐὰν ᾧσιν ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις,

18 καὶ ἐξετάσωσιν οἱ κριταὶ ἀκριβῶς, καὶ ἰδοὺ μάρτυς ἀδικος ἐμαρτύρησεν ἀδικα, ἀντέστη κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ,

19 καὶ ποιῆτε αὐτῷ ὃν τρόπον ἐπονηρεύσατο ποιῆσαι κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐξαρεῖς τὸν πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν.

20 καὶ οἱ ἐπίλοιποι ἀκούσαντες φοβηθῶσονται καὶ οὐ προσῆσουσιν ἔτι ποιῆσαι κατὰ τὸ ῥῆμα τὸ πονηρὸν τοῦτο ἐν ὑμῖν.

21 οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμός σου ἐπ' αὐτῷ· ψυχὴν ἀντι ψυχῆς, ὀφθαλμὸν ἀντι ὀφθαλμοῦ, ὀδόντα ἀντι ὀδόντος, χεῖρα ἀντι χειρός, πόδα ἀντι ποδός.

Deuteronomio 20

1 Ἐὰν δὲ ἐξέλθῃς εἰς πόλεμον ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς σου καὶ ἴδῃς ἵππον καὶ ἀναβάτην καὶ λαὸν πλείονά σου, οὐ φοβηθῆσῃ ἀπ' αὐτῶν, ὅτι κύριος ὁ θεός σου μετὰ σοῦ ὁ ἀναβιβάσας σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου.

2 καὶ ἔσται ὅταν ἐγγίσῃς τῷ πολέμῳ, καὶ προσεγγίσας ὁ ἱερεὺς λαλήσει τῷ λαῷ

3 καὶ ἐρεῖ πρὸς αὐτούς· Ἄκουε, Ἰσραὴλ· ὑμεῖς προσπορευέσθε σήμερον εἰς πόλεμον ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς ὑμῶν, μὴ ἐκλύεσθω ἡ καρδία ὑμῶν, μὴ φοβεῖσθε μηδὲ θραυεσθε μηδὲ ἐκκλίνητε ἀπὸ προσώπου αὐτῶν,

4 ὅτι κύριος ὁ θεός ὑμῶν ὁ προσπορευόμενος μεθ' ὑμῶν συνεκπολεμήσῃ ὑμῖν τοὺς ἐχθρούς ὑμῶν διασῶσαι ὑμᾶς.

5 καὶ λαλήσουσιν οἱ γραμματεῖς πρὸς τὸν λαὸν λέγοντες· Τίς ὁ ἄνθρωπος ὁ οἰκοδομήσας οἰκίαν καινὴν καὶ οὐκ ἐνεκαίνισεν αὐτῶν; πορευέσθω καὶ ἀποστραφῶτω εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, μὴ ἀποθάνῃ ἐν τῷ πολέμῳ καὶ ἄνθρωπος ἕτερος ἐγκαινιέῃ αὐτῶν.

6 καὶ τίς ὁ ἄνθρωπος, ὅστις ἐφύτευεν ἀμπελῶνα καὶ οὐκ εὐφράνθη ἐξ αὐτοῦ; πορευέσθω καὶ ἀποστραφῶτω εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, μὴ ἀποθάνῃ ἐν τῷ πολέμῳ καὶ ἄνθρωπος ἕτερος εὐφρανθῆσεται ἐξ αὐτοῦ.

7 καὶ τίς ὁ ἄνθρωπος, ὅστις μεμύστευται γυναῖκα καὶ οὐκ ἔλαβεν αὐτῶν; πορευέσθω καὶ ἀποστραφῶτω εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, μὴ ἀποθάνῃ ἐν τῷ πολέμῳ καὶ ἄνθρωπος ἕτερος λήμψεται αὐτῶν.

8 καὶ προσῆσουσιν οἱ γραμματεῖς λαλήσαι πρὸς τὸν λαὸν καὶ ἐροῦσιν· Τίς ὁ ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος καὶ δειλὸς τῇ καρδίᾳ; πορευέσθω καὶ ἀποστραφῶτω εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, ἵνα μὴ δειλιάνῃ τὴν καρδίαν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ὡς περὶ ἢ αὐτοῦ.

9 καὶ ἔσται ὅταν παύσωνται οἱ γραμματεῖς λαλοῦντες πρὸς τὸν λαόν, καὶ καταστῶσιν ἄρχοντας τῆς στρατιᾶς προηγουμένους τοῦ λαοῦ.
 10 Ἐὰν δὲ προσέλθῃς πρὸς πόλιν ἐκπολεμησάμενην αὐτῶν, καὶ ἐκκαλέσῃ αὐτοὺς μετ' εἰρήνης·
 11 ἐὰν μὲν εἰρηνικὰ ἀποκριθῶσιν σοι καὶ ἀνοίξωσιν σοι, ἔσται πᾶς ὁ λαὸς οἱ εὐρεθέντες ἐν αὐτῇ ἔσονταί σοι φορολόγητοι καὶ ὑπ' ἑσέ σου·
 12 ἐὰν δὲ μὴ ὑπακούωσιν σοι καὶ ποιῶσιν πρὸς σὲ πόλεμον, περικαθίεις αὐτῶν,
 13 καὶ παραδώσει αὐτὴν κύριος ὁ θεὸς σου εἰς τὰς χεῖράς σου, καὶ πατάξεις πᾶν ἀρσενικὸν αὐτῆς ἐν φόνῳ μαχαίρας,
 14 πλὴν τῶν γυναικῶν καὶ τῆς ἀποσκευῆς καὶ πάντα τὰ κτῆνη καὶ πάντα, ὅσα ἂν ὑπάρχῃ ἐν τῇ πόλει, καὶ πᾶσαν τὴν ἀπαρτίαν προνομεύσεις σεαυτῷ καὶ φάγη πᾶσαν τὴν προνομήν τῶν ἐχθρῶν σου, ὧν κύριος ὁ θεὸς σου δίδωσιν σοι.
 15 οὕτως ποιῶσιν πᾶσας τὰς πόλεις τὰς μακρὰν οὐσας ἀπὸ σοῦ σφόδρα, αἱ οὐχὶ ἐκ τῶν πόλεων τῶν ἐθνῶν τούτων,
 16 ἰδοὺ δὲ ἀπὸ τῶν πόλεων τῶν ἐθνῶν τούτων, ὧν κύριος ὁ θεὸς σου δίδωσιν σοι κληρονομεῖν τὴν γῆν αὐτῶν, οὐ ζωγρῶσθε ἀπ' αὐτῶν πᾶν ἐμπνέον,
 17 ἀλλ' ἢ ἀναθέματι ἀναθεματιεῖτε αὐτοὺς, τὸν Ξετταῖον καὶ Ἀμορραῖον καὶ Ξαναναῖον καὶ Φερεζαῖον καὶ Ευαῖον καὶ Ιεβουσαῖον καὶ Γεργεσαῖον, ὃν τρόπον ἐνετείλατό σοι κύριος ὁ θεὸς σου,
 18 ἵνα μὴ διδάξωσιν ὑμᾶς ποιεῖν πάντα τὰ βδελύγματα αὐτῶν, ὅσα ἐποίησαν τοῖς θεοῖς αὐτῶν, καὶ ἁμαρτῶσθε ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν.
 19 Ἐὰν δὲ περικαθίης περὶ πόλιν ἡμέρας πλείους ἐκπολεμησάμενην αὐτὴν εἰς κατάλημψιν αὐτῆς, οὐχὶ ἐξολεθρεύσεις τὰ δένδρα αὐτῆς ἐπιβαλεῖν ἐπ' αὐτὰ σίδηρον, ἀλλ' ἢ ἀπ' αὐτοῦ φάγη, αὐτὸ δὲ οὐκ ἐκκόψεις. μὴ ἄνθρωπος τὸ ξύλον τὸ ἐν τῷ ἄγρῳ εἰσελθεῖν ἀπὸ προσώπου σου εἰς τὸν χάρακα,
 20 ἀλλὰ ξύλον, ὃ ἐπίστασαι ὅτι οὐ καρπόβρωτόν ἐστιν, τοῦτο ἐξολεθρεύσεις καὶ ἐκκόψεις καὶ οἰκοδομήσεις χαράκωσιν ἐπὶ τὴν πόλιν, ἥτις ποιεῖ πρὸς σὲ τὸν πόλεμον, ἕως ἂν παραδοθῇ.

Deuteronomio 21

1 Ἐὰν δὲ εὐρεθῇ τραυματίας ἐν τῇ γῆ, ἣν κύριος ὁ θεὸς σου δίδωσιν σοι κληρονομήσαι, πεπτωκὸς ἐν τῷ πεδίῳ καὶ οὐκ οἶδασιν τὸν πατάξαντα,
 2 ἐξελεύσεται ἡ γερουσία σου καὶ οἱ κριταὶ σου καὶ ἐκμετρήσουσιν ἐπὶ τὰς πόλεις τὰς κύκλῳ τοῦ τραυματίου,
 3 καὶ ἔσται ἡ πόλις ἣ ἐγγίξουσα τῷ τραυματίᾳ καὶ λῆμψεται ἡ γερουσία τῆς πόλεως ἐκείνης δάμαλιν ἐκ βοῶν, ἥτις οὐκ εἴργασται καὶ ἥτις οὐχ εἴλκυσεν ζυγόν,
 4 καὶ καταβιβάσουσιν ἡ γερουσία τῆς πόλεως ἐκείνης τὴν δάμαλιν εἰς φάραγγα τραχεῖαν, ἥτις οὐκ εἴργασται οὐδὲ σπείρεται, καὶ νευροκοπήσουσιν τὴν δάμαλιν ἐν τῇ φάραγγι.
 5 καὶ προσελεύσονται οἱ ἱερεῖς οἱ Λευῖται, ὅτι αὐτοὺς ἐπέλεξεν κύριος ὁ θεὸς σου παρεστηκέναι αὐτῷ καὶ εὐλογεῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τῷ στόματι αὐτῶν ἔσται πᾶσα ἀντιλογία καὶ πᾶσα ἄφ' ἧς,
 6 καὶ πᾶσα ἡ γερουσία τῆς πόλεως ἐκείνης οἱ ἐγγίζοντες τῷ τραυματίᾳ νύμψονται τὰς χεῖρας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τῆς δαμάλεως τῆς νευροκοπημένης ἐν τῇ φάραγγι
 7 καὶ ἀποκριθέντες ἐροῦσιν Αἱ χεῖρες ἡμῶν οὐκ ἐξέχεαν τὸ αἷμα τοῦτο, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν οὐχ ἐωράκασιν·
 8 ἴλεως γενοῦ τῷ λαῷ σου Ἰσραὴλ, οὗς ἐλυτρώσω, κύριε, ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἵνα μὴ γένηται αἷμα ἀναίτιον

ἐν τῷ λαῷ σου Ἰσραὴλ. καὶ ἐξιλασθῆσεται αὐτοῖς τὸ αἷμα.

9 σὺ δὲ ἐξαρεῖς τὸ αἷμα τὸ ἀναίτιον ἐξ ὑμῶν αὐτῶν, ἐὰν ποιῆς τὸ καλὸν καὶ τὸ ἀρεστὸν ἐναντι κυρίου τοῦ θεοῦ σου.
 10 Ἐὰν δὲ ἐξελεθῶν εἰς πόλεμον ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς σου καὶ παραδῶ σοι κύριος ὁ θεὸς σου εἰς τὰς χεῖράς σου καὶ προνομεύσεις τὴν προνομήν αὐτῶν
 11 καὶ ἴδῃς ἐν τῇ προνομῇ γυναῖκα καλὴν τῷ εἶδει καὶ ἐνθυμηθῆς αὐτῆς καὶ λάβῃς αὐτὴν σεαυτῷ γυναῖκα,
 12 καὶ εἰσάξεις αὐτὴν ἔνδον εἰς τὴν οἰκίαν σου καὶ ξυρῶσιν τὴν κεφαλὴν αὐτῆς καὶ περιουχιεῖς αὐτὴν
 13 καὶ περιελεῖς τὰ ἱμάτια τῆς αἰχμαλωσίας αὐτῆς ἀπ' αὐτῆς, καὶ καθιεται ἐν τῇ οἰκίᾳ σου καὶ κλαύσεται τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα μηνὸς ἡμέρας, καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσῃ πρὸς αὐτὴν καὶ συνοικισθῆσιν αὐτῇ, καὶ ἔσται σου γυνῶν.
 14 καὶ ἔσται ἐὰν μὴ θέλῃς αὐτῶν, ἐξαποστελεῖς αὐτὴν ἐλευθέραν, καὶ πράξει οὐ πραθῆσεται ἀργυρίου· οὐκ ἄθετῶσιν αὐτῶν, διότι ἐταπεινώσας αὐτῶν.
 15 Ἐὰν δὲ γένωνται ἀνθρώπων δύο γυναῖκες, μία αὐτῶν ἡγαπημένη καὶ μία αὐτῶν μισουμένη, καὶ τέκωσιν αὐτῷ ἢ ἡγαπημένη καὶ ἢ μισουμένη, καὶ γένηται υἱὸς πρωτότοκος τῆς μισουμένης,
 16 καὶ ἔσται ἡ ἄν ἡμέρα κατακληροδοτῆ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ, οὐ δυνῆσεται πρωτοκεῦσαι τῷ υἱῷ τῆς ἡγαπημένης ὑπεριδὼν τὸν υἱὸν τῆς μισουμένης τὸν πρωτότοκον,
 17 ἀλλὰ τὸν πρωτότοκον υἱὸν τῆς μισουμένης ἐπιγνώσεται δοῦναι αὐτῷ διπλᾶ ἀπὸ πάντων, ὧν ἂν εὐρεθῇ αὐτῷ, ὅτι οὗτός ἐστιν ἀρχὴ τέκνων αὐτοῦ, καὶ τοῦτω καθ' ἑκεῖ τὰ πρωτότοκια.
 18 Ἐὰν δὲ τινὶ ἦ υἱὸς ἀπειθῆς καὶ ἐρεθιστῆς οὐχ ὑπακούων φωνὴν πατρὸς καὶ φωνὴν μητρὸς καὶ παιδευῶσιν αὐτὸν καὶ μὴ εἰσακούῃ αὐτῶν,
 19 καὶ συλλαβόντες αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ ἐξάξουσιν αὐτὸν ἐπὶ τὴν γερουσίαν τῆς πόλεως αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν πύλιν τοῦ τόπου αὐτοῦ
 20 καὶ ἐροῦσιν τοῖς ἀνδράσιν τῆς πόλεως αὐτῶν· Ὁ υἱὸς ἡμῶν οὗτος ἀπειθεῖ καὶ ἐρεθίζει, οὐχ ὑπακούει τῆς φωνῆς ἡμῶν, συμβολοκοπῶν οἰνοφλυγεῖ·
 21 καὶ λιθοβολήσουσιν αὐτὸν οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως αὐτοῦ ἐν λίθοις, καὶ ἀποθάνειται· καὶ ἐξαρεῖς τὸν πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν, καὶ οἱ ἐπίλοιποι ἀκούσαντες φοβηθῶσιν.
 22 Ἐὰν δὲ γένηται ἐν τινὶ ἁμαρτία κρίμα θανάτου καὶ ἀποθάνῃ καὶ κρεμάσῃτε αὐτὸν ἐπὶ ξύλου,
 23 οὐκ ἐπικοιμηθῆσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ ξύλου, ἀλλὰ ταφῆ θάψετε αὐτὸν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ὅτι κεκατηραμένος ὑπὸ θεοῦ πᾶς κρεμάμενος ἐπὶ ξύλου· καὶ οὐ μινεῖτε τὴν γῆν, ἣν κύριος ὁ θεὸς σου δίδωσιν σοι ἐν κληρῷ.

Deuteronomio 22

1 Μὴ ἰδὼν τὸν μόσχον τοῦ ἀδελφοῦ σου ἢ τὸ πρόβατον αὐτοῦ πλανώμενα ἐν τῇ ὁδῷ ὑπερίδῃς αὐτὰ· ἀποστρέφῃ ἀποστρέψεις αὐτὰ τῷ ἀδελφῷ σου καὶ ἀποδώσεις αὐτῷ.
 2 ἐὰν δὲ μὴ ἐγγίξῃ ὁ ἀδελφός σου πρὸς σὲ μηδὲ ἐπίστη αὐτόν, συνάξεις αὐτὰ ἔνδον εἰς τὴν οἰκίαν σου, καὶ ἔσται μετὰ σοῦ, ἕως ἂν ζητῶσιν αὐτὰ ὁ ἀδελφός σου, καὶ ἀποδώσεις αὐτῷ.
 3 οὕτως ποιῶσιν τὸν ὄνον αὐτοῦ καὶ οὕτως ποιῶσιν τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ καὶ οὕτως ποιῶσιν κατὰ πᾶσαν ἀπώλειαν τοῦ ἀδελφοῦ σου, ὅσα ἐὰν ἀπόληται παρ' αὐτοῦ καὶ εὕρησ' οὐ δυνῶσιν ὑπεριδεῖν.
 4 οὐκ ὄψῃ τὸν ὄνον τοῦ ἀδελφοῦ σου ἢ τὸν μόσχον αὐτοῦ πεπτωκότας ἐν τῇ ὁδῷ, μὴ ὑπερίδῃς αὐτούς· ἀνιστῶν ἀναστῶσιν μετ' αὐτοῦ.

5 Οὐκ ἔσται σκευὴ ἀνδρὸς ἐπὶ γυναικί, οὐδὲ μὴ ἐνδύσεται ἀνὴρ στολὴν γυναικείαν, ὅτι βδέλυγμα κυρίῳ τῷ θεῷ σου ἐστὶν πᾶς ποιῶν ταῦτα.

6 Ἐὰν δὲ συναντῆς νοσοῖα ὀρνέων πρὸ προσώπου σου ἐν τῇ ὁδῷ ἢ ἐπὶ παντὶ δένδρῳ ἢ ἐπὶ τῆς γῆς, νεοσσοὺς ἢ ῥοῖς, καὶ ἢ μ᾽ τῆρ θάλλη ἐπὶ τῶν νεοσσῶν ἢ ἐπὶ τῶν ῥῶν, οὐ λ᾽ μψη τὴν μητέρα μετὰ τῶν τέκνων·

7 ἀποστολῇ ἀποστελεῖς τὴν μητέρα, τὰ δὲ παιδιά λ᾽ μψη σεαυτῷ, ἵνα εὐ σοι γένηται καὶ πολυ᾽ μέρος ἔσῃ.

8 Ἐὰν δὲ οἰκοδομῆς οἰκίαν καινᾶν, καὶ ποιῆσεις στεφάνην τῷ δόματί σου· καὶ οὐ ποιῆσεις φόνον ἐν τῇ οἰκίᾳ σου, ἐὰν πέσῃ ὁ πεσὼν ἀπ᾽ αὐτοῦ.

9 Οὐ κατασπερεῖς τὸν ἀμπελώνά σου διάφορον, ἵνα μὴ ἀγίασθῇ τὸ γένημα καὶ τὸ σπέρμα, ὃ ἐὰν σπείρης μετὰ τοῦ γεν᾽ ματος τοῦ ἀμπελώνος σου.

10 οὐκ ἀροτριάσεις ἐν μόσχῳ καὶ ὄνῳ ἐπὶ τὸ αὐτό.

11 οὐκ ἐνδύσῃ κίβδηλον, ἔρια καὶ λίνον, ἐν τῷ αὐτῷ.

12 Στρεπτά ποιῆσεις σεαυτῷ ἐπὶ τῶν τεσσάρων κρασπέδων τῶν περιβολαίων σου, ἃ ἐὰν περιβάλλῃ ἐν αὐτοῖς.

13 Ἐὰν δὲ τις λάβῃ γυναῖκα καὶ συνοικῆσῃ αὐτῇ καὶ μισῆσῃ αὐτήν

14 καὶ ἐπιθῇ αὐτῇ προφασιστικούς λόγους καὶ κατενέγκῃ αὐτῆς ὄνομα πονηρὸν καὶ λέγῃ τὴν γυναῖκα ταύτην εἴληφα καὶ προσελθὼν αὐτῇ οὐχ εὔρηκα αὐτῆς παρθένια,

15 καὶ λαβὼν ὁ πατὴρ τῆς παιδὸς καὶ ἢ μ᾽ τῆρ ἐξοίσουσιν τὰ παρθένια τῆς παιδὸς πρὸς τὴν γερουσίαν ἐπὶ τὴν πύλην,

16 καὶ ἐρεῖ ὁ πατὴρ τῆς παιδὸς τῇ γερουσίᾳ τὴν θυγατέρα μου ταύτην δέδωκα τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ γυναῖκα, καὶ μισῆσας αὐτήν

17 αὐτὸς νῦν ἐπιτίθησιν αὐτῇ προφασιστικούς λόγους λέγων Οὐχ εὔρηκα τῇ θυγατρὶ σου παρθένια, καὶ ταῦτα τὰ παρθένια τῆς θυγατρὸς μου· καὶ ἀναπτύξουσιν τὸ ἱμάτιον ἐναντίον τῆς γερουσίας τῆς πόλεως.

18 καὶ λ᾽ μψεται ἢ γερουσία τῆς πόλεως ἐκείνης τὸν ἀνθρώπον ἐκεῖνον καὶ παιδεύουσιν αὐτὸν

19 καὶ ζημιώσουσιν αὐτὸν ἑκατὸν σίκλους καὶ δώσουσιν τῷ πατρὶ τῆς νεάνιδος, ὅτι ἐξ᾽ νεγκεν ὄνομα πονηρὸν ἐπὶ παρθένον Ἰσραηλῖτιν· καὶ αὐτοῦ ἔσται γυν᾽, οὐ δυν᾽ σεται ἐξαποστεῖλαι αὐτήν τὸν ἅπαντα χρόνον.

20 ἐὰν δὲ ἐπ᾽ ἀληθείας γένηται ὁ λόγος οὗτος καὶ μὴ εὔρεθῇ παρθένια τῇ νεάνιδι,

21 καὶ ἐξάξουσιν τὴν νεάνιν ἐπὶ τὰς θύρας οἴκου πατρὸς αὐτῆς, καὶ λιθοβολῶσουσιν αὐτήν οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως αὐτῆς ἐν λίθοις, καὶ ἀποθανεῖται, ὅτι ἐποίησεν ἀφροσύνην ἐν υἱοῖς Ἰσραὴλ ἐκπορνεύσαι τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς αὐτῆς· καὶ ἐξαρεῖς τὸν πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν.

22 Ἐὰν δὲ εὔρεθῇ ἀνθρώπος κοιμώμενος μετὰ γυναικὸς συνφικισμένης ἀνδρὶ, ἀποκτενεῖτε ἀμφοτέρους, τὸν ἄνδρα τὸν κοιμώμενον μετὰ τῆς γυναικὸς καὶ τὴν γυναῖκα· καὶ ἐξαρεῖς τὸν πονηρὸν ἐξ Ἰσραὴλ.

23 Ἐὰν δὲ γένηται παῖς παρθένος μεμνηστευμένη ἀνδρὶ καὶ εὐρὼν αὐτήν ἀνθρώπος ἐν πόλει κοιμηθῇ μετ᾽ αὐτῆς,

24 ἐξάξετε ἀμφοτέρους ἐπὶ τὴν πύλην τῆς πόλεως αὐτῶν, καὶ λιθοβοληθῶσονται ἐν λίθοις καὶ ἀποθανοῦνται· τὴν νεάνιν, ὅτι οὐκ ἐβόησεν ἐν τῇ πόλει, καὶ τὸν ἀνθρώπον, ὅτι ἐταπεινώσεν τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον· καὶ ἐξαρεῖς τὸν πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν.

25 ἐὰν δὲ ἐν πεδίῳ εὔρη ἀνθρώπος τὴν παῖδα τὴν μεμνηστευμένην καὶ βιασάμενος κοιμηθῇ μετ᾽ αὐτῆς, ἀποκτενεῖτε τὸν ἀνθρώπον τὸν κοιμώμενον μετ᾽ αὐτῆς μόνον

26 καὶ τῇ νεάνιδι οὐ ποιῆσετε οὐδέν· οὐκ ἔστιν τῇ νεάνιδι ἀμάρτημα θανάτου, ὅτι ὡς εἶ τις ἐπαναστῆ ἀνθρώπος ἐπὶ τὸν πλησίον καὶ φονεύσῃ αὐτοῦ ψυχᾶν, οὕτως τὸ πρᾶγμα τοῦτο,

27 ὅτι ἐν τῷ ἀγρῷ εὔρεν αὐτᾶν, ἐβόησεν ἢ νεάνις ἢ μεμνηστευμένη, καὶ ὁ βοηθῶν οὐκ ἦν αὐτῇ.

28 Ἐὰν δὲ τις εὔρη τὴν παῖδα τὴν παρθένον, ἥτις οὐ μεμν᾽ στευται, καὶ βιασάμενος κοιμηθῇ μετ᾽ αὐτῆς καὶ εὔρεθῇ,

29 δώσει ὁ ἀνθρώπος ὁ κοιμηθεὶς μετ᾽ αὐτῆς τῷ πατρὶ τῆς νεάνιδος πεντ᾽ κοντα δίδραχμα ἀργυρίου, καὶ αὐτοῦ ἔσται γυν᾽, ἀνθ᾽ ὧν ἐταπεινώσεν αὐτᾶν· οὐ δυν᾽ σεται ἐξαποστεῖλαι αὐτήν τὸν ἅπαντα χρόνον.

Deuteronomio 23

1 Οὐ λ᾽ μψεται ἀνθρώπος τὴν γυναῖκα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ οὐκ ἀποκαλύψει συγκάλυμμα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.

2 Οὐκ εἰσελεύσεται θλαδίας καὶ ἀποκεκομμένους εἰς ἐκκλησίαν κυρίου.

3 οὐκ εἰσελεύσεται ἐκ πόρνης εἰς ἐκκλησίαν κυρίου.

4 οὐκ εἰσελεύσεται Ἀμμωνίτης καὶ Μωαβίτης εἰς ἐκκλησίαν κυρίου· καὶ ἕως δεκάτης γενεᾶς οὐκ εἰσελεύσεται εἰς ἐκκλησίαν κυρίου καὶ ἕως εἰς τὸν αἰῶνα

5 παρὰ τὸ μὴ συναντῆσαι αὐτοὺς ὑμῖν μετὰ ἄρτων καὶ ὕδατος ἐν τῇ ὁδῷ ἐκπορευομένων ὑμῶν ἐξ Αἰγύπτου, καὶ ὅτι ἐμισθώσαντο ἐπὶ σὲ τὸν Βαλααμ υἱὸν Βεωρ ἐκ τῆς Μεσοποταμίας καταράσασθαι σε·

6 καὶ οὐκ ἠθέλησεν κύριος ὁ θεός σου εἰσακοῦσαι τοῦ Βαλααμ, καὶ μετέστρεψεν κύριος ὁ θεός σου τὰς καταράς εἰς εὐλογίαν, ὅτι ἠγάπησέν σε κύριος ὁ θεός σου.

7 οὐ προσαγορεύσεις εἰρηνικὰ αὐτοῖς καὶ συμφέροντα αὐτοῖς πάσας τὰς ἡμέρας σου εἰς τὸν αἰῶνα.

8 οὐ βδελύξῃ Ἰδουμαῖον, ὅτι ἀδελφός σου ἐστίν· οὐ βδελύξῃ Αἰγύπτιον, ὅτι πάροικος ἐγένου ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ·

9 υἱοὶ ἐὰν γεννηθῶσιν αὐτοῖς, γενεὰ τρίτη εἰσελεύσονται εἰς ἐκκλησίαν κυρίου.

10 Ἐὰν δὲ ἐξέλθῃς παρεμβολεῖν ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς σου, καὶ φυλάξῃ ἀπὸ παντὸς ῥ᾽ ματος πονηροῦ.

11 ἐὰν ἦ ἐν σοὶ ἀνθρώπος, ὃς οὐκ ἔσται καθαρὸς ἐκ ῥύσεως αὐτοῦ νυκτός, καὶ ἐξελεύσεται ἕξω τῆς παρεμβολῆς καὶ οὐκ εἰσελεύσεται εἰς τὴν παρεμβολᾶν·

12 καὶ ἔσται τὸ πρὸς ἐσπέραν λούσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι καὶ δευκότος ἡλίου εἰσελεύσεται εἰς τὴν παρεμβολᾶν.

13 καὶ τόπος ἔσται σοὶ ἕξω τῆς παρεμβολῆς, καὶ ἐξελεύσῃ ἐκεῖ ἕξω·

14 καὶ πάσσαλος ἔσται σοὶ ἐπὶ τῆς ζώνης σου, καὶ ἔσται ὅταν διακαθιζάνῃς ἕξω, καὶ ὀρύξεις ἐν αὐτῷ καὶ ἐπαγαγὼν καλύψεις τὴν ἀσχημοσύνην σου ἐν αὐτῷ·

15 ὅτι κύριος ὁ θεός σου ἐμπεριπατεῖ ἐν τῇ παρεμβολῇ σου ἐξελέσθαι σε καὶ παραδοῦναι τὸν ἐχθρόν σου πρὸ προσώπου σου, καὶ ἔσται ἢ παρεμβολᾶν σου ἁγία, καὶ οὐκ ὀφθ᾽ σεται ἐν σοὶ ἀσχημοσύνη πράγματος καὶ ἀποστρέψει ἀπὸ σοῦ.

16 Οὐ παραδώσεις παῖδα τῷ κυρίῳ αὐτοῦ ὃς προστέθειται σοὶ παρὰ τοῦ κυρίου αὐτοῦ·

17 μετὰ σοῦ κατοικῆσει, ἐν ὑμῖν κατοικῆσει ἐν παντὶ τόπῳ, οὗ ἐὰν ἀρέσῃ αὐτῷ, οὐ θλίψεις αὐτόν.

18 Οὐκ ἔσται πόρνη ἀπὸ θυγατέρων Ἰσραὴλ, καὶ οὐκ ἔσται πορνεύων ἀπὸ υἱῶν Ἰσραὴλ· οὐκ ἔσται τελεσφόρος ἀπὸ θυγατέρων Ἰσραὴλ, καὶ οὐκ ἔσται τελισκόμενος ἀπὸ υἱῶν Ἰσραὴλ.

19 οὐ προσοίσεις μίσθωμα πόρνης οὐδὲ ἀλλαγμὰ κυνὸς εἰς τὸν οἶκον κυρίου τοῦ θεοῦ σου πρὸς πᾶσαν εὐχᾶν, ὅτι βδέλυγμα κυρίῳ τῷ θεῷ σου ἐστὶν καὶ ἀμφότερα.

20 Οὐκ ἐκτοκίεις τῷ ἀδελφῷ σου τόκον ἀργυρίου καὶ τόκον βρωμάτων καὶ τόκον παντὸς πράγματος, οὗ ἂν ἐκδανείσῃ·

21 τῷ ἀλλοτρίῳ ἐκτοκίεις, τῷ δὲ ἀδελφῷ σου οὐκ ἐκτοκίεις, ἵνα εὐλογῆσῃ σε κύριος ὁ θεός σου ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου ἐπὶ τῆς γῆς, εἰς ἣν εἰσπορεύῃ ἐκεῖ κληρονομήσαι αὐτᾶν.

22 Ἐὰν δὲ εὗξῃ εὐχὴν κυρίῳ τῷ θεῷ σου, οὐ χρονιεῖς ἀποδοῦναι αὐτῷ, ὅτι ἐκζητῶν ἐκζητᾷ σοι κύριος ὁ θεός σου παρὰ σοῦ, καὶ ἔσται ἐν σοὶ ἁμαρτία·

23 ἐὰν δὲ μὴ θέλῃς εὗξασθαι, οὐκ ἔστιν ἐν σοὶ ἁμαρτία.

24 τὰ ἐκπορευόμενα διὰ τῶν χειλέων σου φυλάξῃ καὶ ποιήσεις ὡς τρόπον εὗξω κυρίῳ τῷ θεῷ σου δόμα, ὃ ἐλάλησας τῷ στόματί σου.

25 Ἐὰν δὲ εἰσέλθῃς εἰς ἀμητὸν τοῦ πλησίον σου, καὶ συλλέξεις ἐν ταῖς χερσίν σου στάχυς καὶ δρέπανον οὐ μὴ ἐπιβάλλῃς ἐπὶ τὸν ἀμητὸν τοῦ πλησίον σου.

26 ἐὰν δὲ εἰσέλθῃς εἰς τὸν ἀμπελῶνα τοῦ πλησίον σου, φάγῃ σταφυλὴν ὅσον ψυχῶν σου ἐμπλησθῆναι, εἰς δὲ ἄγγος οὐκ ἐμβαλεῖς.

Deuteronomio 24

1 Ἐὰν δέ τις λάβῃ γυναῖκα καὶ συνοικῶσιν αὐτῇ, καὶ ἔσται ἐὰν μὴ εὕρῃ χάριν ἐναντίον αὐτοῦ, ὅτι εὗρεν ἐν αὐτῇ ἄσχημον πρᾶγμα, καὶ γράψῃ αὐτῇ βιβλίον ἀποστασίου καὶ δώσει εἰς τὰς χεῖρας αὐτῆς καὶ ἐξαποστελεῖ αὐτὴν ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ,

2 καὶ ἀπελθοῦσα γένηται ἀνδρὶ ἑτέρῳ,

3 καὶ μισῶσιν αὐτὴν ὁ ἀνὴρ ὁ ἔσχατος καὶ γράψῃ αὐτῇ βιβλίον ἀποστασίου καὶ δώσει εἰς τὰς χεῖρας αὐτῆς καὶ ἐξαποστελεῖ αὐτὴν ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ, ἢ ἀποθάνῃ ὁ ἀνὴρ ὁ ἔσχατος, ὃς ἔλαβεν αὐτὴν ἑαυτῷ γυναῖκα,

4 οὐ δυνᾷσται ὁ ἀνὴρ ὁ πρότερος ὁ ἐξαποστείλας αὐτὴν ἐπαναστρέψας λαβεῖν αὐτὴν ἑαυτῷ γυναῖκα μετὰ τὸ μισθῆναι αὐτῷ, ὅτι βδέλυγμα ἔστιν ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ σου· καὶ οὐ μιναιεῖτε τὴν γῆν, ἣν κύριος ὁ θεός ὑμῶν δίδωσιν ὑμῖν ἐν κλῆρῳ.

5 Ἐὰν δέ τις λάβῃ γυναῖκα προσφάτως, οὐκ ἐξελεῦσεται εἰς τὸν πόλεμον, καὶ οὐκ ἐπιβληθῶσιν αὐτῷ οὐδὲν πρᾶγμα· ἄθως ἔσται ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ ἐνιαυτὸν ἕνα, εὐφρανεῖ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, ἣν ἔλαβεν.

6 Οὐκ ἐνεχυράσεις μύλον οὐδὲ ἐπιμύλιον, ὅτι ψυχὴν οὕτως ἐνεχυράζει.

7 Ἐὰν δὲ ἄλλῳ ἄνθρωπος κλέπτων ψυχὴν τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ καταδυναστεύσας αὐτὸν ἀποδώτῃ, ἀποθαινεῖται ὁ κλέπτης ἐκεῖνος· καὶ ἐξαρεῖς τὸν πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν.

8 Πρόσεχε σεαυτῷ ἐν τῇ ἀφῆ τῆς λέπρας· φυλάξῃ σφόδρα ποιεῖν κατὰ πάντα τὸν νόμον, ὃν ἐὰν ἀναγγείλωσιν ὑμῖν οἱ ἱερεῖς οἱ Λευῖται· ὃν τρόπον ἐνετείλαμην ὑμῖν, φυλάξασθε ποιεῖν.

9 μνᾷσθητι ὅσα ἐποίησεν κύριος ὁ θεός σου τῇ Μαριαμ ἐν τῇ ὁδῷ ἐκπορευομένων ὑμῶν ἐξ Αἰγύπτου.

10 Ἐὰν ὀφείλημα ἦ ἐν τῷ πλησίον σου, ὀφείλημα ὀτιοῦν, οὐκ εἰσελεύσῃ εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἐνεχυράσαι τὸ ἐνέχυρον·

11 ἔξω στᾷσῃ, καὶ ὁ ἄνθρωπος, οὗ τὸ δάνειόν σου ἔστιν ἐν αὐτῷ, ἐξοίσει σοι τὸ ἐνέχυρον ἔξω.

12 ἐὰν δὲ ὁ ἄνθρωπος πένηται, οὐ κοιμηθῶσιν ἐν τῷ ἐνεχύρῳ αὐτοῦ·

13 ἀποδόσει ἀποδώσεις τὸ ἐνέχυρον αὐτοῦ περὶ δυσμᾶς ἡλίου, καὶ κοιμηθῶσιν ἐν τῷ ἱματίῳ αὐτοῦ καὶ εὐλόγῃ σε, καὶ ἔσται σοι ἐλεημοσύνη ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ σου.

14 Οὐκ ἀπαδικῶσιν μισθὸν πένητος καὶ ἐνδεοῦς ἐκ τῶν ἀδελφῶν σου ἢ ἐκ τῶν προσηλύτων τῶν ἐν ταῖς πόλεσίν σου·

15 αὐθημερὸν ἀποδώσεις τὸν μισθὸν αὐτοῦ, οὐκ ἐπιδύσεται ὁ ἥλιος ἐπ' αὐτῷ, ὅτι πένης ἔστιν καὶ ἐν αὐτῷ ἔχει τὴν ἐλπίδα· καὶ οὐ καταβοῦσεται κατὰ σοῦ πρὸς κύριον, καὶ ἔσται ἐν σοὶ ἁμαρτία.

16 Οὐκ ἀποθανοῦνται πατέρες ὑπὲρ τέκνων, καὶ υἱοὶ οὐκ ἀποθανοῦνται ὑπὲρ πατέρων· ἕκαστος τῇ ἑαυτοῦ ἁμαρτίᾳ ἀποθαινεῖται.

17 Οὐκ ἐκκλινεῖς κρίσιν προσηλύτου καὶ ὀρφανοῦ καὶ χῆρας καὶ οὐκ ἐνεχυράσεις ἱμάτιον χῆρας·

18 καὶ μνησθῶσιν ὅτι οἰκέτης ἦσθα ἐν γῇ Αἰγύπτῳ καὶ ἐλυτρώσατό σε κύριος ὁ θεός σου ἐκεῖθεν· διὰ τοῦτο ἐγὼ σοὶ ἐντέλλομαι ποιεῖν τὸ ῥῆμα τοῦτο.

19 Ἐὰν δὲ ἀμῶσῃς ἀμητὸν ἐν τῷ ἀγρῷ σου καὶ ἐπιλάθῃς δράγμα ἐν τῷ ἀγρῷ σου, οὐκ ἐπαναστραφῶσιν λαβεῖν αὐτό· τῷ πατωῶ καὶ τῷ προσηλύτῳ καὶ τῷ ὀρφανῷ καὶ τῇ χῆρᾳ ἔσται, ἵνα εὐλόγῃ σε κύριος ὁ θεός σου ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου.

20 ἐὰν δὲ ἐλαιαλογῶσῃς, οὐκ ἐπαναστρέψεις καλαμῶσασθαι τὰ ὀπίσω σου· τῷ προσηλύτῳ καὶ τῷ ὀρφανῷ καὶ τῇ χῆρᾳ ἔσται· καὶ μνησθῶσιν ὅτι οἰκέτης ἦσθα ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, διὰ τοῦτο ἐγὼ σοὶ ἐντέλλομαι ποιεῖν τὸ ῥῆμα τοῦτο.

21 ἐὰν δὲ τρυγῶσῃς τὸν ἀμπελῶνά σου, οὐκ ἐπανατρυγῶσιν αὐτὸν τὰ ὀπίσω σου· τῷ προσηλύτῳ καὶ τῷ ὀρφανῷ καὶ τῇ χῆρᾳ ἔσται·

22 καὶ μνησθῶσιν ὅτι οἰκέτης ἦσθα ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, διὰ τοῦτο ἐγὼ σοὶ ἐντέλλομαι ποιεῖν τὸ ῥῆμα τοῦτο.

Deuteronomio 25

1 Ἐὰν δὲ γένηται ἀντιλογία ἀνά μέσον ἀνθρώπων καὶ προσέλθωσιν εἰς κρίσιν καὶ κρίνωσιν καὶ δικαιοῦσιν τὸν δίκαιον καὶ καταγνώσιν τὸν ἀσεβοῦς,

2 καὶ ἔσται ἐὰν ἄξιός ᾖ πληγῶν ὁ ἀσεβῶν, καὶ καθιεῖς αὐτὸν ἔναντι τῶν κριτῶν καὶ μαστιγώσουσιν αὐτὸν ἐναντίον αὐτῶν κατὰ τὴν ἀσέβειαν αὐτοῦ ἄριθμῳ.

3 τεσσαράκοντα μαστιγώσουσιν αὐτόν, οὐ προσθῶσιν· ἐὰν δὲ προσθῶσιν μαστιγῶσαι αὐτὸν ὑπὲρ ταύτας τὰς πληγὰς πλείους, ἄσχημον ἔσει ὁ ἀδελφός σου ἐναντίον σου.

4 Οὐ φιμώσεις βοῦν ἀλοῶντα.

5 Ἐὰν δὲ κατοικῶσιν ἀδελφοὶ ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ ἀποθάνῃ εἰς ἐξ αὐτῶν, σπέρμα δὲ μὴ ἦ αὐτῷ, οὐκ ἔσται ἡ γυνὴ τοῦ τεθνηκότος ἔξω ἀνδρὶ μὴ ἐγγίζοντι· ὁ ἀδελφός τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς εἰσελεύσεται πρὸς αὐτὴν καὶ λῴμψεται αὐτὴν ἑαυτῷ γυναῖκα καὶ συνοικῶσιν αὐτῇ.

6 καὶ ἔσται τὸ παιδίον, ὃ ἐὰν τέκῃ, κατασταθῶσεται ἐκ τοῦ ὀνόματος τοῦ τετελευτηκότος, καὶ οὐκ ἐξαλειφῶσεται τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐξ Ἰσραὴλ.

7 ἐὰν δὲ μὴ βούληται ὁ ἄνθρωπος λαβεῖν τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ ἀναβῶσεται ἡ γυνὴ ἐπὶ τὴν πύλην ἐπὶ τὴν γερουσίαν καὶ ἐρεῖ· Οὐ θέλει ὁ ἀδελφός τοῦ ἀνδρὸς μου ἀναστήσαι τὸ ὄνομα τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἐν Ἰσραὴλ, οὐκ ἠθέλησεν ὁ ἀδελφός τοῦ ἀνδρὸς μου.

8 καὶ καλέσουσιν αὐτὸν ἡ γερουσία τῆς πόλεως αὐτοῦ καὶ ἐροῦσιν αὐτῷ, καὶ στᾶς εἶπη· Οὐ βούλομαι λαβεῖν αὐτῷ,

9 καὶ προσελθοῦσα ἡ γυνὴ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἔναντι τῆς γερουσίας καὶ ὑπολύσει τὸ ὑπόδημα αὐτοῦ τὸ ἐν ἀπὸ τοῦ ποδὸς αὐτοῦ καὶ ἐμπτύσεται εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ ἀποκριθεῖσα ἐρεῖ· Οὕτως ποιῶσιν τῷ ἀνθρώπῳ, ὃς οὐκ οἰκοδομῶσιν τὸν οἶκον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ·

10 καὶ κληθῶσεται τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν Ἰσραὴλ Οἶκος τοῦ ὑπολυθέντος τὸ ὑπόδημα.

11 Ἐὰν δὲ μάχωνται ἄνθρωποι ἐπὶ τὸ αὐτό, ἄνθρωπος μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ προσέλθῃ γυνὴ ἐνός αὐτῶν ἐξελέσθαι τὸν ἄνδρα αὐτῆς ἐκ χειρὸς τοῦ τύπτοντος αὐτόν καὶ ἐκτεῖνας τὴν χεῖρα ἐπιλάβηται τῶν διδύμων αὐτοῦ,

12 ἀποκόψει τὴν χεῖρα αὐτῆς· οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμὸς σου ἐπ' αὐτῇ.

13 Οὐκ ἔσται ἐν τῷ μαρσίπῳ σου στάθμιον καὶ στάθμιον, μέγα ἢ μικρόν·

14 οὐκ ἔσται ἐν τῇ οἰκίᾳ σου μέτρον καὶ μέτρον, μέγα ἢ μικρόν·

15 στάθμιον ἀληθινὸν καὶ δίκαιον ἔσται σοι, καὶ μέτρον ἀληθινὸν καὶ δίκαιον ἔσται σοι, ἵνα πολυῦμερος γένη ἐπὶ τῆς γῆς, ἧς κύριος ὁ θεός σου δίδωσίν σοι ἐν κλῆρῳ·

16 ὅτι βδέλυγμα κυρίῳ τῷ θεῷ σου πᾶς ποιῶν ταῦτα, πᾶς ποιῶν ἄδικον.

17 Μν᾽σθητι ὅσα ἐποίησέν σοι Ἀμαλῆκ ἐν τῇ ὁδῷ ἐκπορευομένου σου ἐξ Αἰγύπτου,

18 πῶς ἀντέστη σοι ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ἔκοπέν σου τὴν οὐραγίαν, τοὺς κοπιῶντας ὀπίσω σου, σὺ δὲ ἐπέινας καὶ ἐκοπίας, καὶ οὐκ ἐφοβ᾽θῆ τὸν θεόν·

19 καὶ ἔσται ἡνίκα ἐὰν καταπαύσῃ σε κύριος ὁ θεός σου ἀπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν σου τῶν κύκλῳ σου ἐν τῇ γῆ, ἢ κύριος ὁ θεός σου δίδωσίν σοι ἐν κλ᾽ρω κατακληρονομησαί, ἐξαλείψεις τὸ ὄνομα Ἀμαλῆκ ἐκ τῆς ὑπὸ τὸν οὐρανὸν καὶ οὐ μὴ ἐπιλάθῃ.

Deuteronomio 26

1 Καὶ ἔσται ἐὰν εἰσέλθῃς εἰς τὴν γῆν, ἣν κύριος ὁ θεός σου δίδωσίν σοι ἐν κλ᾽ρω, καὶ κατακληρονομήσῃς αὐτήν καὶ κατοικᾷσῃς ἐπ' αὐτῆς,

2 καὶ λ᾽μψη ἀπὸ τῆς ἀπαρχῆς τῶν καρπῶν τῆς γῆς σου, ἧς κύριος ὁ θεός σου δίδωσίν σοι, καὶ ἐμβαλεῖς εἰς κάρταλλον καὶ πορεύσῃ εἰς τὸν τόπον, ὃν ἂν ἐκλέξῃται κύριος ὁ θεός σου ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ,

3 καὶ ἐλεύσῃ πρὸς τὸν ἱερέα, ὃς ἐὰν ἦ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, καὶ ἔρεις πρὸς αὐτόν· Ἀναγγέλλω σ᾽ ἕμερον κυρίῳ τῷ θεῷ μου ὅτι εἰσελ᾽λυθα εἰς τὴν γῆν, ἣν ὤμοσεν κύριος τοῖς πατράσιν ἡμῶν δοῦναι ἡμῖν.

4 καὶ λ᾽μψεται ὁ ἱερεὺς τὸν κάρταλλον ἐκ τῶν χειρῶν σου καὶ θ᾽σει αὐτὸν ἀπέναντι τοῦ θυσιαστηρίου κυρίου τοῦ θεοῦ σου,

5 καὶ ἀποκριθ᾽σῃ καὶ ἔρεις ἔναντι κυρίου τοῦ θεοῦ σου Συρίαν ἀπέβαλεν ὁ πατ᾽ρ μου καὶ κατέβη εἰς Αἴγυπτον καὶ παρώκησεν ἐκεῖ ἐν ἀριθμῷ βραχεί καὶ ἐγένετο ἐκεῖ εἰς ἔθνος μέγα καὶ πλήθος πολὺ καὶ μέγα·

6 καὶ ἐκάκωσαν ἡμᾶς οἱ Αἰγύπτιοι καὶ ἐταπείνωσαν ἡμᾶς καὶ ἐπέθηκαν ἡμῖν ἔργα σκληρά·

7 καὶ ἀνεβο᾽σαμεν πρὸς κύριον τὸν θεὸν τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ εἰσ᾽κουσεν κύριος τῆς φωνῆς ἡμῶν καὶ εἶδεν τὴν ταπείνωσιν ἡμῶν καὶ τὸν μόχθον ἡμῶν καὶ τὸν θλιμῶν ἡμῶν·

8 καὶ ἐξ᾽γαγεν ἡμᾶς κύριος ἐξ Αἰγύπτου αὐτὸς ἐν ἰσχύι μεγάλῃ καὶ ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι αὐτοῦ τῷ ὑψηλῷ καὶ ἐν ὀράμασιν μεγάλοις καὶ ἐν σημείοις καὶ ἐν τέρασιν

9 καὶ εἰσ᾽γαγεν ἡμᾶς εἰς τὸν τόπον τοῦτον καὶ ἔδωκεν ἡμῖν τὴν γῆν ταύτην, γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι·

10 καὶ νῦν ἰδοὺ ἐν᾽νοχα τὴν ἀπαρχὴν τῶν γεννημάτων τῆς γῆς, ἧς ἔδωκάς μοι, κύριε, γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι. καὶ ἀφ᾽σεις αὐτὰ ἀπέναντι κυρίου τοῦ θεοῦ σου καὶ προσκυν᾽σεις ἐκεῖ ἔναντι κυρίου τοῦ θεοῦ σου·

11 καὶ εὐφρανθ᾽σῃ ἐν πάσιν τοῖς ἀγαθοῖς, οἷς ἔδωκέν σοι κύριος ὁ θεός σου καὶ τῇ οἰκίᾳ σου, σὺ καὶ ὁ Λευίτης καὶ ὁ προσ᾽λυτος ὁ ἐν σοί.

12 Ἐὰν δὲ συντελέσῃς ἀποδεκατῶσαι πᾶν τὸ ἐπιδέκατον τῶν γεννημάτων τῆς γῆς σου ἐν τῷ ἔτει τῷ τρίτῳ, τὸ δεῦτερον ἐπιδέκατον δώσεις τῷ Λευίτῃ καὶ τῷ προσηλύτῳ καὶ τῷ ὀρφανῷ καὶ τῇ χ᾽ρᾳ, καὶ φάγονται ἐν ταῖς πόλεσίν σου καὶ ἐμπλησθ᾽σονται.

13 καὶ ἔρεις ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ σου Ἐξεκάθαρα τὰ ἅγια ἐκ τῆς οἰκίας μου καὶ ἔδωκα αὐτὰ τῷ Λευίτῃ καὶ τῷ προσηλύτῳ καὶ τῷ ὀρφανῷ καὶ τῇ χ᾽ρᾳ κατὰ πάσας τὰς ἐντολάς, ἃς ἐνετείλω μοι· οὐ παρήλθον τὴν ἐντολᾶν σου καὶ οὐκ ἐπελαθόμην·

14 καὶ οὐκ ἔφαγον ἐν ὁδῷ μου ἀπ' αὐτῶν, οὐκ ἐκάρπωσα ἀπ' αὐτῶν εἰς ἀκάθαρτον, οὐκ ἔδωκα ἀπ' αὐτῶν τῷ τεθνηκότι· ὑπ᾽κουσα τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ μου, ἐποίησα καθὰ ἐνετείλω μοι.

15 κάτιδε ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ ἁγίου σου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ εὐλόγησον τὸν λαόν σου τὸν Ἰσραὴλ καὶ τὴν γῆν, ἣν ἔδωκας αὐτοῖς, καθὰ ὤμοσας τοῖς πατράσιν ἡμῶν δοῦναι ἡμῖν γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι.

16 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ κύριος ὁ θεός σου ἐνετείλατό σοι ποιῆσαι πάντα τὰ δικαιώματα ταῦτα καὶ τὰ κρίματα, καὶ φυλάξεσθε καὶ ποι᾽σετε αὐτὰ ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ὑμῶν καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς ὑμῶν.

17 τὸν θεὸν εἴλου σ᾽ ἕμερον εἶναί σου θεὸν καὶ πορεύεσθαι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ καὶ φυλάσσεσθαι τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα αὐτοῦ καὶ ὑπακούειν τῆς φωνῆς αὐτοῦ·

18 καὶ κύριος εἶλατό σε σ᾽ ἕμερον γενέσθαι σε αὐτῷ λαὸν περιούσιον, καθάπερ εἶπέν σοι, φυλάσσειν πάσας τὰς ἐντολάς αὐτοῦ

19 καὶ εἶναί σε ὑπεράνω πάντων τῶν ἐθνῶν, ὡς ἐποίησέν σε ὀνομαστὸν καὶ καύχημα καὶ δόξαστόν, εἶναί σε λαὸν ἅγιον κυρίῳ τῷ θεῷ σου, καθὼς ἐλάλησεν.

Deuteronomio 27

1 Καὶ προσέταξεν Μωσῆς καὶ ἡ γερουσία Ἰσραὴλ λέγων Φυλάσσεσθε πάσας τὰς ἐντολάς ταύτας, ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν σ᾽ ἕμερον.

2 καὶ ἔσται ἡ ἂν ἡμέρα διαβῆτε τὸν Ἰορδάνην εἰς τὴν γῆν, ἣν κύριος ὁ θεός σου δίδωσίν σοι, καὶ στ᾽σεις

σεαυτῷ λίθους μεγάλους καὶ κονιάσεις αὐτοὺς κονία 3 καὶ γράψεις ἐπὶ τῶν λίθων πάντας τοὺς λόγους τοῦ νόμου τούτου, ὡς ἂν διαβῆτε τὸν Ἰορδάνην, ἡνίκα ἐὰν εἰσέλθῃτε εἰς τὴν γῆν, ἣν κύριος ὁ θεός τῶν πατέρων σου δίδωσίν σοι, γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι, ὃν τρόπον εἶπεν κύριος ὁ θεός τῶν πατέρων σου·

4 καὶ ἔσται ὡς ἂν διαβῆτε τὸν Ἰορδάνην, στ᾽σετε τοὺς λίθους τούτους, οὓς ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι σ᾽ ἕμερον, ἐν ὄρει Γαιβαλ καὶ κονιάσεις αὐτοὺς κονία.

5 καὶ οἰκοδομήσεις ἐκεῖ θυσιαστ᾽ριον κυρίῳ τῷ θεῷ σου, θυσιαστ᾽ριον ἐκ λίθων, οὐκ ἐπιβαλεῖς ἐπ' αὐτοὺς σίδηρον·

6 λίθους ὀλοκλ᾽ρους οἰκοδομήσεις θυσιαστ᾽ριον κυρίῳ τῷ θεῷ σου καὶ ἀνοίσεις ἐπ' αὐτὸ ὀλοκαυτώματα κυρίῳ τῷ θεῷ σου

7 καὶ θύσεις ἐκεῖ θύσιαν σωτηρίου κυρίῳ τῷ θεῷ σου καὶ φάγῃ καὶ ἐμπλησθ᾽σῃ καὶ εὐφρανθ᾽σῃ ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ σου.

8 καὶ γράψεις ἐπὶ τῶν λίθων πάντα τὸν νόμον τοῦτον σαφῶς σφόδρα.

9 Καὶ ἐλάλησεν Μωσῆς καὶ οἱ ἱερεῖς οἱ Λευῖται παντὶ Ἰσραὴλ λέγοντες Σιώπα καὶ ἄκουε, Ἰσραὴλ· ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ γέγονας εἰς λαὸν κυρίῳ τῷ θεῷ σου·

10 καὶ εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ σου καὶ ποι᾽σεις πάσας τὰς ἐντολάς αὐτοῦ καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι σ᾽ ἕμερον.

11 Καὶ ἐνετείλατο Μωσῆς τῷ λαῷ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ λέγων

12 Οὔτοι στ᾽σονται εὐλογεῖν τὸν λαὸν ἐν ὄρει Γαριζὶν διαβάντες τὸν Ἰορδάνην· Συμεων, Λευι, Ἰουδας, Ἰσσαχαρ, Ἰωσηφ καὶ Βενιαμιν.

13 καὶ οὔτοι στ᾽σονται ἐπὶ τῆς κατάρας ἐν ὄρει Γαιβαλ· Ρουβην, Γαδ καὶ Ἀσηρ, Ζαβουλων, Δαν καὶ Νεφθαλι.

14 καὶ ἀποκριθέντες οἱ Λευῖται ἐροῦσιν παντὶ Ἰσραὴλ φωνῇ μεγάλῃ

15 Ἐπικατάρματος ἄνθρωπος, ὅστις ποι᾽σει γλυπτὸν καὶ χωνευτόν, βδέλυγμα κυρίῳ, ἔργον χειρῶν τεχνίτου, καὶ θ᾽σει αὐτὸ ἐν ἀποκρύφῳ· καὶ ἀποκριθεὶς πᾶς ὁ λαὸς ἐροῦσιν Γένοιτο.

16 Ἐπικατάρματος ὁ ἀτιμάζων πατέρα αὐτοῦ ἢ μητέρα αὐτοῦ· καὶ ἐροῦσιν πᾶς ὁ λαός Γένοιτο.

17 Ἐπικατάρματος ὁ μετατιθεὶς ὄρια τοῦ πλησίον· καὶ ἐροῦσιν πᾶς ὁ λαός Γένοιτο.

18 Ἐπικατάρματος ὁ πλανῶν τυφλὸν ἐν ὁδῷ· καὶ ἐροῦσιν πᾶς ὁ λαός Γένοιτο.

19 Ἐπικατάρματος ὃς ἂν ἐκκλίνῃ κρίσιν προσηλύτου καὶ ὀρφανοῦ καὶ χ᾽ρας· καὶ ἐροῦσιν πᾶς ὁ λαός Γένοιτο.

20 Ἐπικατάρατος ὁ κοιμώμενος μετὰ γυναικὸς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ὅτι ἀπεκάλυψεν συγκάλυμμα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· καὶ ἐροῦσιν πᾶς ὁ λαὸς Γένοιτο.

21 Ἐπικατάρατος ὁ κοιμώμενος μετὰ παντὸς κτ'νοῦσ· καὶ ἐροῦσιν πᾶς ὁ λαὸς Γένοιτο.

22 Ἐπικατάρατος ὁ κοιμώμενος μετὰ ἀδελφῆς ἐκ πατρὸς ἢ ἐκ μητρὸς αὐτοῦ· καὶ ἐροῦσιν πᾶς ὁ λαὸς Γένοιτο.

23 Ἐπικατάρατος ὁ κοιμώμενος μετὰ πενθεράς αὐτοῦ· καὶ ἐροῦσιν πᾶς ὁ λαὸς Γένοιτο. Ἐπικατάρατος ὁ κοιμώμενος μετὰ ἀδελφῆς γυναικὸς αὐτοῦ· καὶ ἐροῦσιν πᾶς ὁ λαὸς Γένοιτο.

24 Ἐπικατάρατος ὁ τύπτων τὸν πλησίον αὐτοῦ δόλω· καὶ ἐροῦσιν πᾶς ὁ λαὸς Γένοιτο.

25 Ἐπικατάρατος ὃς ἂν λάβῃ δῶρα πατάξαι ψυχὴν αἵματος ἀθῶου· καὶ ἐροῦσιν πᾶς ὁ λαὸς Γένοιτο.

26 Ἐπικατάρατος πᾶς ἄνθρωπος, ὃς οὐκ ἐμμενεὶ ἐν πᾶσιν τοῖς λόγοις τοῦ νόμου τούτου τοῦ ποιήσαι αὐτοῦ· καὶ ἐροῦσιν πᾶς ὁ λαὸς Γένοιτο.

Deuteronomio 28

1 Καὶ ἔσται ὡς ἂν διαβῆτε τὸν Ἰορδάνην εἰς τὴν γῆν, ἣν κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν δίδωσιν ὑμῖν, ἐὰν ἀκοῆ εἰσακούσητε τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν φυλάσσειν καὶ ποιεῖν πάσας τὰς ἐντολάς αὐτοῦ, ὡς ἐγὼ ἐντέλλομαι σοὶ σ'μερον, καὶ δώσει σοὶ κύριος ὁ θεὸς σου ὑπεράνω πάντων τῶν ἐθνῶν τῆς γῆς.

2 καὶ ἤξουσιν ἐπὶ σέ πάσαι αἱ εὐλογίαι αὐταὶ καὶ εὐρ'σουσιν σε, ἐὰν ἀκοῆ ἀκούσης τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ σου.

3 εὐλογημένος σὺ ἐν πόλει, καὶ εὐλογημένος σὺ ἐν ἀγρῶ·

4 εὐλογημένα τὰ ἔκγονα τῆς κοιλίας σου καὶ τὰ γεν'ματα τῆς γῆς σου, τὰ βουκόλια τῶν βοῶν σου καὶ τὰ ποιμνία τῶν προβάτων σου·

5 εὐλογημένα αἱ ἀποθήκαί σου καὶ τὰ ἐγκαταλείμματά σου·

6 εὐλογημένος σὺ ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαί σε, καὶ εὐλογημένος σὺ ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαί σε.

7 παραδῶ κύριος ὁ θεὸς σου τοὺς ἐχθρούς σου τοὺς ἀνθεστηκότας σοὶ συντετριμμένους πρὸ προσώπου σου· ὁδῶ μιᾶ ἐξελεύσονται πρὸς σέ καὶ ἐν ἑπτὰ ὁδοῖς φεύξονται ἀπὸ προσώπου σου.

8 ἀποστείλει κύριος ἐπὶ σέ τὴν εὐλογίαν ἐν τοῖς ταμείοις σου καὶ ἐν πᾶσιν, οὗ ἂν ἐπιβάλης τὴν χειρὰ σου, ἐπὶ τῆς γῆς, ἣς κύριος ὁ θεός σου δίδωσίν σοι.

9 ἀναστ'σαι σε κύριος ὁ θεός σου ἐαυτῷ λαὸν ἅγιον, ὃν τρόπον ᾤμοσεν τοῖς πατράσιν σου, ἐὰν εἰσακούσης τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ σου καὶ πορευθῆς ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ·

10 καὶ ὄψονται σε πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς ὅτι τὸ ὄνομα κυρίου ἐπικέκληται σοὶ, καὶ φοβηθ'σονται σε.

11 καὶ πληθυνεὶ σε κύριος ὁ θεός σου εἰς ἀγαθὰ ἐπὶ τοῖς ἐκγόνους τῆς κοιλίας σου καὶ ἐπὶ τοῖς γεν'μασιν τῆς γῆς σου καὶ ἐπὶ τοῖς ἐκγόνοις τῶν κτηνῶν σου ἐπὶ τῆς γῆς, ἣς ᾤμοσεν κύριος τοῖς πατράσιν σου δοῦναι σοι.

12 ἀνοίξει σοὶ κύριος τὸν θησαυρὸν αὐτοῦ τὸν ἀγαθόν, τὸν οὐρανόν, δοῦναι τὸν ὑετὸν τῇ γῇ σου ἐπὶ καιροῦ αὐτοῦ εὐλογῆσαι πάντα τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου, καὶ δανιεῖς ἔθνεσιν πολλοῖς, σὺ δὲ οὐ δανιεῖ, καὶ ἄρξεις σὺ ἐθνῶν πολλῶν, σοῦ δὲ οὐκ ἄρξουσιν.

13 καταστ'σαι σε κύριος ὁ θεός σου εἰς κεφαλὴν καὶ μὴ εἰς οὐράν, καὶ ἔσῃ τότε ἐπάνω καὶ οὐκ ἔσῃ ὑποκάτω, ἐὰν ἀκούσης τῶν ἐντολῶν κυρίου τοῦ θεοῦ σου, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι σοὶ σ'μερον φυλάσσειν καὶ ποιεῖν·

14 οὐ παραβ'σῃ ἀπὸ πάντων τῶν λόγων, ὧν ἐγὼ ἐντέλλομαι σοὶ σ'μερον, δεξιὰ οὐδὲ ἀριστερὰ πορεύεσθαί ὀπίσω θεῶν ἑτέρων λατρεύειν αὐτοῖς.

15 Καὶ ἔσται ἐὰν μὴ εἰσακούσης τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ σου φυλάσσειν καὶ ποιεῖν πάσας τὰς ἐντολάς

αὐτοῦ, ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαι σοὶ σ'μερον, καὶ ἐλεύσονται ἐπὶ σέ πάσαι αἱ κατάραι αὐταὶ καὶ καταλ'μυονταί σε.

16 ἐπικατάρατος σὺ ἐν πόλει, καὶ ἐπικατάρατος σὺ ἐν ἀγρῶ·

17 ἐπικατάρατοι αἱ ἀποθήκαί σου καὶ τὰ ἐγκαταλείμματά σου·

18 ἐπικατάρατα τὰ ἔκγονα τῆς κοιλίας σου καὶ τὰ γεν'ματα τῆς γῆς σου, τὰ βουκόλια τῶν βοῶν σου καὶ τὰ ποιμνία τῶν προβάτων σου·

19 ἐπικατάρατος σὺ ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαί σε, καὶ ἐπικατάρατος σὺ ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαί σε.

20 ἐξαποστείλει κύριος σοὶ τὴν ἔνδειαν καὶ τὴν ἐκλιμίαν καὶ τὴν ἀνάλωσιν ἐπὶ πάντα, οὗ ἂν ἐπιβάλης τὴν χειρὰ σου, ὅσα ἐὰν ποι'σης, ἕως ἂν ἐξολεθρεύσῃ σε καὶ ἕως ἂν ἀπολέσῃ σε ἐν τάχει διὰ τὰ πονηρὰ ἐπιτηδεύματά σου, διότι ἐγκατέλειπές με.

21 προσκολλ'σαι κύριος εἰς σέ τὸν θάνατον, ἕως ἂν ἐξαναλώσῃ σε ἀπὸ τῆς γῆς, εἰς ἣν σὺ εἰσπορεύῃ ἐκεῖ κληρονομήσαι αὐτ'ν.

22 πατάξαι σε κύριος ἀπορία καὶ πυρετῶ καὶ ῥίγει καὶ ἐρεθισμῶ καὶ φόνῳ καὶ ἀνεμοφθορία καὶ τῇ ὄχρᾳ, καὶ καταδιώξονται σε, ἕως ἂν ἀπολέσωσιν σε.

23 καὶ ἔσται σοὶ ὁ οὐρανὸς ὁ ὑπὲρ κεφαλῆς σου χαλκοῦς καὶ ἡ γῆ ἡ ὑποκάτω σου σιδηρὰ.

24 δῶ ἡ κύριος τὸν ὑετὸν τῇ γῇ σου κονιορτόν, καὶ χυθῶς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβ'σεται ἐπὶ σέ, ἕως ἂν ἐκτρίψῃ σε καὶ ἕως ἂν ἀπολέσῃ σε.

25 δῶ ἡ σε κύριος ἐπικοπήν ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν σου· ἐν ὁδῶ μιᾶ ἐξελεύσῃ πρὸς αὐτούς καὶ ἐν ἑπτὰ ὁδοῖς φεύξῃ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν· καὶ ἔσῃ ἐν διασπορᾷ ἐν πάσαις ταῖς βασιλείαις τῆς γῆς.

26 καὶ ἔσονται οἱ νεκροὶ ὑμῶν κατάβρωμα τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοῖς θηρίοις τῆς γῆς, καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἀποσοβῶν.

27 πατάξαι σε κύριος ἐν ἔλκει Αἰγυπτίῳ ἐν ταῖς ἕδραις καὶ ψῶρα ἀγρία καὶ κν'φη ὥστε μὴ δύνασθαί σε ἰαθῆναι.

28 πατάξαι σε κύριος παραπληξία καὶ ἀορασία καὶ ἐκστάσει διανοίας,

29 καὶ ἔσῃ ψηλαφῶν μεσημβρίας, ὡσεὶ ψηλαφ'σαι ὁ τυφλὸς ἐν τῷ σκότει, καὶ οὐκ εὐοδώσει τὰς ὁδοὺς σου· καὶ ἔσῃ τότε ἀδικούμενος καὶ διαρπαζόμενος πάσας τὰς ἡμέρας, καὶ οὐκ ἔσται σοὶ ὁ βοηθῶν.

30 γυναῖκα λ'μψη, καὶ ἀνὴρ ἕτερος ἕξει αὐτ'ν· οἰκίαν οἰκοδομ'σεις καὶ οὐκ οἰκ'σεις ἐν αὐτῇ· ἀμπελώνα φυτεύσεις καὶ οὐ τρυγ'σεις αὐτόν·

31 ὁ μόσχος σου ἐσφαγμένος ἐναντίον σου, καὶ οὐ φάγῃ ἐξ αὐτοῦ· ὁ ὄνος σου ἠρπασμένος ἀπὸ σοῦ καὶ οὐκ ἀποδοθ'σεται σοὶ· τὰ πρόβατά σου δεδομένα τοῖς ἐχθροῖς σου, καὶ οὐκ ἔσται σοὶ ὁ βοηθῶν·

32 οἱ υἱοὶ σου καὶ αἱ θυγατέρες σου δεδομένοι ἔθνεϊ ἑτέρῳ, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ σου βλέψονται σφακελίζοντες εἰς αὐτά, καὶ οὐκ ἰσχύσει ἡ χεὶρ σου·

33 τὰ ἐκφόρια τῆς γῆς σου καὶ πάντας τοὺς πόρους σου φάγεται ἔθνος, ὃ οὐκ ἐπίστασαι, καὶ ἔσῃ ἀδικούμενος καὶ τεθραυσμένος πάσας τὰς ἡμέρας·

34 καὶ ἔσῃ παράπληκτος διὰ τὰ ὄραματα τῶν ὀφθαλμῶν σου, ἃ βλέψῃ.

35 πατάξαι σε κύριος ἐν ἔλκει πονηρῶ ἐπὶ τὰ γόνατα καὶ ἐπὶ τὰς κν'μας ὥστε μὴ δύνασθαί σε ἰαθῆναι ἀπὸ ἴχνους τῶν ποδῶν σου ἕως τῆς κορυφῆς σου.

36 ἀπαγάγοι κύριος σε καὶ τοὺς ἄρχοντάς σου, οὓς ἐὰν καταστ'σης ἐπὶ σεαυτόν, εἰς ἔθνος, ὃ οὐκ ἐπίστασαι σὺ καὶ οἱ πατέρες σου, καὶ λατρεύσεις ἐκεῖ θεοῖς ἑτέροις, ξύλοις καὶ λίθοις.

37 καὶ ἔσῃ ἐκεῖ ἐν αἰνίγματι καὶ παραβολῇ καὶ διηγ'ματι ἐν πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν, εἰς οὓς ἂν ἀπαγάγῃ σε κύριος ἐκεῖ.

38 σπέρμα πολὺ ἐξοίσεις εἰς τὸ πεδίον καὶ ὀλίγα εἰσοίσεις, ὅτι κατέδεται αὐτὰ ἡ ἀκρίς.

39 ἀμπελώννα φυτεύσεις καὶ κατεργᾶ καὶ οἶνον οὐ πίσεις οὐδὲ εὐφρανθῶσιν ἐξ αὐτοῦ, ὅτι καταφάγεται αὐτὰ ὁ σκώληξ.
40 ἐλαίαι ἔσονται σοὶ ἐν πάσι τοῖς ὀρίοις σου, καὶ ἔλαιον οὐ κρίσει, ὅτι ἐκρυσταίνεται ἡ ἐλαία σου.
41 υἱοὺς καὶ θυγατέρας γεννῶσεις, καὶ οὐκ ἔσονται σοὶ ἀπελεύσονται γὰρ ἐν αἰχμαλωσίᾳ.
42 πάντα τὰ ξύλινά σου καὶ τὰ γενῶματα τῆς γῆς σου ἐξαναλώσει ἡ ἐρυσίβη.
43 ὁ προσῥυτος, ὅς ἐστιν ἐν σοί, ἀναβῶσται ἐπὶ σὲ ἄνω ἄνω, σὺ δὲ καταβῶσιν κάτω κάτω.
44 οὗτος δανιεῖ σοι, σὺ δὲ τούτῳ οὐ δανιεῖς· οὗτος ἔσται κεφαλῶν, σὺ δὲ ἔσῃ οὐρά.
45 καὶ ἐλεύσονται ἐπὶ σὲ πᾶσαι αἱ κατάραι αὐταὶ καὶ καταδιώξονται σε καὶ καταλῶμψονται σε, ἕως ἂν ἐξολεθρεύσῃ σε καὶ ἕως ἂν ἀπολέσῃ σε, ὅτι οὐκ εἰσῶκουσας τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ σου φυλάξαι τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, ὅσα ἐνετείλατό σοι.
46 καὶ ἔσται ἐν σοὶ σημεῖα καὶ τέρατα καὶ ἐν τῷ σπέρματί σου ἕως τοῦ αἰῶνος,
47 ἀνθ' ὧν οὐκ ἐλάτρευσας κυρίῳ τῷ θεῷ σου ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαθῇ καρδίᾳ διὰ τὸ πλήθος πάντων.
48 καὶ λατρεύσεις τοῖς ἔχθροῖς σου, οὓς ἐπαποστελεῖ κύριος ἐπὶ σέ, ἐν λιμῷ καὶ ἐν δίψει καὶ ἐν γυμνότητι καὶ ἐν ἐκλείψει πάντων· καὶ ἐπιθῶσιν κλοιὸν σιδηροῦν ἐπὶ τὸν τράχηλόν σου, ἕως ἂν ἐξολεθρεύσῃ σε.
49 ἐπάξει κύριος ἐπὶ σὲ ἔθνος μακρόθεν ἀπ' ἐσχάτου τῆς γῆς ὡσεὶ ὄρμημα ἀετοῦ, ἔθνος, ὃ οὐκ ἀκούσῃ τῆς φωνῆς αὐτοῦ,
50 ἔθνος ἀναιδὲς προσώπων, ὅστις οὐ θαυμάσει πρόσωπον πρεσβύτου καὶ νέον οὐκ ἐλεῶσει,
51 καὶ κατέδεται τὰ ἔκγονα τῶν κτηνῶν σου καὶ τὰ γενῶματα τῆς γῆς σου ὥστε μὴ καταλιπεῖν σοὶ σίτον, οἶνον, ἔλαιον, τὰ βουκόλια τῶν βοῶν σου καὶ τὰ ποιμνία τῶν προβάτων σου, ἕως ἂν ἀπολέσῃ σε.
52 καὶ ἐκτρίψῃ σε ἐν πάσαις ταῖς πόλεσίν σου, ἕως ἂν καθαιρεθῶσιν τὰ τείχη σου τὰ ὑψηλὰ καὶ τὰ ὀχυρά, ἐφ' οἷς σὺ πέποιθας ἐπ' αὐτοῖς, ἐν πάσῃ τῇ γῇ σου, καὶ θλίψει σε ἐν πάσαις ταῖς πόλεσίν σου, αἷς ἔδωκέν σοι κύριος ὁ θεός σου.
53 καὶ φάγῃ τὰ ἔκγονα τῆς κοιλίας σου, κρέα υἰῶν σου καὶ θυγατέρων σου, ὅσα ἔδωκέν σοι κύριος ὁ θεός σου, ἐν τῇ στενοχωρίᾳ σου καὶ ἐν τῇ θλίψει σου, ἢ θλίψει σε ὁ ἔχθρός σου.
54 ὁ ἀπαλὸς ἐν σοὶ καὶ ὁ τρυφερὸς σφόδρα βασκανεῖ τῷ ὀφθαλμῷ τὸν ἀδελφὸν καὶ τὴν γυναῖκα τὴν ἐν τῷ κόλπῳ αὐτοῦ καὶ τὰ καταλελειμμένα τέκνα, ἃ ἂν καταλειφθῇ.
55 ὥστε δοῦναι ἐνὶ αὐτῶν ἀπὸ τῶν σαρκῶν τῶν τέκνων αὐτοῦ, ὧν ἂν κατέστη, διὰ τὸ μὴ καταλειφθῆναι αὐτῷ μηθὲν ἐν τῇ στενοχωρίᾳ σου καὶ ἐν τῇ θλίψει σου, ἢ ἂν θλίψωσιν σε οἱ ἔχθροί σου ἐν πάσαις ταῖς πόλεσίν σου.
56 καὶ ἡ ἀπαλὴ ἐν ὑμῖν καὶ ἡ τρυφερὰ σφόδρα, ἣς οὐχὶ πείραν ἔλαβεν ὁ πούς αὐτῆς βαίνειν ἐπὶ τῆς γῆς διὰ τὴν τρυφερότητα καὶ διὰ τὴν ἀπαλότητα, βασκανεῖ τῷ ὀφθαλμῷ αὐτῆς τὸν ἄνδρα αὐτῆς τὸν ἐν τῷ κόλπῳ αὐτῆς καὶ τὸν υἱὸν καὶ τὴν θυγατέρα αὐτῆς.
57 καὶ τὸ χόριον αὐτῆς τὸ ἐξελθὸν διὰ τῶν μηρῶν αὐτῆς καὶ τὸ τέκνον, ὃ ἂν τέκῃ καταφάγεται γὰρ αὐτὰ διὰ τὴν ἔνδειαν πάντων κρυφῆ ἐν τῇ στενοχωρίᾳ σου καὶ ἐν τῇ θλίψει σου, ἢ θλίψει σε ὁ ἔχθρός σου ἐν πάσαις ταῖς πόλεσίν σου.
58 ἐὰν μὴ εἰσακούσητε ποιεῖν πάντα τὰ ῥῶματα τοῦ νόμου τούτου τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομα τὸ ἐντιμον καὶ τὸ θαυμαστὸν τούτου, κύριον τὸν θεόν σου,
59 καὶ παραδοξάσει κύριος τὰς πληγὰς σου καὶ τὰς πληγὰς τοῦ σπέρματός σου, πληγὰς μεγάλαις καὶ θαυμασταῖς, καὶ νόσους πονηρὰς καὶ πιστάς.
60 καὶ ἐπιστρέψει ἐπὶ σὲ πᾶσαν τὴν ὀδύνην Αἰγύπτου τὴν πονηρὰν, ἣν διευλαβοῦ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν, καὶ κολληθῶσονται ἐν σοί.

61 καὶ πᾶσαν μαλακίαν καὶ πᾶσαν πληγὴν τὴν μὴ γεγραμμένην ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου τούτου ἐπάξει κύριος ἐπὶ σέ, ἕως ἂν ἐξολεθρεύσῃ σε.
62 καὶ καταλειφθῶσθε ἐν ἀριθμῷ βραχεῖ ἀνθ' ὧν ὅτι ἦτε ὡσεὶ τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλῶθει, ὅτι οὐκ εἰσηκούσατε τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν.
63 καὶ ἔσται ὁ δὴ τρόπον εὐφράνθη κύριος ἐφ' ὑμῖν εἰς ποιῆσαι ὑμᾶς καὶ πληθῦναι ὑμᾶς, οὕτως εὐφρανθῶσεται κύριος ἐφ' ὑμῖν ἐξολεθρεύσαι ὑμᾶς, καὶ ἐξαρθῶσθε ἀπὸ τῆς γῆς, εἰς ἣν ὑμεῖς εἰσπορευέσθε ἐκεῖ κληρονομήσαι αὐτῶν.
64 καὶ διασπερεῖ σε κύριος ὁ θεός σου εἰς πάντα τὰ ἔθνη ἀπ' ἄκρου τῆς γῆς ἕως ἄκρου τῆς γῆς, καὶ δουλεύσεις ἐκεῖ θεοῖς ἑτέροις, ξύλοις καὶ λίθοις, οὓς οὐκ ἠπίστω σὺ καὶ οἱ πατέρες σου.
65 ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐκείνοις οὐκ ἀναπαύσει σε, οὐδ' οὐ μὴ γένηται στάσις τῷ ἰχνει τοῦ ποδοῦ σου, καὶ δώσει σοὶ κύριος ἐκεῖ καρδίαν ἀθυμοῦσαν καὶ ἐκλείποντας ὀφθαλμούς καὶ τηκομένην ψυχῶν.
66 καὶ ἔσται ἡ ζωὴ σου κρεμαμένη ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου, καὶ φοβηθῶσιν ἡμέρας καὶ νυκτὸς καὶ οὐ πιστεύσεις τῇ ζωῇ σου.
67 τὸ πρῶτ' ἐρεῖς Πῶς ἂν γένοιτο ἐσπέρα; καὶ τὸ ἐσπέρας ἐρεῖς Πῶς ἂν γένοιτο πρῶτ'; ἀπὸ τοῦ φόβου τῆς καρδίας σου, ἃ φοβηθῶσιν, καὶ ἀπὸ τῶν ὀραμάτων τῶν ὀφθαλμῶν σου, ὧν ὄψῃ.
68 καὶ ἀποστρέψει σε κύριος εἰς Αἴγυπτον ἐν πλοίοις καὶ ἐν τῇ ὁδῷ, ἢ εἶπα Οὐ προσθῶσθε ἔτι ἰδεῖν αὐτῶν· καὶ πρῶθῶσθε ἐκεῖ τοῖς ἔχθροῖς ὑμῶν εἰς παῖδας καὶ παιδίσκας, καὶ οὐκ ἔσται ὁ κτῶμενος.
69 Οὗτοι οἱ λόγοι τῆς διαθῆκης, οὓς ἐνετείλατο κύριος Μωσῆς στήσαι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἐν γῇ Μωαβ, πλην τῆς διαθῆκης, ἣς διέθετο αὐτοῖς ἐν Ξωρηβ.

Deuteronomio 29

1 Καὶ ἐκάλεσεν Μωσῆς πάντας τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς Ὑμεῖς ἐωράκατε πάντα, ὅσα ἐποίησεν κύριος ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ἐνώπιον ὑμῶν Φαραῶ καὶ τοῖς θεράπουσιν αὐτοῦ καὶ πάσῃ τῇ γῇ αὐτοῦ,
2 τοὺς πειρασμοὺς τοὺς μεγάλους, οὓς ἐωράκασιν οἱ ὀφθαλμοί σου, τὰ σημεῖα καὶ τὰ τέρατα τὰ μεγάλα ἐκείνα·
3 καὶ οὐκ ἔδωκεν κύριος ὁ θεός ὑμῖν καρδίαν εἰδέναι καὶ ὀφθαλμοὺς βλέπειν καὶ ὠτα ἀκούειν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.
4 καὶ ἤγαγεν ὑμᾶς τεσσαράκοντα ἔτη ἐν τῇ ἐρῶμῳ οὐκ ἐπαλαιώθη τὰ ἰμάτια ὑμῶν, καὶ τὰ ὑποδῶματα ὑμῶν οὐ κατετριβῆ ἀπὸ τῶν ποδῶν ὑμῶν·
5 ἄρτον οὐκ ἐφάγετε, οἶνον καὶ σικερα οὐκ ἐπίετε, ἵνα γνῶτε ὅτι οὗτος κύριος ὁ θεός ὑμῶν.
6 καὶ ἤλθετε ἕως τοῦ τόπου τούτου, καὶ ἐξῆλθεν Σηων βασιλεὺς Εσεβων καὶ Ωγ βασιλεὺς τῆς Βασαν εἰς συνάντησιν ἡμῖν ἐν πολέμῳ, καὶ ἐπατάξαμεν αὐτούς.
7 καὶ ἐλάβομεν τὴν γῆν αὐτῶν, καὶ ἔδωκα αὐτὴν ἐν κλῶρῳ τῷ Ρουβην καὶ τῷ Γαδδι καὶ τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασση.
8 καὶ φυλάξεσθε ποιεῖν πάντας τοὺς λόγους τῆς διαθῆκης ταύτης, ἵνα συνῆτε πάντα, ὅσα ποιῶσθε.
9 Ὑμεῖς ἐστῶκατε πάντες σῆμερον ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν, οἱ ἀρχίφυλοι ὑμῶν καὶ ἡ γερουσία ὑμῶν καὶ οἱ κριταὶ ὑμῶν καὶ οἱ γραμματοεισαγωγεῖς ὑμῶν, πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ,
10 αἱ γυναῖκες ὑμῶν καὶ τὰ ἔκγονα ὑμῶν καὶ ὁ προσῥυτος ὁ ἐν μέσῳ τῆς παρεμβολῆς ὑμῶν ἀπὸ ξυλοκόπου ὑμῶν καὶ ἕως ὑδροφόρου ὑμῶν,
11 παρελθεῖν ἐν τῇ διαθῆκῃ κυρίου τοῦ θεοῦ σου καὶ ἐν ταῖς ἀραῖς αὐτοῦ, ὅσα κύριος ὁ θεός σου διατίθεται πρὸς σὲ σῆμερον,

12 ἵνα στῆσῃ σε αὐτῶ εἰς λαόν, καὶ αὐτὸς ἔσται σου θεός, ὃν τρόπον εἶπέν σοι, καὶ ὃν τρόπον ὤμοσεν τοῖς πατράσιν σου Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαακ καὶ Ἰακώβ.
13 καὶ οὐχ ὑμῖν μόνοις ἐγὼ διατίθεμαι τὴν διαθῆκην ταύτην καὶ τὴν ἀράν ταύτην,
14 ἀλλὰ καὶ τοῖς ὧδε οὖσι μεθ' ἡμῶν σῆμερον ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν καὶ τοῖς μὴ οὖσιν μεθ' ἡμῶν ὧδε σῆμερον.
15 ὅτι ὑμεῖς οἶδατε ὡς κατωκῶσαμεν ἐν γῆ Αἰγύπτῳ καὶ παρῴλομεν ἐν μέσῳ τῶν ἐθνῶν, οὓς παρῴληθε,
16 καὶ εἶδετε τὰ βδελύγματα αὐτῶν καὶ τὰ εἰδῶλα αὐτῶν, ξύλον καὶ λίθον, ἀργύριον καὶ χρυσίον, ἃ ἔστιν παρ' αὐτοῖς.
17 μὴ τίς ἐστὶν ἐν ὑμῖν ἀνὴρ ἢ γυνὴ ἢ πατριὰ ἢ φυλῆ, τίνος ἢ διάνοια ἐξέκλινεν ἀπὸ κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν πορευέσθαι λατρεύειν τοῖς θεοῖς τῶν ἐθνῶν ἐκείνων; μὴ τίς ἐστὶν ἐν ὑμῖν ρίζα ἄνω φύουσα ἐν χολῇ καὶ πικρίᾳ;
18 καὶ ἔσται ἐὰν ἀκούσῃ τὰ ῥήματα τῆς ἀράς ταύτης καὶ ἐπιφημίσηται ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ λέγων Ὅσια μοι γένοιτο ὅτι ἐν τῇ ἀποπλανῶμαι τῆς καρδίας μου πορεύσομαι, ἵνα μὴ συναπολέσῃ ὁ ἁμαρτωλὸς τὸν ἀναμάρτητον,
19 οὐ μὴ θελήσῃ ὁ θεὸς εὐιλατεῦσαι αὐτῶ, ἀλλ' ἢ τότε ἐκκαυθῆσεται ὀργῇ κυρίου καὶ ὁ ζῆλος αὐτοῦ ἐν τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ, καὶ κολληθῶσονται ἐν αὐτῶ πάσαι αἰ ἀραὶ τῆς διαθῆκῆς ταύτης αἰ γεγραμμέναι ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου τούτου, καὶ ἐξαλείψει κύριος τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκ τῆς ὑπὸ τὸν οὐρανόν·
20 καὶ διαστελεῖ αὐτὸν κύριος εἰς κακὰ ἐκ πάντων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ κατὰ πάσας τὰς ἀράς τῆς διαθῆκῆς τὰς γεγραμμένας ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου τούτου.
21 καὶ ἐροῦσιν ἢ γενεὰ ἢ ἑτέρα, οἱ υἱοὶ ὑμῶν, οἱ ἀναστῶσονται μεθ' ὑμᾶς, καὶ ὁ ἀλλότριος, ὃς ἂν ἔλθῃ ἐκ γῆς μακρόθεν, καὶ ὄψονταὶ τὰς πληγὰς τῆς γῆς ἐκείνης καὶ τὰς νόσους αὐτῆς, ὃς ἀπέστειλεν κύριος ἐπ' αὐτῶν,
22 θεῖον καὶ ἄλλα κατακεκαυμένον, πάσα ἡ γῆ αὐτῆς οὐ σπαρῶσεται οὐδὲ ἀνατελεῖ, οὐδὲ μὴ ἀναβῆῃ ἐπ' αὐτὴν πᾶν χλωρόν, ὡσπερ κατεστράφη Σοδομα καὶ Γομορρα, Ἀδαμα καὶ Σεβωιμ, ὃς κατέστρεψεν κύριος ἐν θυμῷ καὶ ὀργῇ,
23 καὶ ἐροῦσιν πάντα τὰ ἔθνη Διὰ τί ἐποίησεν κύριος οὕτως τῇ γῇ ταύτῃ; τίς ὁ θυμὸς τῆς ὀργῆς ὁ μέγας οὗτος;
24 καὶ ἐροῦσιν Ὅτι κατελίποσαν τὴν διαθῆκην κυρίου τοῦ θεοῦ τῶν πατέρων αὐτῶν, ἃ διέθετο τοῖς πατράσιν αὐτῶν, ὅτε ἐξῆγαγεν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου,
25 καὶ πορευθέντες ἐλάτρευσαν θεοῖς ἑτέροις καὶ προσεκύνησαν αὐτοῖς, οἷς οὐκ ἠπίσταντο οὐδὲ διένειμεν αὐτοῖς·
26 καὶ ὠργίσθη θυμῷ κύριος ἐπὶ τὴν γῆν ἐκείνην ἐπαγαγεῖν ἐπ' αὐτὴν κατὰ πάσας τὰς κατάραι τὰς γεγραμμένας ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου τούτου,
27 καὶ ἐξῆρῃν αὐτοὺς κύριος ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν ἐν θυμῷ καὶ ὀργῇ καὶ παροξυσμῷ μεγάλῳ σφόδρα καὶ ἐξεβάλεν αὐτοὺς εἰς γῆν ἑτέραν ὡσεὶ νῦν.
28 τὰ κρυπτά κυρίῳ τῷ θεῷ ἡμῶν, τὰ δὲ φανερά ἡμῖν καὶ τοῖς τέκνοις ἡμῶν εἰς τὸν αἰῶνα ποιεῖν πάντα τὰ ῥήματα τοῦ νόμου τούτου.

Deuteronomio 30

1 Καὶ ἔσται ὡς ἂν ἔλθωσιν ἐπὶ σὲ πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα, ἢ εὐλογία καὶ ἢ κατάρα, ἢ ἔδωκα πρὸ προσώπου σου, καὶ δέξῃ εἰς τὴν καρδίαν σου ἐν πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν, οὐ ἐὰν σε διασκορπίσῃ κύριος ἐκεῖ,
2 καὶ ἐπιστραφῶσιν ἐπὶ κύριον τὸν θεόν σου καὶ ὑπακούσῃ τῆς φωνῆς αὐτοῦ κατὰ πάντα, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι σοὶ σῆμερον, ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου,
3 καὶ ἰάσεται κύριος τὰς ἁμαρτίας σου καὶ ἐλεῶσει σε καὶ πάλιν συνάξει σε ἐκ πάντων τῶν ἐθνῶν, εἰς οὓς διεσκορπίσεν σε κύριος ἐκεῖ.

4 ἐὰν ἢ ἡ διασπορά σου ἀπ' ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ ἕως ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ, ἐκεῖθεν συνάξει σε κύριος ὁ θεός σου, καὶ ἐκεῖθεν λῴμψεται σε κύριος ὁ θεός σου·
5 καὶ εἰσάξει σε κύριος ὁ θεός σου εἰς τὴν γῆν, ἣν ἐκληρονόμησαν οἱ πατέρες σου, καὶ κληρονομήσεις αὐτῶν· καὶ εὐ σε ποιῶσει καὶ πλεοναστόν σε ποιῶσει ὑπὲρ τοὺς πατέρας σου.
6 καὶ περικαθαριεῖ κύριος τὴν καρδίαν σου καὶ τὴν καρδίαν τοῦ σπέρματός σου ἀγαπᾶν κύριον τὸν θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου, ἵνα ζῆς σὺ.
7 καὶ δώσει κύριος ὁ θεός σου τὰς ἀράς ταύτας ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς σου καὶ ἐπὶ τοὺς μισοῦντάς σε, οἱ ἐδίωξάν σε.
8 καὶ σὺ ἐπιστραφῶσιν καὶ εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ σου καὶ ποιῶσαι τὰς ἐντολάς αὐτοῦ, ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαι σοὶ σῆμερον,
9 καὶ πολυωρῶσει σε κύριος ὁ θεός σου ἐν παντὶ ἔργῳ τῶν χειρῶν σου, ἐν τοῖς ἐκγόνοις τῆς κοιτίας σου καὶ ἐν τοῖς γενήμασιν τῆς γῆς σου καὶ ἐν τοῖς ἐκγόνοις τῶν κτηνῶν σου· ὅτι ἐπιστρέψει κύριος ὁ θεός σου εὐφρανθῆναι ἐπὶ σὲ εἰς ἀγαθὰ, καθότι ἠυφράνθη ἐπὶ τοῖς πατράσιν σου,
10 ἐὰν εἰσακούσῃς τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ σου φυλάσσεσθαι καὶ ποιεῖν πάσας τὰς ἐντολάς αὐτοῦ καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ καὶ τὰς κρίσεις αὐτοῦ τὰς γεγραμμένας ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου τούτου, ἐὰν ἐπιστραφῆς ἐπὶ κύριον τὸν θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου.
11 Ὅτι ἡ ἐντολὴ αὕτη, ἣν ἐγὼ ἐντέλλομαι σοὶ σῆμερον, οὐχ ὑπέρογκός ἐστιν οὐδὲ μακρὰν ἀπὸ σοῦ.
12 οὐκ ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω ἐστὶν λέγων Τίς ἀναβῶσεται ἡμῖν εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ λῴμψεται αὐτὴν ἡμῖν; καὶ ἀκούσαντες αὐτὴν ποιῶσμεν.
13 οὐδὲ πέραν τῆς θαλάσσης ἐστὶν λέγων Τίς διαπεράσει ἡμῖν εἰς τὸ πέραν τῆς θαλάσσης καὶ λῴμψεται ἡμῖν αὐτῶν; καὶ ἀκουστὴν ἡμῖν ποιῶσει αὐτῶν, καὶ ποιῶσμεν.
14 ἔστιν σου ἐγγὺς τὸ ῥῆμα σφόδρα ἐν τῷ στόματι σου καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ σου καὶ ἐν ταῖς χερσίν σου αὐτὸ ποιεῖν.
15 Ἴδου δέδωκα πρὸ προσώπου σου σῆμερον τὴν ζωὴν καὶ τὸν θάνατον, τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ κακόν.
16 ἐὰν εἰσακούσῃς τὰς ἐντολάς κυρίου τοῦ θεοῦ σου, ὡς ἐγὼ ἐντέλλομαι σοὶ σῆμερον, ἀγαπᾶν κύριον τὸν θεόν σου, πορευέσθαι ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, φυλάσσεσθαι τὰ δικαιώματα αὐτοῦ καὶ τὰς κρίσεις αὐτοῦ, καὶ ζῶσθε καὶ πολλοὶ ἔσσεσθε, καὶ εὐλογῶσει σε κύριος ὁ θεός σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ, εἰς ἣν εἰσπορεύῃ ἐκεῖ κληρονομήσαι αὐτῶν.
17 καὶ ἐὰν μεταστῇ ἡ καρδία σου καὶ μὴ εἰσακούσῃς καὶ πλανηθεῖς προσκυνῶσης θεοῖς ἑτέροις καὶ λατρεύσης αὐτοῖς,
18 ἀναγέλλω σοὶ σῆμερον ὅτι ἀπωλεία ἀπολείσθε καὶ οὐ μὴ πολυῶμεροι γένησθε ἐπὶ τῆς γῆς, ἣς κύριος ὁ θεός σου δίδωσίν σοι, εἰς ἣν ὑμεῖς διαβαίνετε τὸν Ἰορδάνην ἐκεῖ κληρονομήσαι αὐτῶν.
19 διαμαρτύρομαι ὑμῖν σῆμερον τὸν τε οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν τὴν ζωὴν καὶ τὸν θάνατον δέδωκα πρὸ προσώπου ὑμῶν, τὴν εὐλογίαν καὶ τὴν κατάραν· ἔκλεξαι τὴν ζωὴν, ἵνα ζῆς σὺ καὶ τὸ σπέρμα σου,
20 ἀγαπᾶν κύριον τὸν θεόν σου, εἰσακούειν τῆς φωνῆς αὐτοῦ καὶ ἔχεσθαι αὐτοῦ· ὅτι τοῦτο ἡ ζωὴ σου καὶ ἡ μακρότης τῶν ἡμερῶν σου κατοικεῖν σε ἐπὶ τῆς γῆς, ἣς ὤμοσεν κύριος τοῖς πατράσιν σου Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαακ καὶ Ἰακώβ δοῦναι αὐτοῖς.

Deuteronomio 31

1 Καὶ συνετέλεσεν Μωσῆς λαλῶν πάντας τοὺς λόγους τούτους πρὸς πάντας τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ·

2 και εἶπεν πρὸς αὐτούς· Ἐκατὸν καὶ εἴκοσι ἐτῶν ἐγὼ εἰμι σήμερον, οὐ δύναμαι ἔτι εἰσπορεύεσθαι καὶ ἐκπορεύεσθαι, κύριος δὲ εἶπεν πρὸς με Οὐ διαβήσῃ τὸν Ἰορδάνην τοῦτον.

3 κύριος ὁ θεὸς σου ὁ προπορευόμενος πρὸ προσώπου σου αὐτὸς ἐξολέθρευσε τὰ ἔθνη ταῦτα ἀπὸ προσώπου σου, καὶ κατακληρονομήσεις αὐτούς· καὶ Ἰησοῦς ὁ προπορευόμενος πρὸ προσώπου σου, καθὰ ἐλάλησεν κύριος.

4 καὶ ποιήσει κύριος αὐτοῖς καθὰ ἐποίησεν Σηων καὶ Ὠγ, τοῖς δυσὶ βασιλευσιν τῶν Ἀμορραίων, οἱ ἦσαν πέραν τοῦ Ἰορδάνου, καὶ τῇ γῇ αὐτῶν, καθότι ἐξολέθρευσε αὐτούς.

5 καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς κύριος ὑμῖν, καὶ ποιήσετε αὐτοῖς καθότι ἐνετείλαμην ὑμῖν.

6 ἀνδρίζου καὶ ἴσχυε, μὴ φοβοῦ μηδὲ δειλία μηδὲ πτοίθῃς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν, ὅτι κύριος ὁ θεὸς σου ὁ προπορευόμενος μεθ' ὑμῶν ἐν ὑμῖν οὐ μὴ σε ἀνήσῃ οὔτε μὴ σε ἐγκαταλίπη.

7 Καὶ ἐκάλεσεν Μωυσῆς Ἰησοῦν καὶ εἶπεν αὐτῷ ἔναντι παντὸς Ἰσραὴλ· Ἀνδρίζου καὶ ἴσχυε· σὺ γὰρ εἰσελεύσῃ πρὸ προσώπου τοῦ λαοῦ τούτου εἰς τὴν γῆν, ἣν ὤμοσεν κύριος τοῖς πατράσιν ὑμῶν δοῦναι αὐτοῖς, καὶ σὺ κατακληρονομήσεις αὐτοῖς·

8 καὶ κύριος ὁ συμπορευόμενος μετὰ σοῦ οὐκ ἀνήσῃ σε οὐδὲ μὴ ἐγκαταλίπη σε· μὴ φοβοῦ μηδὲ δειλία.

9 Καὶ ἔγραψεν Μωυσῆς τὰ ῥήματα τοῦ νόμου τούτου εἰς βιβλίον καὶ ἔδωκεν τοῖς ἱερεῦσιν τοῖς υἱοῖς Λευι τοῖς αἵρουσιν τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης κυρίου καὶ τοῖς πρεσβυτέροις τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ.

10 καὶ ἐνετείλατο αὐτοῖς Μωυσῆς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ λέγων· Μετὰ ἑπτὰ ἔτη ἐν καιρῷ ἐνιαυτοῦ ἀφέσεως ἐν ἑορτῇ σκηνοπηγίας

11 ἐν τῷ συμπορεύεσθαι πάντα Ἰσραὴλ ὀφθῆναι ἐνώπιον κυρίου τοῦ θεοῦ σου ἐν τῷ τόπῳ, ᾧ ἀν' ἐκλέξῃται κύριος, ἀναγνώσεσθε τὸν νόμον τοῦτον ἐναντίον παντὸς Ἰσραὴλ εἰς τὰ ὄρα αὐτῶν·

12 ἐκκλησιάσας τὸν λαόν, τοὺς ἄνδρας καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὰ ἔκγονα καὶ τὸν προσῆλυτον τὸν ἐν ταῖς πόλεσιν ὑμῶν, ἵνα ἀκούσωσιν καὶ ἵνα μάθωσιν φοβεῖσθαι κύριον τὸν θεὸν ὑμῶν, καὶ ἀκούσονται ποιεῖν πάντα τοὺς λόγους τοῦ νόμου τούτου·

13 καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν, οἱ οὐκ οἶδασιν, ἀκούσονται καὶ μαθήσονται φοβεῖσθαι κύριον τὸν θεὸν ὑμῶν πάσας τὰς ἡμέρας, ὅσας αὐτοὶ ζῶσιν ἐπὶ τῆς γῆς, εἰς ἣν ὑμεῖς διαβαίνετε τὸν Ἰορδάνην ἐκεῖ κληρονομήσει αὐτ'·

14 Καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν· Ἴδου ἡγγίκασιν αἱ ἡμέραι τοῦ θανάτου σου· κάλεσον Ἰησοῦν καὶ στήτε παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἐντελοῦμαι αὐτῷ, καὶ ἐπορεύθη Μωυσῆς καὶ Ἰησοῦς εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου καὶ ἔστησαν παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

15 καὶ κατέβη κύριος ἐν νεφέλῃ καὶ ἔστη παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἔστη ὁ στυλὸς τῆς νεφέλης παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς.

16 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν· Ἴδου σὺ κοιμᾷ μετὰ τῶν πατέρων σου, καὶ ἀναστὰς ὁ λαὸς οὗτος ἐκπορεύεται ὀπίσω θεῶν ἄλλοτρίων τῆς γῆς, εἰς ἣν οὗτος εἰσπορεύεται ἐκεῖ εἰς αὐτ'· καὶ ἐγκαταλείψουσίν με καὶ διασκεδάσουσιν τὴν διαθήκην μου, ἣν διεθέμην αὐτοῖς.

17 καὶ ὀργισθήσομαι θυμῷ εἰς αὐτούς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ καταλείψω αὐτούς καὶ ἀποστρέψω τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν, καὶ ἔσται κατάβρωμα, καὶ εὐρῶσουσιν αὐτὸν κακὰ πολλὰ καὶ θλίψεις, καὶ ἔρει ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· Διότι οὐκ ἔστιν κύριος ὁ θεὸς μου ἐν ἐμοί, εὐρόσάν με τὰ κακὰ ταῦτα.

18 ἐγὼ δὲ ἀποστρέψω ἀποστρέψω τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ διὰ πάσας τὰς κακίας, ἃς ἐποίησαν, ὅτι ἐπέστρεψαν ἐπὶ θεοὺς ἄλλοτρίους.

19 καὶ νῦν γράψατε τὰ ῥήματα τῆς ᾠδῆς ταύτης καὶ διδάξετε αὐτὴν τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ καὶ ἐμβαλεῖτε αὐτὴν

εἰς τὸ στόμα αὐτῶν, ἵνα γένηταί μοι ἡ ᾠδὴ αὕτη εἰς μαρτύριον ἐν υἱοῖς Ἰσραὴλ.

20 εἰσάξω γὰρ αὐτούς εἰς τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν, ἣν ὤμοσα τοῖς πατράσιν αὐτῶν δοῦναι αὐτοῖς, γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι, καὶ φάγονται καὶ ἐμπλησθέντες κορῶσουσιν· καὶ ἐπιστραφῶσονται ἐπὶ θεοὺς ἄλλοτρίου καὶ λατρεύουσιν αὐτοῖς καὶ παροξυνοῦσιν με καὶ διασκεδάσουσιν τὴν διαθήκην μου.

21 καὶ ἀντικαταστῆται ἡ ᾠδὴ αὕτη κατὰ πρόσωπον μαρτυροῦσα, οὐ γὰρ μὴ ἐπιλησθῆ ἀπὸ στόματος αὐτῶν καὶ ἀπὸ στόματος τοῦ σπέρματος αὐτῶν· ἐγὼ γὰρ οἶδα τὴν πονηρίαν αὐτῶν, ὅσα ποιοῦσιν ὡς σήμερον πρὸ τοῦ εἰσαγαγεῖν με αὐτούς εἰς τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν, ἣν ὤμοσα τοῖς πατράσιν αὐτῶν.

22 καὶ ἔγραψεν Μωυσῆς τὴν ᾠδὴν ταύτην ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ καὶ ἐδίδαξεν αὐτὴν τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ.

23 καὶ ἐνετείλατο Μωυσῆς Ἰησοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀνδρίζου καὶ ἴσχυε· σὺ γὰρ εἰσάξεις τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ εἰς τὴν γῆν, ἣν ὤμοσεν κύριος αὐτοῖς, καὶ αὐτὸς ἔσται μετὰ σοῦ.

24 Ἦνίκα δὲ συνετέλεσεν Μωυσῆς γράφων πάντας τοὺς λόγους τοῦ νόμου τούτου εἰς βιβλίον ἕως εἰς τέλος,

25 καὶ ἐνετείλατο τοῖς Λευίταις τοῖς αἵρουσιν τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης κυρίου λέγων

26 Λαβόντες τὸ βιβλίον τοῦ νόμου τούτου θύσατε αὐτὸ ἐκ πλαγίων τῆς κιβωτοῦ τῆς διαθήκης κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν, καὶ ἔσται ἐκεῖ ἐν σοὶ εἰς μαρτύριον.

27 ὅτι ἐγὼ ἐπίσταμαι τὸν ἐρεθισμόν σου καὶ τὸν τράχηλόν σου τὸν σκληρόν· ἔτι γὰρ ἐμοῦ ζῶντος μεθ' ὑμῶν σήμερον παραπικραίνοντες ἦτε τὰ πρὸς τὸν θεόν, πῶς οὐχὶ καὶ ἔσχατον τοῦ θανάτου μου;

28 ἐκκλησιάσατε πρὸς με τοὺς φυλάρχους ὑμῶν καὶ τοὺς πρεσβυτέρους ὑμῶν καὶ τοὺς κριτὰς ὑμῶν καὶ τοὺς γραμματοεισαγωγεῖς ὑμῶν, ἵνα λαλῶ εἰς τὰ ὦτα αὐτῶν πάντας τοὺς λόγους τούτους καὶ διαμαρτύρωμαι αὐτοῖς τὸν τε οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν·

29 οἶδα γὰρ ὅτι ἔσχατον τῆς τελευτῆς μου ἀνομία ἀνομήσατε καὶ ἐκκλινεῖτε ἐκ τῆς ὁδοῦ, ἣς ἐνετείλαμην ὑμῖν, καὶ συναντήσατε ὑμῖν τὰ κακὰ ἔσχατον τῶν ἡμερῶν, ὅτι ποιήσατε τὸ πονηρὸν ἐναντίον κυρίου παροργίσατε αὐτὸν ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν ὑμῶν.

30 Καὶ ἐλάλησεν Μωυσῆς εἰς τὰ ὦτα πάσης ἐκκλησίας Ἰσραὴλ τὰ ῥήματα τῆς ᾠδῆς ταύτης ἕως εἰς τέλος

Deuteronomio 32

1 Πρόσεχε, οὐρανέ, καὶ λαλῶσω, καὶ ἀκουέτω γῆ ῥήματα ἐκ στόματός μου.

2 προσδοκάσθω ὡς ὑετὸς τὸ ἀπόφθεγμά μου, καὶ καταβῶ ὡς δρόσος τὰ ῥήματά μου, ὡσεὶ ὄμβρος ἐπ' ἄγρωσιν καὶ ὡσεὶ νιφετὸς ἐπὶ χόρτον.

3 ὅτι ὄνομα κυρίου ἐκάλεσα· δότε μεγαλωσύνην τῷ θεῷ ὑμῶν.

4 θεὸς, ἀληθινὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ, καὶ πάσαι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ κρίσεις· θεὸς πιστὸς, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία, δίκαιος καὶ ὁσιος κύριος.

5 ἡμάρτοσαν οὐκ αὐτῷ τέκνα μωμητὰ, γενεὰ σκολιὰ καὶ διεστραμμένη.

6 ταῦτα κυρίῳ ἀνταποδίδετε οὕτω, λαὸς μωρὸς καὶ οὐχὶ σοφός· οὐκ αὐτὸς οὗτός σου πατὴρ ἐκτίσαστό σε καὶ ἐποίησέν σε καὶ ἐκτισέν σε;

7 μνήσθητε ἡμέρας αἰῶνος, σύνετε ἔτη γενεᾶς γενεῶν· ἐπερώτησον τὸν πατέρα σου, καὶ ἀναγγελεῖ σοι, τοὺς πρεσβυτέρους σου, καὶ ἐροῦσίν σοι.

8 ὅτε διεμέριζεν ὁ ὑψιστος ἔθνη, ὡς διέσπειρεν υἱὸς Ἀδαμ, ἔστησεν ὅρια ἔθνων κατὰ ἀριθμὸν ἀγγέλων θεοῦ,

9 καὶ ἐγένεθη μερίς κυρίου λαὸς αὐτοῦ Ἰακωβ, σχοίνισμα κληρονομίας αὐτοῦ Ἰσραὴλ.

10 ἀντάρκησεν αὐτὸν ἐν γῇ ἐρῶμα, ἐν δίψει καύματος ἐν ἀνύδρῳ· ἐκύκλωσεν αὐτὸν καὶ ἐπαίδευσεν αὐτὸν καὶ διεφύλαξεν αὐτὸν ὡς κόραν ὀφθαλμοῦ

11 ὡς ἀετὸς σκεπάσαι νοσσιὰν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοῖς νεοσσοῖς αὐτοῦ ἐπεπόθησεν, διεῖς τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐδέξατο αὐτοὺς καὶ ἀνέλαβεν αὐτοὺς ἐπὶ τῶν μεταφρένων αὐτοῦ.
12 κύριος μόνος ἦγεν αὐτούς, καὶ οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν θεὸς ἄλλοτριος.
13 ἀνεβίβασεν αὐτοὺς ἐπὶ τὴν ἰσχὺν τῆς γῆς, ἐψώμισεν αὐτοὺς γεν᾿ματα ἀγρῶν· ἐθ'λασαν μέλι ἐκ πέτρας καὶ ἔλαιον ἐκ στερεᾶς πέτρας.
14 βούτυρον βοῶν καὶ γάλα προβάτων μετὰ στέατος ἄρνων καὶ κριῶν, υἰῶν ταύρων καὶ τράγων μετὰ στέατος νεφρῶν πυροῦ, καὶ αἶμα σταφυλῆς ἔπιον οἶνον.
15 καὶ ἔφαγεν Ἰακωβ καὶ ἐνεπλ᾿σθη, καὶ ἀπελάκτισεν ὁ ἡγαπημένος, ἐλιπάνθη, ἐπαχύνθη, ἐπλατύνθη· καὶ ἐγκατέλιπεν θεὸν τὸν ποι᾿σαντα αὐτὸν καὶ ἀπέστη ἀπὸ θεοῦ σωτήρος αὐτοῦ.
16 παράξινάν με ἐπ' ἄλλοτρίοις, ἐν βδελύγμασιν αὐτῶν ἐξέπικρανάν με·
17 ἔθυσαν δαιμονίοις καὶ οὐ θεῷ, θεοῖς, οἷς οὐκ ἤδεισαν· καινοὶ πρόσφατοι ἦκασιν, οὓς οὐκ ἤδεισαν οἱ πατέρες αὐτῶν.
18 θεὸν τὸν γενν᾿σαντά σε ἐγκατέλιπες καὶ ἐπελάθου θεοῦ τοῦ τρέφοντός σε.
19 καὶ εἶδεν κύριος καὶ ἐζ᾿λωσεν καὶ παραξύνθη δι' ὄργην υἰῶν αὐτοῦ καὶ θυγατέρων
20 καὶ εἶπεν Ἀποστρέψω τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν καὶ δεῖξω τί ἔσται αὐτοῖς ἐπ' ἐσχάτων· ὅτι γενεὰ ἐξεστραμμένη ἐστίν, υἱοί, οἷς οὐκ ἔστιν πίστις ἐν αὐτοῖς.
21 αὐτοὶ παρεζ᾿λωσάν με ἐπ' οὐ θεῷ, παρώργισάν με ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν· κἀγὼ παραζηλώσω αὐτοὺς ἐπ' οὐκ ἔθνη, ἐπ' ἔθνη ἀσυνεπῆ παροργιῶν αὐτούς.
22 ὅτι πῦρ ἐκκέκαυται ἐκ τοῦ θυμοῦ μου, καυθ᾿σεται ἕως ἄδου κάτω, καταφάγεται γῆν καὶ τὰ γεν᾿ματα αὐτῆς, φλέξει θεμέλια ὀρέων.
23 συναῶ εἰς αὐτοὺς κακὰ καὶ τὰ βέλη μου συντελέσω εἰς αὐτούς.
24 τηκόμενοι λιμῷ καὶ βρώσει ὀρνέων καὶ ὀπισθότονος ἀνίατος· ὀδόντας θηρίων ἀποστελῶ εἰς αὐτούς μετὰ θυμοῦ συρόντων ἐπὶ γῆς.
25 ἔξωθεν ἀτεκνώσει αὐτοὺς μάχαιρα καὶ ἐκ τῶν ταμειῶν φόβος· νεανίσκος σὺν παρθένῳ, θηλάζων μετὰ καθεστηκότος πρεσβύτου.
26 εἶπα Διασπερῶ αὐτούς, παύσω δὴ ἐξ ἀνθρώπων τὸ μνημόσυνον αὐτῶν,
27 εἰ μὴ δι' ὄργην ἐχθρῶν, ἵνα μὴ μακροχρονίσωσιν, καὶ ἵνα μὴ συνεπιθῶνται οἱ ὑπεναντίοι, μὴ εἴπωσιν Ἡ χεὶρ ἡμῶν ἡ ὑψηλὴ καὶ οὐχὶ κύριος ἐποίησεν ταῦτα πάντα.
28 ὅτι ἔθνος ἀπολωλεκὸς βουλ᾿ν ἐστίν, καὶ οὐκ ἔστιν ἐν αὐτοῖς ἐπιστ᾿μη.
29 οὐκ ἐφρόνησαν συνιέναι ταῦτα· καταδεξάσθωσαν εἰς τὸν ἐπιόντα χρόνον.
30 πῶς διώζεται εἰς χιλίους καὶ δύο μετακιν᾿σουσιν μυριάδας, εἰ μὴ ὁ θεὸς ἀπέδοτο αὐτοὺς καὶ κύριος παρέδωκεν αὐτούς·
31 ὅτι οὐκ ἔστιν ὡς ὁ θεὸς ἡμῶν οἱ θεοὶ αὐτῶν· οἱ δὲ ἐχθροὶ ἡμῶν ἀνόητοι.
32 ἐκ γὰρ ἀμπέλου Σοδομων ἡ ἀμπελος αὐτῶν, καὶ ἡ κληματὶς αὐτῶν ἐκ Γομορρας· ἡ σταφυλὴ αὐτῶν σταφυλὴ χολῆς, βότρυς πικρίας αὐτοῖς·
33 θυμὸς δρακόντων ὁ οἶνος αὐτῶν καὶ θυμὸς ἀσπίδων ἀνίατος.
34 οὐκ ἰδοὺ ταῦτα συνήκται παρ' ἐμοὶ καὶ ἐσφράγισται ἐν τοῖς θησαυροῖς μου·
35 ἐν ἡμέρᾳ ἐκδικ᾿σεως ἀνταποδώσω, ἐν καιρῷ, ὅταν σφαλῇ ὁ πους αὐτῶν· ὅτι ἐγγὺς ἡμέρα ἀπωλείας αὐτῶν, καὶ πάρεστιν ἔτοιμα ἡμῖν.
36 ὅτι κρινεῖ κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ παρακληθ᾿σεται· εἶδεν γὰρ παραλελυμένους αὐτοὺς καὶ ἐκλελειπότας ἐν ἐπαγωγῇ καὶ παρεϊμένους.
37 καὶ εἶπεν κύριος Ποῦ εἰσιν οἱ θεοὶ αὐτῶν, ἐφ' οἷς ἐπεποίθεισαν ἐπ' αὐτοῖς,

38 ὦν τὸ στέαρ τῶν θυσιῶν αὐτῶν ἠσθίετε καὶ ἐπίνετε τὸν οἶνον τῶν σπονδῶν αὐτῶν· ἀναστ᾿ωσαν καὶ βοηθησάτωσαν ὑμῖν καὶ γενηθ᾿ωσαν ὑμῖν σκεπασταί.
39 ἴδετε ἴδετε ὅτι ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν θεὸς πλην ἐμοῦ· ἐγὼ ἀποκτενῶ καὶ ζῆν ποι᾿σω, πατάξω κἀγὼ ἰάσομαι, καὶ οὐκ ἔστιν ὃς ἐξελεῖται ἐκ τῶν χειρῶν μου.
40 ὅτι ἄρῳ εἰς τὸν οὐρανὸν τὴν χεῖρά μου καὶ ὁμοῦμαι τῇ δεξιᾷ μου καὶ ἐρῶ Ζῶ ἐγὼ εἰς τὸν αἰῶνα,
41 ὅτι παροξυνῶ ὡς ἀστραπὴν τὴν μάχαιράν μου, καὶ ἀνθέξεται κρίματος ἡ χεὶρ μου, καὶ ἀνταποδώσω δίκην τοῖς ἐχθροῖς καὶ τοῖς μισοῦσίν με ἀνταποδώσω·
42 μεθύσω τὰ βέλη μου ἀφ' αἵματος, καὶ ἡ μάχαιρά μου καταφάγεται κρέα, ἀφ' αἵματος τραυματιῶν καὶ αἰχμαλωσίας, ἀπὸ κεφαλῆς ἀρχόντων ἐχθρῶν.
43 εὐφράνθητε, οὐρανοί, ἅμα αὐτῷ, καὶ προσκυνησάτωσαν αὐτῷ πάντες υἱοὶ θεοῦ· εὐφράνθητε, ἔθνη, μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐνισχυσάτωσαν αὐτῷ πάντες ἄγγελοι θεοῦ· ὅτι τὸ αἶμα τῶν υἰῶν αὐτοῦ ἐκδικᾶται, καὶ ἐκδικ᾿σει καὶ ἀνταποδώσει δίκην τοῖς ἐχθροῖς καὶ τοῖς μισοῦσιν ἀνταποδώσει, καὶ ἐκκαθαριεῖ κύριος τὴν γῆν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.
44 Καὶ ἔγραψεν Μωυσῆς τὴν ᾠδὴν ταύτην ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ καὶ ἐδίδαξεν αὐτὴν τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ. καὶ εἰσήλθεν Μωυσῆς καὶ ἐλάλησεν πάντα τοὺς λόγους τοῦ νόμου τούτου εἰς τὰ ὦτα τοῦ λαοῦ, αὐτὸς καὶ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυη.
45 καὶ συνετέλεσεν Μωυσῆς λαλῶν παντὶ Ἰσραὴλ
46 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς Προσέχετε τὴν καρδίαν ἐπὶ πάντας τοὺς λόγους τούτους, οὓς ἐγὼ διαμαρτύρομαι ὑμῖν σ᾿μερον, ἃ ἐντελεῖσθε τοῖς υἱοῖς ὑμῶν φυλάσσειν καὶ ποιεῖν πάντας τοὺς λόγους τοῦ νόμου τούτου·
47 ὅτι οὐχὶ λόγος κενὸς οὗτος ὑμῖν, ὅτι αὕτη ἡ ζωὴ ὑμῶν, καὶ ἔνεκεν τοῦ λόγου τούτου μακροήμερεύσετε ἐπὶ τῆς γῆς, εἰς ἣν ὑμεῖς διαβαίνετε τὸν Ἰορδάνην ἐκεῖ κληρονομήσαι αὐτ᾿ν.
48 Καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ λέγων
49 Ἀνάβηθι εἰς τὸ ὄρος τὸ Ἀβαριν τοῦτο, ὄρος Ναβαυ, ὃ ἐστὶν ἐν γῇ Μωαβ κατὰ πρόσωπον Ἰεριχω, καὶ ἴδῃ τὴν γῆν Ξααναν, ἣν ἐγὼ δίδωμι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ εἰς κατάσχεσιν,
50 καὶ τελευτᾶ ἐν τῷ ὄρει, εἰς ὃ ἀναβαίνεις ἐκεῖ, καὶ προστέθητι πρὸς τὸν λαόν σου, ὃν τρόπον ἀπέθανεν Ααρων ὁ ἀδελφός σου ἐν ὄρει τῷ ὄρει καὶ προσετέθη πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ,
51 διότι ἠπειθ᾿σατε τῷ ῥ᾿ματί μου ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἐπὶ τοῦ ὕδατος ἀντιλογίας Καδης ἐν τῇ ἐρ᾿μῳ Σιν, διότι οὐχ ἠγιάσατέ με ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ·
52 ὅτι ἀπέναντι ὄψη τὴν γῆν καὶ ἐκεῖ οὐκ εἰσελεύσῃ.

Deuteronomio 33

1 Καὶ αὕτη ἡ εὐλογία, ἣν εὐλόγησεν Μωυσῆς ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ πρὸ τῆς τελευτῆς αὐτοῦ·
2 καὶ εἶπεν Κύριος ἐκ Σινα ἦκει καὶ ἐπέφανεν ἐκ Σηρη ἡμῖν καὶ κατέσπευσεν ἐξ ὄρους Φαραν σὺν μυριάσιν Καδης, ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ ἄγγελοι μετ' αὐτοῦ.
3 καὶ ἐφείσατο τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ ἡγιασμένοι ὑπὸ τὰς χειράς σου· καὶ οὗτοι ὑπὸ σέ εἰσιν, καὶ ἐδέξατο ἀπὸ τῶν λόγων αὐτοῦ
4 νόμον, ὃν ἐνετείλατο ἡμῖν Μωυσῆς, κληρονομίαν συναγωγᾶς Ἰακωβ.
5 καὶ ἔσται ἐν τῷ ἡγαπημένῳ ἄρχων συναχθέντων ἀρχόντων λαῶν ἅμα φυλαῖς Ἰσραὴλ.
6 Ζ᾿τω Ρουβην καὶ μὴ ἀποθανέτω καὶ ἔστω πολὺς ἐν ἀριθμῷ.
7 Καὶ αὕτη Ἰουδα Εἰσάκουσον, κύριε, φωνῆς Ἰουδα, καὶ εἰς τὸν λαὸν αὐτοῦ εἰσέλθοισαν· αἱ χεῖρες αὐτοῦ διακρινούσιν αὐτῷ, καὶ βοηθὸς ἐκ τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ ἔσῃ.

8 Καὶ τῷ Λευὶ εἶπεν Δότε Λευὶ δ' ἄλλους αὐτοῦ καὶ ἄλ' θείαν αὐτοῦ τῷ ἀνδρὶ τῷ ὁσίῳ, ὃν ἐπείρασαν αὐτὸν ἐν πείρᾳ, ἐλοιδόρησαν αὐτὸν ἐπὶ ὕδατος ἀντιλογίας·
9 ὁ λέγων τῷ πατρὶ καὶ τῇ μητρὶ Οὐχ ἑώρακά σε, καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ οὐκ ἐπέγνω καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ἀπέγνω· ἐφύλαξεν τὰ λόγια σου καὶ τὴν διαθ' ἡσθη σου διέτ' ῥησεν.
10 δηλώσουσιν τὰ δικαίωματά σου τῷ Ἰακωβ καὶ τὸν νόμον σου τῷ Ἰσραὴλ· ἐπιθ' σουσιν θυμίαμα ἐν ὄργῃ σου διὰ παντὸς ἐπὶ τὸ θυσιαστ' ριόν σου.
11 εὐλόγησον, κύριε, τὴν ἰσχὺν αὐτοῦ καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ δέξαι· κάταξον ὄσφυν ἐχθρῶν ἐπανεστηκότων αὐτῷ, καὶ οἱ μισοῦντες αὐτὸν μὴ ἀναστ' ῥωσαν.
12 Καὶ τῷ Βενιαμὴν εἶπεν Ἠγαπημένος ὑπὸ κυρίου κατασκηνώσει πεποιθῶς, καὶ ὁ θεὸς σκιάζει ἐπ' αὐτῷ πάσας τὰς ἡμέρας, καὶ ἀνά μέσον τῶν ὤμων αὐτοῦ κατέπαυσεν.
13 Καὶ τῷ Ἰωσηφ εἶπεν Ἀπ' εὐλογίας κυρίου ἡ γῆ αὐτοῦ ἀπὸ ὠρῶν οὐρανοῦ καὶ δρόσου καὶ ἀπὸ ἀβύσσων πηγῶν κάτωθεν
14 καὶ καθ' ὥραν γεννημάτων ἡλίου τροπῶν καὶ ἀπὸ συνόδων μηνῶν
15 καὶ ἀπὸ κορυφῆς ὄρεων ἀρχῆς καὶ ἀπὸ κορυφῆς βουνῶν ἀενάων
16 καὶ καθ' ὥραν γῆς πληρώσεως, καὶ τὰ δεκτὰ τῷ ὀφθέντι ἐν τῷ βάτῳ ἔλθοισαν ἐπὶ κεφαλὴν Ἰωσηφ, καὶ ἐπὶ κορυφῆς δοξασθεὶς ἐν ἀδελφοῖς.
17 πρωτότοκος ταύρου τὸ κάλλος αὐτοῦ, κέρατα μονοκέρωτος τὰ κέρατα αὐτοῦ· ἐν αὐτοῖς ἔθνη κερατιεῖ ἅμα ἕως ἐπ' ἄκρου γῆς, αὐταὶ μυριάδες Εφραιμ, καὶ αὐταὶ χιλιάδες Μανασση.
18 Καὶ τῷ Ζαβουλῶν εἶπεν Εὐφράνθητι, Ζαβουλῶν, ἐν ἐξοδίᾳ σου καί, Ἰσσαχαρ, ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτοῦ.
19 ἔθνη ἐξολεθρεύσουσιν, καὶ ἐπικαλέσεσθε ἐκεῖ καὶ θύσετε θυσίαν δικαιοσύνης, ὅτι πλοῦτος θαλάσσης θηλάσει σε καὶ ἐμπόρια παράλιον κατοικούντων.
20 Καὶ τῷ Γαδ εἶπεν Εὐλογημένος ἐμπλατύνων Γαδ· ὡς λέων ἀνεπαύσατο συντρίψας βραχίονα καὶ ἄρχοντα.
21 καὶ εἶδεν ἀπαρχὴν αὐτοῦ, ὅτι ἐκεῖ ἐμερίσθη γῆ ἀρχόντων συνηγμένων ἅμα ἀρχηγοῖς λαῶν· δικαιοσύνην κύριος ἐποίησεν καὶ κρίσιν αὐτοῦ μετὰ Ἰσραὴλ.
22 Καὶ τῷ Δαν εἶπεν Δαν σκύμνος λέοντος καὶ ἐκπηδ' ἔσεται ἐκ τοῦ Βασαν.
23 Καὶ τῷ Νεφθαλί εἶπεν Νεφθαλί πλησμονὴ δεκτῶν καὶ ἐμπλησθ' τῷ εὐλογίαν παρὰ κυρίου θάλασσαν καὶ λίβα κληρονομ' σει.
24 Καὶ τῷ Ἀσηρ εἶπεν Εὐλογητὸς ἀπὸ τέκνων Ἀσηρ καὶ ἔσται δεκτὸς τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ. βάψει ἐν ἐλαίῳ τὸν πόδα αὐτοῦ·
25 σίδηρος καὶ χαλκὸς τὸ ὑπόδημα αὐτοῦ ἔσται, καὶ ὡς αἱ ἡμέραι σου ἡ ἰσχὺς σου.
26 Οὐκ ἔστιν ὡσπερ ὁ θεὸς τοῦ ἡγαπημένου· ὁ ἐπιβαίνων ἐπὶ τὸν οὐρανὸν βοηθὸς σου καὶ ὁ μεγαλοπρεπὴς τοῦ στερεώματος.

27 καὶ σκέπασις θεοῦ ἀρχῆς καὶ ὑπὸ ἰσχὺν βραχιόνων ἀενάων καὶ ἐκβαλεῖ ἀπὸ προσώπου σου ἐχθρὸν λέγων Ἀπόλοιо.

28 καὶ κατασκηνώσει Ἰσραὴλ πεποιθῶς μόνος ἐπὶ γῆς Ἰακωβ ἐπὶ σίτῳ καὶ οἴνῳ, καὶ ὁ οὐρανὸς αὐτῷ συννεφῆς δρόσῳ.

29 μακάριος σὺ, Ἰσραὴλ· τίς ὅμοιός σοι λαὸς σφζόμενος ὑπὸ κυρίου; ὑπερασπιεῖ ὁ βοηθὸς σου, καὶ ἡ μάχηρα καύχημά σου· καὶ ψεύσσονται σε οἱ ἐχθροὶ σου, καὶ σὺ ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτῶν ἐπιβ' ση.

Deuteronomio 34

1 Καὶ ἀνέβη Μωυσῆς ἀπὸ Αραβωθ Μωαβ ἐπὶ τὸ ὄρος Ναβου ἐπὶ κορυφὴν Φασγα, ἣ ἔστιν ἐπὶ προσώπου Ἰεριχω, καὶ ἔδειξεν αὐτῷ κύριος πᾶσαν τὴν γῆν Γαλααδ ἕως Δαν

2 καὶ πᾶσαν τὴν γῆν Νεφθαλί καὶ πᾶσαν τὴν γῆν Εφραιμ καὶ Μανασση καὶ πᾶσαν τὴν γῆν Ἰουδα ἕως τῆς θαλάσσης τῆς ἐσχάτης

3 καὶ τὴν ἔρημον καὶ τὰ περὶ χώρα Ἰεριχω, πόλιν φοινίκων, ἕως Σηγῶρ.

4 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν Αὕτη ἡ γῆ, ἣν ὤμοσα Ἀβραάμ καὶ Ἰσαακ καὶ Ἰακωβ λέγων Τῷ σπέρματι ὑμῶν δώσω αὐτ'· καὶ ἔδειξα αὐτὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου, καὶ ἐκεῖ οὐκ εἰσελεύσῃ.

5 καὶ ἐτελεύτησεν Μωυσῆς οἰκέτης κυρίου ἐν γῇ Μωαβ διὰ ῥ' ἔματος κυρίου.

6 καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν Γαι ἐν γῇ Μωαβ ἐγγυὸς οἴκου Φογῶρ· καὶ οὐκ οἶδεν οὐδεὶς τὴν ταφὴν αὐτοῦ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

7 Μωυσῆς δὲ ἦν ἑκατὸν καὶ εἴκοσι ἐτῶν ἐν τῷ τελευτᾶν αὐτόν· οὐκ ἠμαυρώθησαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ, οὐδὲ ἐφθάρησαν τὰ χελύνια αὐτοῦ.

8 καὶ ἐκλαυσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸν Μωυσῆν ἐν Αραβωθ Μωαβ ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου κατὰ Ἰεριχω τριάκοντα ἡμέρας· καὶ συνετελέσθησαν αἱ ἡμέραι πένθους κλαυθμοῦ Μωυσῆ.

9 καὶ Ἰησοῦς υἱὸς Ναυη ἐνεπλ' σθη πνεύματος συνέσεως, ἐπέθηκεν γὰρ Μωυσῆς τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπ' αὐτόν· καὶ εἰσ' κούσαν αὐτοῦ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ ἐποίησαν καθότι ἐνετείλατο κύριος τῷ Μωυσῆ.

10 καὶ οὐκ ἀνέστη ἔτι προφ' ἡτῆς ἐν Ἰσραὴλ ὡς Μωυσῆς, ὃν ἔγνω κύριος αὐτὸν πρόσωπον κατὰ πρόσωπον,

11 ἐν πᾶσι τοῖς σημείοις καὶ τέρασιν, ὃν ἀπέστειλεν αὐτόν κύριος ποιῆσαι αὐτὰ ἐν γῇ Αἰγύπτῳ Φαραῶ καὶ τοῖς θεράπουσιν αὐτοῦ καὶ πάσῃ τῇ γῇ αὐτοῦ,

12 τὰ θαυμάσια τὰ μεγάλα καὶ τὴν χεῖρα τὴν κραταιάν, ἃ ἐποίησεν Μωυσῆς ἔναντι παντὸς Ἰσραὴλ.